

แผนยุทธศาสตร์การพัฒนา
องค์การบริหารส่วนตำบลหนองหาน
(พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐)

องค์การบริหารส่วนตำบลหนองหาน
อำเภอหนองหาน จังหวัดอุดรธานี

สำนักปลัด งานนโยบายและแผน
องค์การบริหารส่วนตำบลหนองหาน
www.nonghan.go.th

คำนำ

การวางแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา เป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้การบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองหาน เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชนในท้องถิ่น ตามกระแสโลกาภิวัตน์ เพราะการวางแผนทำให้การปฏิบัติงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ มีทิศทางประหยัดทรัพยากร และบรรลุวัตถุประสงค์นำไปสู่เป้าหมายที่ต้องการได้

แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาระดับนี้ถือได้ว่าเป็นแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองหาน โดยมีการกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ แผนยุทธศาสตร์จังหวัดอุดรธานี แผนยุทธศาสตร์อำเภอหนองหาน โดยได้มีการเก็บรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูล กำหนดยุทธศาสตร์ จัดลำดับความสำคัญของปัญหา เพื่อจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนากองการบริหารส่วนตำบลหนองหาน ขึ้น

ในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา ผู้จัดทำหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะเป็นประโยชน์ต่อชุมชน ท้องถิ่น และเป็นกรอบในการกำหนดทิศทางการพัฒนาท้องถิ่น ต่อไป

องค์การบริหารส่วนตำบลหนองหาน

สารบัญ

	หน้า
บทที่ ๑ บทนำ	
๑.๑ ลักษณะของแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา	๑
๑.๒ วัตถุประสงค์ของการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา	๑
๑.๓ ขั้นตอนในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา	๑
๑.๔ ประโยชน์ของการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา	๓
บทที่ ๒ สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	
๒.๑ ด้านกายภาพ	๔
๒.๒ ด้านการเมือง/การปกครอง	๕
๒.๓ ด้านประชากร	๙
๒.๔ ด้านสภาพสังคม	๑๒
๒.๕ ด้านระบบบริการพื้นฐาน	๑๔
๒.๖ ด้านระบบเศรษฐกิจ	๑๕
๒.๗ ด้านเศรษฐกิจพอเพียงท้องถิ่น	๑๗
๒.๗.๑ ด้านการเกษตรและแหล่งน้ำ	๑๙
๒.๘ ด้านศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม	๑๙
๒.๙ ด้านทรัพยากรธรรมชาติ	๑๙
๒.๑๐ ดานงบประมาณ	๒๐
๒.๑๑ จุดยืนทางยุทธศาสตร์ (Positioning) ของ อปท.	๒๑
บทที่ ๓ แผนยุทธศาสตร์	
๓.๑ ยุทธศาสตร์องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	๒๒
๓.๒ ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค	๒๒
๓.๓ ความเชื่อมโยงยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดกับยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อปท.	๓๑
๓.๔ แผนที่ยุทธศาสตร์	๔๔

บทที่ ๔ รายละเอียดแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา

ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	๔๗
ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน	๔๘
ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ	๔๙
ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาด้านสังคม	๕๐
ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาด้านการศึกษาและสังคม	๕๐
ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	๕๑
ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การพัฒนาด้านสาธารณสุข	๕๒
ยุทธศาสตร์ที่ ๗ การพัฒนาด้านการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี	๕๓

บทที่ ๕ การวิเคราะห์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

การวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองหาน	๕๔
---	----

บทที่ ๑

บทนำ

๑.๑ ลักษณะของแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา

แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่กำหนดยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งแสดงถึงวิสัยทัศน์ พันธกิจ และจุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาในอนาคต โดยสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนการบริหารราชการแผ่นดิน ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดอำเภอและแผนชุมชน

การวางแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จึงเป็นกระบวนการกำหนดทิศทางในอนาคตขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยกำหนดสภาพการณ์ และแนวทางในการบรรลุบนพื้นฐานของการรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลอย่างรอบด้านและเป็นระบบ ทั้งนี้จะต้องสอดคล้องกับศักยภาพของท้องถิ่น และปัญหาความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นด้วย

การวางแผนยุทธศาสตร์การพัฒนามีความสำคัญต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นอย่างยิ่ง ทั้งนี้เนื่องจากแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาเป็นแผนพัฒนาที่มุ่งสู่สภาพการณ์ที่ต้องการให้เกิดขึ้นในอนาคต เป็นกรอบในการกำหนดทิศทางการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้มุ่งไปสู่สภาพการณ์อันพึงประสงค์ได้อย่างเท่าทันกับการเปลี่ยนแปลง โดยสามารถจัดสรรทรัพยากรที่มีอยู่จำกัดได้อย่างมีประสิทธิภาพการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา จึงเป็นการกำหนดทิศทางการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ต้องกำหนดถึงสภาพการณ์ที่ต้องการ และแนวทางในการที่จะทำให้บรรลุถึงสภาพการณ์นั้น

๑.๒ วัตถุประสงค์ของการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา

๑.๒.๑ เพื่อใช้เป็นกรอบในการกำหนดทิศทางการพัฒนาระยะปานกลางให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ นโยบายของรัฐบาล แผนยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด กรอบยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดและนโยบายของผู้บริหารที่แถลงต่อสภาท้องถิ่น

๑.๒.๒ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการกำหนดแผนงาน/โครงการ/กิจกรรมในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น

๑.๓ ขั้นตอนในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา

ขั้นตอนที่ ๑ การเตรียมการจัดทำแผน

๑. คณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่นร่วมกับประชาคมท้องถิ่นกำหนดประเด็นหลักการพัฒนาให้สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ พันธกิจและจุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาในแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา รวมทั้งสอดคล้องกับปัญหาความต้องการของประชาคมและชุมชน

ขั้นตอนที่ ๒ การคัดเลือกยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนา

๑. คณะกรรมการสนับสนุนการจัดทำแผนพัฒนาสรุปยุทธศาสตร์การพัฒนาและแนวทางการพัฒนาจากแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา รวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับปัญหาความต้องการของท้องถิ่น นำมาจัดทำร่างแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาเสนอคณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น

๒. คณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่นพิจารณาร่างแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา

ในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา ให้ทบทวนแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาให้สอดคล้องกับปัญหาความต้องการของประชาชน นโยบายของผู้บริหารท้องถิ่น ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด คำแถลงนโยบายของคณะรัฐมนตรี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ กรอบยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด เพื่อนำมาใช้เป็นแนวทางในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาและเป็นกรอบในการพิจารณาจัดทำโครงการกิจกรรมในแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา ต่อไป

ในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์พัฒนาฉบับใหม่ (เมื่อครบรอบห้าปี) ให้จัดประชุมประชาคมท้องถิ่น ส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจที่เกี่ยวข้อง เพื่อแจ้งแนวทางการพัฒนา รับทราบปัญหา ความต้องการ ประเด็นการพัฒนา และประเด็นที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนความช่วยเหลือทางวิชาการและแนวทางปฏิบัติที่เหมาะสมกับสภาพพื้นที่ โดยพิจารณาวิสัยทัศน์ พันธกิจ จุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนา ยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนา ว่าควรจะต้องปรับปรุง แก้ไขหรือคงไว้ในประเด็นใด เพื่อจัดทำแผนยุทธศาสตร์พัฒนาฉบับใหม่ต่อไป

ขั้นตอนที่ ๓ การเก็บรวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

๑. การเก็บรวบรวมข้อมูล

คณะกรรมการสนับสนุนการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น ดำเนินการสำรวจและเก็บรวบรวมข้อมูลที่จำเป็นต่อการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา และวิเคราะห์ยุทธศาสตร์พัฒนาแนวทางการพัฒนา เก็บรวบรวมข้อมูลทั้งภายในองค์กรและข้อมูลภายนอก เพื่อนำมาวิเคราะห์ SWOT ได้

๒. การวิเคราะห์ข้อมูล ประกอบด้วย ๔ กิจกรรมหลัก คือ

๑. วิเคราะห์ศักยภาพของท้องถิ่น
๒. พันธกิจ
๓. จุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนา
๔. ยุทธศาสตร์/แนวทางการพัฒนา

ขั้นตอนที่ ๔ การกำหนดวัตถุประสงค์ของยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนา

หลังจากที่ประชุมร่วมกันพิจารณาคัดเลือกโครงการจากการประชาคมท้องถิ่นมาจัดทำยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนา ให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนาของจังหวัด

ขั้นตอนที่ ๕ การจัดทำรายละเอียดยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาท้องถิ่น

คณะกรรมการสนับสนุนการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นพิจารณาคัดเลือกโครงการที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาท้องถิ่น มาจัดทำรายละเอียดโครงการไปสู่การปฏิบัติและการติดตามประเมินผล เพื่อนำไปใช้ในแผนพัฒนาท้องถิ่นต่อไป

ขั้นตอนที่ ๖ การจัดทำร่างแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา

๑. คณะกรรมการสนับสนุนการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น จัดทำร่างแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาเค้าโครงประกอบด้วย ๔ ส่วน ดังนี้

- ส่วนที่ ๑ บทนำ
- ส่วนที่ ๒ สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- ส่วนที่ ๓ แผนยุทธศาสตร์
- ส่วนที่ ๔ รายละเอียดแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา

๒. คณะกรรมการสนับสนุนการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น จัดเวทีประชาคม เพื่อเสนอร่างแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาและรับฟังความคิดเห็น ข้อเสนอแนะ แล้วนำไปทบทวน/ปรับปรุงแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาให้สมบูรณ์ต่อไป

๓. คณะกรรมการสนับสนุนการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น นำร่างแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ปรับปรุงแล้วเสนอคณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่นเพื่อพิจารณา

ขั้นตอนที่ ๗ การอนุมัติและประกาศใช้แผนยุทธศาสตร์การพัฒนา

๑. คณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่นเสนอร่างแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาให้ผู้บริหารท้องถิ่นเสนอขอความเห็นชอบจากสภาท้องถิ่น

๒. เมื่อสภาท้องถิ่นพิจารณาให้ความเห็นชอบแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาแล้วสภาท้องถิ่นส่งให้ผู้บริหารท้องถิ่นพิจารณาอนุมัติและประกาศใช้แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาและนำไปปฏิบัติ รวมทั้งแจ้งสภาท้องถิ่น คณะกรรมการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นระดับจังหวัด คณะกรรมการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นระดับอำเภอ คณะกรรมการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการ องค์การบริหารส่วนจังหวัด อำเภอ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งประกาศให้ประชาชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้รับทราบโดยทั่วกัน

๑.๔ ประโยชน์ของการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา

๑.๔.๑ ใช้เป็นกรอบแนวทางและทิศทางในการพัฒนาท้องถิ่นในอนาคตโดยการจัดสรร ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดให้มีประสิทธิภาพสูงสุด

๑.๔.๒ เป็นเครื่องมือในการบริหารงานของผู้บริหารท้องถิ่นในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น

บทที่ ๒

สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๑. ด้านกายภาพ

๑.๑ ที่ตั้งของหมู่บ้านหรือชุมชนหรือตำบล

องค์การบริหารส่วนตำบลหนองหาน ตั้งอยู่ หมู่ที่ ๑๔ บ้านหนองบ่อ ตำบลหนองหาน อำเภอหนองหาน จังหวัดอุดรธานี ตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกของจังหวัดอุดรธานี ห่างจากอำเภอหนองหาน ๑ กิโลเมตร และห่างจากตัวจังหวัดอุดรธานี ๓๓ กิโลเมตร ใช้ระยะเวลาในการเดินทางจากอำเภอหนองหาน ถึงจังหวัดอุดรธานี ประมาณ ๓๕ นาที

องค์การบริหารส่วนตำบลหนองหาน ปัจจุบันเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลขนาดกลาง ยกฐานะจากสภาตำบล เป็นองค์การบริหารส่วนตำบลตามที่กระทรวงมหาดไทย ได้มีประกาศลงวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๓๙ จัดตั้งเป็นองค์การบริหารส่วนตำบล และมีผลบังคับใช้ในวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๓๙

ตั้งอยู่ที่ หมู่ ๑๔ ตำบลหนองหาน อำเภอหนองหาน จังหวัดอุดรธานี

- โทรศัพท์ ๐๔๒ - ๒๑๙๔๔๙

- โทรสาร ๐๔๒ - ๒๑๙๔๔๙

แผนที่ตำบลหนองหาน

เนื้อที่ มีพื้นที่โดยประมาณ ๔๓,๖๓๘ ไร่ หรือ ๖๙.๙๘ ตารางกิโลเมตร

๑.๒ ลักษณะภูมิประเทศ

ภูมิประเทศขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองหาน มีลักษณะพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นพื้นที่ลาดเทจากสูงไปต่ำ จากทางทิศตะวันออกไปทางทิศตะวันตก และสูงขึ้นไปทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ตรงกลางเป็นทางลุ่ม ค่อนไปทางทิศเหนือเป็นที่ดอนสลับที่นาซึ่งมีลำห้วยตาน และลำห้วยทรายไหลผ่าน มีการกั้นฝายเป็นระยะตามทางน้ำไหลผ่านเขตของหมู่บ้านต่างๆเมื่อมีฝนตกมาอย่างแรงและกะทันหัน จะทำให้น้ำในลำห้วยไหลเอ่อขึ้นมา ทำให้เกิดภาวะน้ำท่วมในช่วงฤดูฝน

๑.๓ ลักษณะภูมิอากาศ

ลักษณะภูมิอากาศ มี ๓ ฤดู

๑. ฤดูฝน เริ่มตั้งแต่เดือนพฤษภาคม ถึง ตุลาคม เป็นช่วงที่ได้รับอิทธิพลมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ ซึ่งมาจากมหาสมุทรอินเดีย จะมีฝนตกหนักในบางช่วงและมีระยะฝนทิ้งช่วง

๒. ฤดูหนาว เริ่มตั้งแต่เดือนตุลาคม ถึง กุมภาพันธ์ เนื่องจากอากาศหนาวจากประเทศจีนเคลื่อนตัวมาทางด้านทิศตะวันออกเฉียงเหนือ อากาศหนาวเย็นลมแรง

๓. ฤดูร้อน เริ่มตั้งแต่ปลายเดือน กุมภาพันธ์ ถึง เดือนเมษายน ในฤดูร้อนอากาศจะร้อนจัดเนื่องจากได้รับอิทธิพลจากลมมรสุมตะวันออกเฉียงใต้พัดมาจากบริเวณความกดอากาศสูงในทะเลจีนใต้ ซึ่งมีลมพัดผ่านจึงทำให้อากาศร้อนจัด

๑.๔ ลักษณะของดิน

ลักษณะดินโดยทั่วไปเป็นดินร่วนปนทราย ประมาณ ๗๕% ดินลูกรังประมาณ ๑๕ % ลักษณะดินในพื้นที่เป็นดินเหนียวประมาณ ๑๐ %

๑.๕ ลักษณะของแหล่งน้ำ

(๑) แหล่งน้ำธรรมชาติ

- มีลำน้ำ, ลำห้วย จำนวน ๒๙ สาย

(๒) แหล่งน้ำที่สร้างขึ้น

- ฝาย	จำนวน	๑๓	แห่ง
- บ่อน้ำตื้น	จำนวน	๑๕๒	แห่ง
- บ่อโยก	จำนวน	๑๗	แห่ง (เลิกใช้แล้ว)
- บ่อน้ำบาดาล	จำนวน	๒๕	แห่ง

๑.๖ ลักษณะของไม้และป่าไม้

ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลหนองหาน มีพื้นที่ป่าไม่มากนักลักษณะเป็นพื้นที่เขตป่าสงวนได้แก่เขตป่าสงวนหนองบัว หนองหาน แต่สภาพกลายเป็นพื้นที่ป่าเสื่อมโทรม หรือพื้นที่ทำการเกษตรไปแล้ว และมีป่าทำเล ป่าสาธารณะ เช่น ป่าช้า ป่าตามที่นาของเกษตรกร และบริเวณวัดป่าที่ยังเห็นเป็นสภาพป่าอยู่บ้าง ไม่มากนัก มีพื้นที่ป่าประมาณ ๗๐๐ ไร่ สำหรับเอกสิทธิ์บริเวณป่าสงวนของทางราชการได้ออกหลักฐานการใช้ที่ดินเป็น ส ทก. ให้แก่เกษตรกรผู้อยู่อาศัย

๒. ด้านการเมือง/การปกครอง

องค์การบริหารส่วนตำบลได้จัดตั้งชุมชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล มีทั้งหมด ๑๘ ชุมชน แต่ละชุมชนมีกรรมการซึ่งเป็นตัวแทนของชุมชน ๖ คน ประชาชนมีส่วนร่วมในการจัดซื้อจัดจ้างขององค์การบริหารส่วนตำบล ประชาชนให้ความร่วมมือด้านการเลือกตั้งเป็นอย่างดี ปัญหาคือการแข่งขันทางการเมืองค่อนข้างสูง มีจุดที่น่าสังเกตคือ มีการย้ายเข้าย้ายออกช่วงที่จะมีการเลือกตั้ง ไม่ว่าจะเป็นการเลือกผู้ใหญ่บ้าน สมาชิกสภา นายกององค์การบริหารส่วนตำบล โดยเฉพาะ การคัดเลือกผู้ใหญ่บ้าน การแก้ไข

ปัญหาขององค์การบริหารส่วนตำบลคือ ขอความร่วมมือ ผู้นำ เจ้าหน้าที่ที่มีหน้าที่รับผิดชอบให้ระมัดระวัง สอดส่องพฤติกรรมและให้รายงานอำเภอทราบ การรณรงค์ ประชาสัมพันธ์ ให้ข้อมูลที่ต้องการ เกี่ยวกับ ข้อกำหนดของการเลือกตั้งที่กระทำได้และทำไม่ได้ให้ประชาชนได้รับทราบ ปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นองค์การบริหารส่วนตำบลก็ได้พยายามแก้ไข โดยเรื่องจากการประชุมประชาคมท้องถิ่นทุกชุมชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล ในการจัดทำแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล

จากผลการประชุมทุกครั้งที่ยังองค์การบริหารส่วนตำบลจัดขึ้น มีประชาชนสนใจเข้าร่วมประชุม รวมทั้งแสดงความคิดเห็นที่หลากหลาย ส่งผลให้องค์การบริหารส่วนตำบลดำเนินงานตามความต้องการของประชาชน และประชาชนได้รับและมีส่วนร่วมในการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล นอกจากนี้ องค์การบริหารส่วนตำบลได้จัดโครงการอบรมศึกษา ดูงาน ของคณะผู้บริหาร สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล พนักงานองค์การบริหารส่วนตำบล อสม. และกรรมการชุมชน โครงการอื่นๆ สำหรับประชาชนอีกหลายโครงการ เพื่อนำความรู้และประสบการณ์ที่ได้รับมาพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลให้เจริญเท่าเทียมกับ องค์การบริหารส่วนตำบลอื่นๆ และองค์การบริหารส่วนตำบลมีโครงการจัดซื้อเครื่องมือเครื่องใช้ในการปฏิบัติงานให้ทันสมัยและมีประสิทธิภาพ โครงการบางโครงการต้องระงับไว้เนื่องจากข้อจำกัดด้านงบประมาณ มีอัตรากำลังพนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลจำกัด ไม่เพียงพอต่อการตอบสนองความต้องการของประชาชน ในด้านบริการ โดยองค์การบริหารส่วนตำบลแบ่งเขตการปกครอง ดังนี้

๒.๑ เขตการปกครอง

เป็นเขตการปกครองของอำเภอหนองหาน จังหวัดอุดรธานี พื้นที่ทั้งหมดประมาณ ๔๓,๖๓๘ ไร่ หรือ ๖๙.๙๘ ตารางกิโลเมตร โดยมีอาณาเขตติดต่อ

ทิศเหนือ	ติดต่อกับ	ตำบลสร้อยพร้าว	อำเภอหนองหาน	จังหวัดอุดรธานี
ทิศใต้	ติดต่อกับ	ตำบลหนองไผ่	อำเภอหนองหาน	จังหวัดอุดรธานี
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับ	ตำบลหนองเม็ก	อำเภอหนองหาน	จังหวัดอุดรธานี
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับ	ตำบลผักตบ	อำเภอหนองหาน	จังหวัดอุดรธานี

องค์การบริหารส่วนตำบลหนองหาน แบ่งเขตการปกครองดังนี้

- ชุมชนที่ ๑ ชุมชนบ้านหนองจิว (หมู่ที่ ๑)
- ชุมชนที่ ๒ ชุมชนบ้านหนองหาน (หมู่ที่ ๒)
- ชุมชนที่ ๓ ชุมชนบ้านเชียงงาม (หมู่ที่ ๓)
- ชุมชนที่ ๔ ชุมชนบ้านยาง (หมู่ที่ ๔)
- ชุมชนที่ ๕ ชุมชนบ้านม่วง (หมู่ที่ ๕)
- ชุมชนที่ ๖ ชุมชนบ้านหนองบ่อ (หมู่ที่ ๖)
- ชุมชนที่ ๗ ชุมชนบ้านโพนยอ (หมู่ที่ ๗)
- ชุมชนที่ ๘ ชุมชนบ้านโสกหมู (หมู่ที่ ๘)
- ชุมชนที่ ๙ ชุมชนบ้านหนองหาน (หมู่ที่ ๑๐)
- ชุมชนที่ ๑๐ ชุมชนบ้านหนองหาน (หมู่ที่ ๑๑)
- ชุมชนที่ ๑๑ ชุมชนบ้านม่วง (หมู่ที่ ๑๒)
- ชุมชนที่ ๑๒ ชุมชนบ้านหัวเชียง (หมู่ที่ ๑๓)
- ชุมชนที่ ๑๓ ชุมชนบ้านหนองบ่อ (หมู่ที่ ๑๔)
- ชุมชนที่ ๑๔ ชุมชนบ้านเชียงงาม (หมู่ที่ ๑๕)
- ชุมชนที่ ๑๕ ชุมชนบ้านโสกหมู (หมู่ที่ ๑๖)
- ชุมชนที่ ๑๖ ชุมชนบ้านยาง (หมู่ที่ ๑๗)

ชุมชนที่ ๑๗ ชุมชนบ้านสระพังทอง (หมู่ที่ ๑๘)
 ชุมชนที่ ๑๘ ชุมชนบ้านพระธาตุสร้างแซ่ (หมู่ที่ ๑๙)

๒.๒ การเลือกตั้ง

องค์การบริหารส่วนตำบลหนองหานได้แบ่งเขตการเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลและนายกองค์การบริหารส่วนตำบลหนองหาน โดยแบ่งเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเป็น ๑ เขตเลือกตั้ง มี ๒๑ หน่วยเลือกตั้ง สมาชิกสภาแบ่งออกเป็น ๑๘ ชุมชน ดังนี้***ข้อมูล ณ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ เลือกตั้งล่าสุดเมื่อวันที่ ๒๘ เดือน พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๔ ประกาศผลการเลือกตั้งเมื่อวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๖๔

ตำแหน่งผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลหนองหาน

ชื่อ - สกุล	ตำแหน่ง
นางบัวเงิน รอดขันเมือง	นายกองค์การบริหารส่วนตำบลหนองหาน
นายธนกร วิศิษฐ์การ	รองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลหนองหาน (๑)
นายกมล ศรีบุโฮม	รองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลหนองหาน (๒)
นายสวาท ศรีภิรมย์	เลขานายกฯ

ตำแหน่งทางสภาองค์การบริหารส่วนตำบลหนองหาน

ชื่อ - สกุล	ตำแหน่ง
นางมณฑิชา วิศิษฐ์การ	ประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลหนองหาน
นางลัดดา เบญจจินดา	รองประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลหนองหาน
นางสาวสิริกร แก้วเจริญ	เลขานุการสภาองค์การบริหารส่วนตำบลหนองหาน

ตำแหน่งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลหนองหาน

หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน	หน่วย เลือกตั้งที่	จำนวนผู้มี สิทธิ เลือกตั้ง	ชื่อสมาชิก ส.อบต.
๑	หนองจั่ว	๑	๕๖๖	นายประมล พรหมพิทักษ์
๒	หนองหาน	๒	๓๔	นางสมถวิล อารีรักษ์
๓	เชียงงาม	๓	๖๗๒	นายสำรวย คำทองเทพ
๔	ยาง	๔	๕๒๖	นายภักฎิญาณ จันทะบูลย์
๕	ม่วง	๕	๘๘๗	นายสมคิด จันทระเสนา
๗	หนองบ่อ	๖	๘๐๕	นางมณฑิชา วิศิษฐ์การ
๘	โพนยอ	๗	๖๔๐	นายบุญน้อม นรินทร์
๙	โสภหุม	๘	๕๙๙	นางสาวพัชรี ธรรมประเสริฐ
๑๐	หนองหาน	๙	๑๐๘	นางทองแก้ว สอนสมบัติ
๑๑	หนองหาน	๑๐	๒๒๒	นางยุพา สีน้าเงิน
๑๒	ม่วง	๑๑	๗๕๕	นายอลงกรณ์ ลาระคร
๑๓	หัวเขียง	๑๒	๕๗๐	นายพร โคตรวงษ์
๑๔	หนองบ่อน้อย	๑๓	๘๐๘	นางสินีวรรณ ศรีชมภู
๑๕	เชียงงาม	๑๔	๗๔๒	นายสุวิทย์ หมั่นแก้ว
๑๖	โสภหุม	๑๕	๕๙๐	นางเขียว เศษสมบูรณ์
๑๗	ยาง	๑๖	๔๔๘	นายเสด็จ ศรีศักดิ์ดี
๑๘	สระพังทอง	๑๗	๒๖๘	นายชูศักดิ์ ประทุมพงษ์
๑๙	พระธาตุสร้างแช่	๑๘	๓๔๙	นางลัดดา เบญจจินดา
รวมผู้มีสิทธิเลือกตั้ง			๙,๕๘๙	

ประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลตำบลหนองหาน ส่วนใหญ่ร่วมกิจกรรมทางการเมืองเสมอมาและประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลยังมีส่วนร่วมในการบริหารงาน การช่วยเหลืองาน องค์การบริหารส่วนตำบล เสนอแนะในกิจกรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในการดำเนินงานต่างๆ เช่น การประชุมประชาคมในการจัดแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลประชุมประชาคมแก้ไขปัญหาความยากจน ฯลฯ

๓. ประชากร

๓.๑ ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนประชากร

ประชากร ประชากรภายในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลหนองหาน มีทั้งหมด ๑๘ หมู่บ้าน โดยทำเป็นข้อมูลย้อนหลัง ๓ ปีดังนี้ * ข้อมูล ณ วันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๖๔ *

หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน	ประชากร (คน) ปี พ.ศ. ๒๕๖๑			จำนวนครัวเรือน	ประชากร (คน)ปี พ.ศ. ๒๕๖๒			จำนวนครัวเรือน	ประชากร (คน)ปี พ.ศ. ๒๕๖๓			จำนวนครัวเรือน
		ชาย	หญิง	รวม		ชาย	หญิง	รวม		ชาย	หญิง	รวม	
๑	หนองจั่ว	๓๔๘	๓๕๖	๗๐๔	๒๑๐	๓๕๐	๓๕๕	๗๐๕	๒๑๗	๓๕๑	๓๖๑	๗๑๒	๒๑๙
๒	หนองหาน	๑๕	๒๑	๓๖	๑๔	๑๘	๒๒	๔๐	๑๕	๓๕๑	๓๖๑	๗๑๒	๒๒
๓	เชียงงาม	๔๑๕	๔๒๘	๘๔๓	๒๕๔	๔๑๓	๔๓๑	๘๔๔	๒๖๐	๔๑๒	๔๓๑	๘๔๓	๒๖๘
๔	ยาง	๓๒๙	๓๒๗	๖๕๖	๒๐๔	๓๒๘	๓๒๗	๖๕๕	๒๐๙	๓๒๘	๓๒๗	๖๕๕	๒๑๓
๕	ม่วง	๕๖๖	๕๙๔	๑,๑๖๐	๓๔๗	๕๕๙	๕๘๘	๑,๑๔๗	๓๕๒	๕๕๐	๕๘๒	๑,๑๓๒	๓๕๖
๖	หนองหาน	๑๕๙	๑๖๐	๓๑๙	๑๔๙	-	-	-	-	-	-	-	-
๗	หนองบ่อ	๔๘๖	๔๙๐	๙๗๖	๓๗๕	๔๙๖	๔๙๗	๙๙๓	๓๘๘	๕๐๗	๔๙๙	๑๐๐๖	๔๐๐
๘	โพนยอ	๔๓๓	๓๘๔	๘๑๗	๒๓๑	๔๓๓	๓๘๐	๘๑๓	๒๓๔	๔๓๒	๓๘๘	๘๒๐	๒๓๙
๙	โสกหมู	๓๘๘	๓๘๓	๗๗๑	๑๙๘	๓๙๒	๓๙๐	๗๘๒	๒๐๒	๓๙๑	๓๘๕	๗๗๖	๒๐๒
๑๐	หนองหาน	๖๐	๖๕	๑๒๕	๖๐	๕๘	๖๑	๑๑๙	๖๒	๖๑	๖๓	๑๒๔	๖๓
๑๑	หนองหาน	๓๘๙	๓๕๕	๗๔๔	๓๗๖	๑๖๐	๑๔๖	๓๐๖	๒๓๑	๑๕๖	๑๕๑	๓๐๗	๒๒๘
๑๒	ม่วง	๔๕๖	๔๕๒	๙๐๘	๒๙๗	๔๕๕	๔๕๗	๙๑๒	๒๙๘	๔๔๙	๔๖๐	๙๐๙	๒๙๘
๑๓	หัวเชียง	๓๑๙	๓๕๔	๖๗๓	๔๒๔	๓๓๔	๓๖๕	๖๙๙	๔๓๓	๓๔๓	๓๗๑	๗๑๔	๔๔๒
๑๔	หนองบ่อน้อย	๔๘๕	๕๑๙	๑,๐๐๔	๓๓๓	๔๘๕	๕๒๗	๑,๐๑๒	๓๓๙	๔๘๓	๕๒๘	๑,๐๑๑	๓๕๒
๑๕	เชียงงาม	๔๖๖	๔๖๗	๙๓๓	๓๘๔	๔๗๑	๔๗๕	๙๔๖	๔๐๒	๔๖๔	๔๖๙	๙๓๓	๔๑๑

หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน	ประชากร (คน) ปี พ.ศ. ๒๕๖๑			จำนวนครัวเรือน	ประชากร (คน)ปี พ.ศ. ๒๕๖๒			จำนวนครัวเรือน	ประชากร (คน)ปี พ.ศ. ๒๕๖๓			จำนวนครัวเรือน
		ชาย	หญิง	รวม		ชาย	หญิง	รวม		ชาย	หญิง	รวม	
๑๖	โสภนหมู	๓๘๓	๓๕๖	๗๓๙	๑๖๙	๓๗๔	๓๕๔	๗๒๘	๑๖๗	๓๗๐	๓๕๕	๗๒๕	๑๖๘
๑๗	ยาง	๒๗๔	๒๗๒	๕๔๖	๑๔๙	๒๗๗	๒๖๙	๕๔๖	๑๕๑	๓๗๔	๒๖๖	๕๔๐	๑๕๖
๑๘	สระพังทอง	-	-	-	-	๑๖๓	๑๗๑	๓๓๔	๑๕๗	๑๗๐	๑๘๒	๓๕๒	๑๕๒
๑๙	พระธาตุสร้างแซ่	-	-	-	-	๒๔๐	๒๐๗	๔๔๗	๑๕๔	๒๓๖	๒๐๖	๔๔๒	๑๘๐
รวม		๕,๙๗๑	๕,๙๘๓	๑๑,๙๕๔	๔,๑๗๔	๖,๐๐๖	๖,๐๒๒	๑๒,๐๒๘	๔,๒๗๑	๕,๙๙๗	๖,๐๔๘	๑๒,๐๔๕	๔,๓๖๙

3.2 จำนวนประชากรโดยแยกเป็นแต่ละช่วงอายุ โดยทำเป็นข้อมูลย้อนหลัง ๓ ปี ดังนี้

ช่วงอายุ	ปี พ.ศ. ๒๕๖๑			ปี พ.ศ. ๒๕๖๒			ปี พ.ศ. ๒๕๖๓		
	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม
น้อยกว่า ๑ ปี	๕๒	๖๔	๑๑๖	๕๕	๔๗	๑๐๒	๔๘	๔๕	๙๓
๑ - ๕ ปี	๓๐๐	๒๕๙	๕๕๙	๒๙๒	๓๐๕	๕๙๗	๒๗๗	๓๐๒	๕๗๙
๖ - ๑๐ ปี	๓๔๕	๒๙๕	๖๔๐	๓๓๕	๒๘๒	๖๑๗	๓๔๑	๒๗๖	๖๑๗
๑๑ - ๑๕ ปี	๓๕๙	๓๔๖	๗๐๕	๓๖๑	๓๕๕	๗๑๖	๓๓๙	๓๓๘	๖๗๗
๑๕ - ๒๐ ปี	๓๗๑	๓๕๓	๗๒๔	๓๙๑	๓๓๙	๗๓๐	๓๗๒	๓๔๒	๗๑๔
๒๑ - ๒๕ ปี	๔๒๔	๔๑๒	๘๓๖	๓๙๔	๔๒๒	๘๑๖	๔๒๒	๔๑๕	๘๓๗
๒๖ - ๓๐ ปี	๔๖๔	๔๐๙	๘๗๓	๔๗๔	๔๑๗	๘๙๑	๔๕๙	๔๒๙	๘๘๘
๓๑ - ๓๕ ปี	๕๐๓	๔๖๗	๙๗๐	๔๘๗	๔๓๒	๙๑๙	๔๙๕	๔๐๗	๙๐๒
๓๖ - ๔๐ ปี	๕๓๑	๕๐๑	๑,๐๓๒	๕๒๕	๔๙๗	๑,๐๒๒	๕๑๔	๔๙๐	๑,๐๐๔
๔๑ - ๔๕ ปี	๖๐๙	๕๗๖	๑,๑๘๕	๖๑๑	๕๕๓	๑,๑๖๔	๕๘๗	๕๓๒	๑,๑๑๙
๔๖ - ๕๐ ปี	๕๕๕	๕๙๓	๑,๑๔๘	๕๔๒	๕๙๑	๑,๑๓๓	๕๑๐	๕๖๑	๑,๐๗๑
๕๑ - ๕๕ ปี	๕๐๘	๕๒๑	๑,๐๒๙	๕๓๔	๕๕๖	๑,๐๙๐	๔๘๒	๕๑๑	๙๙๓
๕๖ - ๖๐ ปี	๔๓๕	๔๕๘	๘๙๓	๔๕๓	๔๗๐	๙๒๓	๔๑๑	๔๒๑	๘๓๒

ช่วงอายุ	ปี พ.ศ. ๒๕๖๑			ปี พ.ศ. ๒๕๖๒			ปี พ.ศ. ๒๕๖๓		
	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม
๖๑ - ๖๕ ปี	๓๓๐	๓๙๓	๗๒๓	๓๓๘	๓๗๗	๗๑๕	๓๒๐	๓๗๒	๖๙๒
๖๖ - ๗๐ ปี	๒๔๙	๒๙๗	๕๔๖	๒๖๑	๓๔๔	๖๐๕	๒๒๒	๓๐๗	๕๒๙
๗๑ - ๗๕ ปี	๑๗๑	๒๐๕	๓๗๖	๑๗๘	๒๐๒	๓๘๐	๑๔๙	๑๖๐	๓๐๙
๗๖ - ๘๐ ปี	๘๒	๑๑๕	๑๙๗	๙๑	๑๓๐	๒๒๑	๗๐	๑๐๔	๑๗๔
๘๑ - ๘๕ ปี	๕๗	๖๑	๑๑๘	๕๕	๗๐	๑๒๕	๓๑	๔๘	๗๙
๘๖ - ๙๐ ปี	๒๘	๔๐	๖๘	๓๑	๓๕	๖๖	๙	๑๙	๒๘
๙๑ - ๙๕ ปี	๑๕	๑๐	๒๕	๑๖	๑๙	๓๕	๕	๖	๑๑
๙๖ - ๑๐๐ ปี	๙	๓	๑๒	๑๐	๓	๑๓	๒	๐	๒
๑๐๐ ปี ขึ้นไป	๐	๑	๑	๐	๑	๑	๐	๑	๑
รวม	๖,๓๙๗	๖,๔๐๙	๑๒,๘๐๖	๖,๔๓๔	๖,๔๔๗	๑๒,๘๘๑	๖,๐๖๕	๖,๐๘๖	๑๒,๑๕๑

๔. สภาพทางสังคม

๔.๑ การศึกษา (๙ มีนาคม ๒๕๖๔)

ภายในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลหนองหาน มีสถานศึกษา ดังนี้

- ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กก่อนวัยเรียน จำนวน ๒ แห่ง ซึ่งมีจำนวนนักเรียน ดังนี้

ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กก่อนวัยเรียน	ปี พ.ศ. ๒๕๖๑	ปี พ.ศ. ๒๕๖๒	ปี พ.ศ. ๒๕๖๓	ปี พ.ศ. ๒๕๖๔
	จำนวนเด็กก่อนวัยเรียน	จำนวนเด็กก่อนวัยเรียน	จำนวนเด็กก่อนวัยเรียน	จำนวนเด็กก่อนวัยเรียน
บ้านม่วง	๘๓	๘๒	๘๒	๙๓
บ้านโสกหมู	๔๗	๓๙	๔๖	๕๕

- โรงเรียนประถมศึกษา จำนวน ๗ แห่ง ซึ่งมีจำนวนนักเรียน ดังนี้

โรงเรียน สภ.ที่อยู่ในพื้นที่	ปี พ.ศ. ๒๕๖๑	ปี พ.ศ. ๒๕๖๒	ปี พ.ศ. ๒๕๖๓	ปี พ.ศ. ๒๕๖๔
	จำนวนเด็กนักเรียน	จำนวนเด็กนักเรียน	จำนวนเด็กนักเรียน	จำนวนเด็กนักเรียน
๑. รร.บ้านหนองบ่อ	๙๐	๘๓	๘๗	๗๘
๒. รร.บ้านหนองจั่ว	๔๕	๔๐	๔๐	๔๐
๓. รร.บ้านเชียงงาม	๑๐๐	๘๒	๗๕	๗๕
๔. รร.บ้านโสกหมู	๑๑๓	๑๐๙	๙๘	๙๘
๕. รร.บ้านยาง	๖๒	๖๑	๖๖	๖๖
๖. รร.บ้านดงโพนยอ	๕๖	๔๔	๖๐	๖๐
๗. รร.บ้านม่วง	๑๖๓	๑๕๗	๑๔๘	๑๔๘
รวม	๖๒๙	๕๗๖	๕๗๔	๕๖๕

- โรงเรียนอาชีวศึกษา (ข้อมูล ณ วันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๖๔) จำนวน ๑ แห่ง ซึ่งมีจำนวนนักเรียน ดังนี้

ระดับอาชีวศึกษา	ปี พ.ศ. ๒๕๖๑	ปี พ.ศ. ๒๕๖๒	ปี พ.ศ. ๒๕๖๓	ปี พ.ศ. ๒๕๖๔
	จำนวนเด็กนักเรียน	จำนวนเด็กนักเรียน	จำนวนเด็กนักเรียน	จำนวนเด็กนักเรียน
ระดับ ปวช.			๑,๙๖๐	๑,๙๒๘
ระดับ ปวส.			๗๔๔	๘๒๐
รวม			๒,๗๐๔	๒,๗๔๘

๔.๒ สาธารณสุข

จากการสำรวจข้อมูลพื้นฐานพบว่า ประชาชนส่วนมากมีสุขภาพที่ดี มีการคัดกรองสุขภาพให้กับประชาชนกลุ่มเสี่ยง โรคที่มักเกิดแก่ประชากรในชุมชน เช่นกัน ได้แก่ โรคความดัน เบาหวาน โรคเอดส์ โรคไข้เลือดออก มือ-ปาก-เท้าในเด็ก และโรคอื่นๆ อีกมาก มีสถิติเข้ารับการรักษาพยาบาล ปัญหาคือประชาชนบางรายไม่ยอมไปคัดกรองหรือตรวจสุขภาพประจำปี การแก้ไขปัญหา คือ องค์กรบริหารส่วนตำบลและหน่วยงานสาธารณสุข โรงพยาบาล ได้จัดกิจกรรมร่วมมือกันรณรงค์ให้ชุมชนเห็นความสำคัญในเรื่องนี้ซึ่งก็ได้ผลในระดับหนึ่ง ประชาชนให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี แต่ต้องเป็นการดำเนินการอย่างต่อเนื่องเป็นประจำทุกปี จากการสำรวจข้อมูลพื้นฐาน บางครัวเรือนไม่ได้กินอาหารที่ถูกสุขลักษณะ การใช้ยาเพื่อบำบัดอาการเจ็บป่วยที่ไม่เหมาะสม การออกกำลังกายยังไม่สม่ำเสมอ และประชากรส่วนมากไม่ได้รับการตรวจสุขภาพ ปัญหาเหล่านี้ องค์กรบริหารส่วนตำบลพยายามอย่างยิ่งที่จะแก้ไข โดยร่วมมือกับโรงพยาบาล สาธารณสุข จัดกิจกรรมเพื่อแก้ไขปัญหา

หน่วยงานด้านสาธารณสุข

- โรงพยาบาลหนองหาน (แห่งที่ ๒)	จำนวน	๑	แห่ง
- ศูนย์บริการสาธารณสุข (สสอ.)	จำนวน	๑	แห่ง
- คลินิกเอกชน	จำนวน	๒	แห่ง

๔.๓ อาชญากรรม

องค์กรบริหารส่วนตำบลไม่มีเหตุอาชญากรรมเกิดขึ้น แต่มีเหตุการณ์ลักขโมยทรัพย์สินประชาชน และปัญหาเกี่ยวกับยาเสพติด ซึ่งองค์กรบริหารส่วนตำบลก็ได้ดำเนินการป้องกันการเกิดเหตุดังกล่าวจากการจัดอบรมผู้ช่วยเหลือเจ้าพนักงาน อปพร. ตำรวจชุมชน ผู้นำชุมชน และแกนนำเยาวชน ให้มีความรู้ความเข้าใจ ในปัญหาที่เกิดขึ้น และผลกระทบที่ตามมา เสริมสร้าง และส่งเสริมให้มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมในชุมชนให้มีความเข้มแข็ง รู้จักรักตนเอง รักครอบครัว และรักชุมชนของตนเองมากขึ้น รวมทั้งได้ตั้งจุดตรวจ จุดสกัด จุดบริการให้ประชาชนที่มีความเดือดร้อน สามารถเข้ามาขอความช่วยเหลือได้ตลอด ๒๔ ชั่วโมง ไม่เว้นวันหยุดราชการ ทั้งนี้ต้องมีความร่วมมือกันหลายฝ่ายจึงจะสามารถแก้ไขปัญหาได้อย่างยั่งยืน เป็นเรื่องที่ทางองค์กรบริหารส่วนตำบลจะต้องหาวิธีที่จะแก้ไขปัญหาให้กับประชาชนต่อไปตามอำนาจหน้าที่ที่สามารถดำเนินการได้

๔.๔ ยาเสพติด

ปัญหายาเสพติดในชุมชนขององค์กรบริหารส่วนตำบล จากการที่ทางสถานีตำรวจภูธรหนองหาน ได้แจ้งให้กับองค์กรบริหารส่วนตำบลทราบนั้น พบว่าในเขตองค์กรบริหารส่วนตำบลมีผู้ที่ติดยาเสพติด แต่เมื่อเทียบกับพื้นที่อื่นถือว่าน้อย และยังไม่พบผู้ค้า เหตุผลก็เนื่องมาจากว่าได้รับความร่วมมือกับทางผู้นำ ประชาชน หน่วยงานขององค์กรบริหารส่วนตำบลที่ช่วยสอดส่องดูแลอยู่เป็นประจำ การแก้ไขปัญหาขององค์กรบริหารส่วนตำบลสามารถทำได้เฉพาะตามอำนาจหน้าที่เท่านั้น เช่น การรณรงค์ การประชาสัมพันธ์ การแจ้งเบาะแส การฝึกอบรมให้ความรู้ ถ้านอกเหนือจากอำนาจหน้าที่ ก็เป็นเรื่องของอำเภอหรือตำรวจแล้วแต่กรณี ทั้งนี้ องค์กรบริหารส่วนตำบลก็ได้ให้ความร่วมมือมาโดยตลอด

๔.๕ การสังคมสงเคราะห์

องค์การบริหารส่วนตำบลได้ดำเนินการด้านสังคมสงเคราะห์ ดังนี้

(๑) ดำเนินการจ่ายเบี้ยยังชีพให้กับผู้สูงอายุ ผู้พิการ และผู้ป่วยเอดส์

ผู้สูงอายุ	ปี พ.ศ. ๒๕๖๑	ปี พ.ศ. ๒๕๖๒	ปี พ.ศ. ๒๕๖๓	ปี พ.ศ. ๒๕๖๔
	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน
๖๐-๖๙	๘๘๖	๙๕๘	๑๐๕๓	๑๑๔๗
๗๐-๗๙	๓๘๖	๔๒๙	๔๕๕	๔๘๘
๘๐-๘๙	๑๐๑	๑๐๔	๑๑๑	๑๐๘
๙๐ ปีขึ้นไป	๗	๑๐	๑๑	๘
รวม	๑,๓๘๐	๑,๕๐๑	๑,๖๓๐	๑๗๕๑
จำนวน ผู้พิการ			๓๓๙	๓๕๙
จำนวนผู้ป่วยเอดส์			๙	๙

(๒) รับลงทะเบียนและประสานโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด

(๓) ประสานการทำบัตรผู้พิการ

(๔) ตั้งโครงการการจัดสวัสดิการสำหรับผู้ด้อยโอกาส

(๕) ตั้งโครงการประชาสัมพันธ์การจัดสวัสดิการเบี้ยผู้สูงอายุ และเบี้ยความพิการ

๕. ระบบบริการพื้นฐาน

ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลมีระบบบริการพื้นฐาน ดังนี้

๕.๑ การคมนาคมขนส่ง

การก่อสร้าง ปรับปรุง ซ่อมแซมถนน ปัจจุบันในเขตพื้นที่รับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองหาน ดังนี้

๑. ถนนลูกรัง จำนวน ๖๔ กิโลเมตร

๒. ถนนลาดยาง จำนวน ๒.๙๑๗ กิโลเมตร

๓. ถนนคอนกรีต จำนวน ๒๖ กิโลเมตร

มีถนนใช้ในทุกวันคร้วเรือน แต่ปัญหาคือ มีการขยายพื้นที่ในการสร้างบ้านเรือน ที่พักอาศัย เพิ่มออกไปในพื้นที่ทางการเกษตร จึงมีความต้องการถนนเข้าไปยังพื้นที่ทางการเกษตรมากขึ้น เพื่อใช้ในการขนส่งสินค้าทางการเกษตร เพิ่มศักยภาพในการคมนาคมและขนส่ง

๕.๒ การไฟฟ้า

การขยายเขตไฟฟ้า ปัจจุบันจำนวนครัวเรือนที่ใช้ไฟฟ้า ๔,๓๖๙ หลังคาเรือน มีไฟฟ้าใช้ทุกครัวเรือน คิดเป็น ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์

ปัญหา คือ ไฟฟ้าส่องสว่างทางหรือที่สาธารณะยังไม่สามารถดำเนินการครอบคลุมพื้นที่ได้ทั้งหมด มีการขยายพื้นที่ในการสร้างบ้านเรือน ที่พักอาศัย เพิ่มออกไปในพื้นที่ทางการเกษตร จึงมีความต้องการขยายเขตไฟฟ้าเข้าไปยังพื้นที่ทางการเกษตรมากขึ้น และเพื่อเป็นการป้องกันปัญหาอาชญากรรม

๕.๓ การประปา

การประปา จำนวนครัวเรือนที่ใช้้ำประปา ๔,๓๖๙ หลังคาเรือน ในพื้นที่รับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองหาน จะใช้เป็นน้ำประปาหมู่บ้าน โดยองค์การบริหารส่วนตำบลได้ดำเนินการก่อสร้างระบบประปาหมู่บ้านให้กับหมู่บ้านดำเนินการเปิด-ปิดและเก็บค่าบริการเอง สามารถให้บริการได้ครอบคลุมทุกหลังคาเรือน คิดเป็น ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ และมีน้ำใช้ตลอดทั้งปี

ปัญหา คือ มีการขยายพื้นที่ในการสร้างบ้านเรือน ที่พักอาศัย เพิ่มออกไปในพื้นที่ทางการเกษตรมากขึ้น จึงมีความต้องการขยายเขตประปาหมู่บ้านเพิ่มขึ้นทุกปี และปัญหาอีกข้อหนึ่งก็คือองค์การบริหารส่วนตำบลยังไม่สามารถที่จะผลิตเป็นน้ำประปาสำหรับบริโภคได้ เพราะต้องใช้งบประมาณสูงมากในการดำเนินการ

๕.๔ โทรศัพท์

- (๑) จำนวนโทรศัพท์สาธารณะในเขตพื้นที่ จำนวน - หมายเลข
- (๒) หอกระจายข่าวในพื้นที่ให้บริการได้ครอบคลุมทั้ง ๑๘ หมู่บ้าน

๕.๕ ไปรษณีย์หรือการสื่อสารหรือการขนส่ง และวัสดุ ครุภัณฑ์

- (๑) ไปรษณีย์สาขาอำเภอหนองหาน จำนวน ๑ แห่ง อยู่ในพื้นที่ของเทศบาลตำบล หนองหานให้บริการ เวลา ๐๘.๓๐ - ๑๖.๐๐ น. ในวันจันทร์ - เสาร์ (วันเสาร์ครึ่งวัน) หยุดวันอาทิตย์
- (๒) มีป้ายรถขนส่งอำเภอหนองหาน จำนวน ๒ แห่ง อยู่ในพื้นที่ของเทศบาลตำบล หนองหานให้บริการทุกๆ ชั่วโมง และทุกวัน

๕.๖ เส้นทางคมนาคม

การคมนาคม ตำบลหนองหานมีการติดต่อระหว่างหมู่บ้าน,ตำบล,อำเภอและจังหวัดมีลักษณะเป็นถนนลาดยาง ถนนคอนกรีตและถนนลูกรัง ได้แก่

๑. ทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข ๒๒ ถนนลาดยางระหว่างจังหวัดอุดรธานี-จังหวัดสกลนคร
๒. ทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข ๒๓๑๒ ถนนลาดยางระหว่างอำเภอหนองหาน-อำเภอเพ็ญ
๓. ทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข ๒๐๒๓ ถนนลาดยางระหว่างอำเภอหนองหาน-อำเภอกุมภวาปี

๖. ระบบเศรษฐกิจ

๖.๑ การเกษตร

ประชากรส่วนใหญ่ประมาณร้อยละ ๘๐ ประกอบอาชีพทางการเกษตรเป็นหลัก ผลผลิตที่สำคัญได้แก่ ข้าว ,อ้อย ,มันสำปะหลัง ,ยาง ,ปาล์ม ,ข้าวโพด การทำการเกษตรในตำบลเป็นลักษณะดั้งเดิม โดยอาศัยแหล่งน้ำธรรมชาติเป็นสำคัญ ส่วนที่เหลือประกอบอาชีพนอกภาคการเกษตรกรรม ได้แก่ รับจ้าง ค้าขาย และการบริการ

๖.๒ การประมง

(ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลไม่มีการประมง)

๖.๓ การปศุสัตว์

- เป็นการประกอบการในลักษณะเลี้ยงในครัวเรือนเป็นอาชีพหลักและอาชีพเสริม เช่น การเลี้ยงไก่ เป็ด โค สุกร กระจับปี่ จำนวนสัตว์ในพื้นที่โดยประมาณ ดังนี้

โค	๔๒๘	ตัว	กระจับปี่	๒๘๙	ตัว	สุกร	๑๓๔	ตัว
เป็ด	๓๗๘	ตัว	ไก่	๑,๔๖๐	ตัว	อื่นๆ	๕๖๔	ตัว

๖.๔ การบริการ

โรงแรม	๕	แห่ง
ร้านอาหาร	๒๙	แห่ง
โรงพยาบาล	-	แห่ง
สถานีขนส่ง	-	แห่ง

๖.๕ การท่องเที่ยว

ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลมีแหล่งท่องเที่ยวดังนี้

(๑) สถานที่ท่องเที่ยวด้านสันตนาการและบันเทิง

- โรงแรมหนองหาน แกรีน โฮเทล แอนด์รีสอร์ท
- สวนน้ำแฮปปี้เนส
- โมอายคอฟฟี

(๒) สถานที่ท่องเที่ยวด้านศาสนาและวัฒนธรรม

- วัดธาตุคูแก้ว
- วัดธาตุโข่ง
- วัดป่าสร้างแซ่

๖.๖ อุตสาหกรรม

(๑) จำนวนกิจการอุตสาหกรรมขนาดใหญ่

- โรงสีข้าว จำนวน ๑ แห่ง
- โรงงานเลื่อยไม้ จำนวน ๑ แห่ง

๖.๗ การพาณิชย์และกลุ่มอาชีพ

(๑) การพาณิชย์

ธนาคาร	-	แห่ง	สถานีบริการน้ำมัน	๓	แห่ง
บริษัท	-	แห่ง	ศูนย์การค้า/ห้างสรรพสินค้า	๓	แห่ง
ห้างหุ้นส่วนจำกัด	-	แห่ง	ตลาดสด	-	แห่ง
ร้านค้าต่างๆ	๓๗๗	แห่ง	โรงฆ่าสัตว์	-	แห่ง

(๒) กลุ่มอาชีพ

มีกลุ่มอาชีพ จำนวน ๓ กลุ่ม

๑. กลุ่มทำไม้กวาด
๒. กลุ่มเย็บผ้าห่มจากเศษผ้า
๓. กลุ่มร้องเท้าหนัง

๖.๘ แรงงาน

จากการสำรวจข้อมูลพื้นฐานพบว่า ประชากรที่มีอายุ ๑๕ - ๖๐ ปี อยู่ในกำลังแรงงาน ร้อยละ ๙๕ เมื่อเทียบกับอัตราส่วนกับจังหวัด ร้อยละ ๗๓.๙๙ ซึ่งสูงกว่ามาก แต่ค่าแรงในพื้นที่ต่ำกว่าระดับจังหวัด โดยเฉพาะแรงงานด้านการเกษตร ประชากรอายุระหว่าง ๒๕ - ๕๐ ปี บางส่วน ไปรับจ้างทำงานนอกพื้นที่ รวมทั้งแรงงานที่ไปทำงานต่างประเทศ ปัญหาที่พบคือ ประชากรต้องไปทำงานนอกพื้นที่ในเมืองที่มีโรงงาน อุตสาหกรรม บริษัท ห้างร้านใหญ่ๆ เพราะในพื้นที่ไม่มีโรงงานอุตสาหกรรมที่มีการจ้างแรงงานเยอะ เพราะพื้นที่ส่วนมากเป็นที่อยู่อาศัย ปัญหานี้ยังไม่สามารถแก้ไขได้

๗. เศรษฐกิจพอเพียงท้องถิ่น (ด้านการเกษตรและแหล่งน้ำ)

๗.๑ ข้อมูลด้านการเกษตร

ประเภทของการทำการเกษตร		จำนวน	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ต้นทุนการผลิตเฉลี่ย (บาท/ไร่)	ราคาขายโดยเฉลี่ย (บาท/ไร่)
๑.๑) ทำนา	☒ ในเขตชลประทาน	...๕... ครัวเรือน ...๒๒... ไร่	...๖๐๐... กก./ไร่	...๓,๐๐๐... บาท/ไร่	...๗,๐๐๐... บาท/ไร่
	☒ นอกเขตชลประทาน	...๑๘๕... ครัวเรือน ...๑๑๙๑๘... ไร่	...๑,๑๑๐.๓๑... กก./ไร่	...๒,๔๔๔... บาท/ไร่	...๔,๕๔๓.๓๓... บาท/ไร่
๑.๒) ทำสวน	สวน..... ครัวเรือน ไร่ กก./ไร่ บาท/ไร่ บาท/ไร่
	สวน..... ครัวเรือน ไร่ กก./ไร่ บาท/ไร่ บาท/ไร่
	สวน..... ครัวเรือน ไร่ กก./ไร่ บาท/ไร่ บาท/ไร่
	สวน..... ครัวเรือน ไร่ กก./ไร่ บาท/ไร่ บาท/ไร่
๑.๓) ทำไร่	☒ ไร่อ้อย	...๕๒๔... ครัวเรือน ...๑,๒๑๑... ไร่	...๕,๕๔๕.๔๕... กก./ไร่	...๔,๑๖๓.๖๔... บาท/ไร่	...๗,๘๘๐... บาท/ไร่
	☐ ไร่ข้าวโพด ครัวเรือน ไร่ กก./ไร่ บาท/ไร่ บาท/ไร่
	☒ ไร่มันสำปะหลัง	...๗๔๓... ครัวเรือน ...๕๖๑... ไร่	...๓,๕๕๓.๓๓... กก./ไร่	...๓,๑๐๐... บาท/ไร่	...๖,๓๔๗.๗๓... บาท/ไร่
	☐ อื่นๆ โปรดระบุ ครัวเรือน ไร่ กก./ไร่ บาท/ไร่ บาท/ไร่
๑.๔) อื่นๆ	☐ อื่นๆ โปรดระบุ ครัวเรือน ไร่ กก./ไร่ บาท/ไร่ บาท/ไร่

๗.๒ ข้อมูลด้านแหล่งน้ำทางการเกษตร

แหล่งน้ำ ทางการเกษตร	ความเพียงพอของปริมาณน้ำฝนที่ใช้ในการทำการเกษตร		ปริมาณน้ำฝนที่ตกโดยเฉลี่ยในปีที่ผ่านมา (มิลลิเมตร) กรณีที่ทราบโปรตรระบุ			
	เพียงพอ	ไม่เพียงพอ				
๒.๑) ปริมาณน้ำฝน		✓				
แหล่งน้ำ ทางการเกษตร	ลำดับ ความสำคัญ	ความเพียงพอของน้ำเพื่อการเกษตร ตลอดทั้งปี		การเข้าถึงแหล่งน้ำทางการเกษตร		
		เพียงพอ	ไม่เพียงพอ	ทั่วถึง	ไม่ทั่วถึง	ร้อยละของ ครัวเรือนที่เข้าถึง ฯ
๒.๒) แหล่งน้ำธรรมชาติ						
☐ ๑. แม่น้ำ						
☒ ๒. ห้วย/ลำธาร	๒		๑๐		✓	
☐ ๓. คลอง	๑	๑	๑๑		✓	
☒ ๔. หนองน้ำ/บึง	๓	๒	๙		✓	
☐ ๕. น้ำตก						
☐ ๖. อื่นๆ(โปรดระบุ) ๖.๑) ๖.๒) ๖.๓)						
๒.๓) แหล่งน้ำที่มนุษย์สร้างขึ้น						
☐ ๑. แก้มลิง						
☒ ๒. อ่างเก็บน้ำ	๔	๑		✓		
☒ ๓. ฝาย	๑	๑	๙		✓	
☒ ๔. สระ	๒		๙		✓	๒ %
☒ ๕. คลองชลประทาน	๓		๑		✓	
☐ ๖. อื่นๆ(โปรดระบุ) ๖.๑) ๖.๒) ๖.๓)						

๗.๓ ข้อมูลด้านแหล่งน้ำกิน น้ำใช้ (หรือน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค)

แหล่งน้ำ	ไม่มี	มี		ทั่วถึงหรือไม่		
		เพียงพอ	ไม่เพียงพอ	ทั่วถึง	ไม่ทั่วถึง	ร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึง
๓.๑ บ่อบาดาลสาธารณะ	๔	๒	๕	๑	๕	
๓.๒ บ่อน้ำตื้นสาธารณะ	๒	๒	๕	๑	๕	
๓.๓ ประปาหมู่บ้าน (ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น)	๑	๗	๘	๕	๗	
๓.๔ ระบบประปา (การประปาส่วนภูมิภาค)	๑	๖	๒	๕	๑	
๓.๕ แหล่งน้ำธรรมชาติ	๒	๒	๗			
๓.๖ อื่นๆ (โปรดระบุ)	✓					
๓.๖.๑)						
๓.๖.๒)						
๓.๖.๓)						

๘. ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม

๘.๑ การนับถือศาสนา

- ผู้ที่นับถือศาสนาพุทธ ร้อยละ ๑๐๐
- วัด ๙ แห่ง
- สำนักสงฆ์ ๓ แห่ง

๘.๒ ประเพณีและงานประจำปี

- ประเพณีวันขึ้นปีใหม่ ประมาณเดือน มกราคม
- ประเพณีทำบุญประจำปีของแต่ละชุมชน ประมาณเดือน มีนาคม - พฤษภาคม
- ประเพณีวันสงกรานต์ ประมาณเดือน เมษายน
- ประเพณีวันเข้าพรรษา ออกพรรษา ประมาณเดือน กรกฎาคม ตุลาคม พฤศจิกายน
- ประเพณีทอดกฐิน ประมาณเดือน ตุลาคม พฤศจิกายน
- ประเพณีลอยกระทง ประมาณเดือน ตุลาคม พฤศจิกายน

๘.๓ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภาษาล้าน

ภูมิปัญญาท้องถิ่น ประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลได้อนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่น ได้แก่ วิธีการทำเครื่องจักสารใช้สำหรับในครัวเรือน

ภาษาล้าน ส่วนมากร้อยละ ๙๘ % พูดภาษาอีสาน

๘.๔ สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก

ประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลได้ผลิตรองเท้าหนังบ้านโพนยอ ของใช้พื้นเมือง ของใช้ในครัวเรือน และเหลือเอาไว้จำหน่ายบ้าง ได้แก่ เครื่องจักรสานที่ทำจากไม้ไผ่

๙. ทรัพยากรธรรมชาติ

๙.๑ น้ำ ที่ใช้ในการอุปโภค-บริโภค เป็นน้ำที่ได้จากน้ำฝน และน้ำดิบจากคลอง ห้วย ฝาย ซึ่งจะต้องนำมาผ่านกระบวนการของระบบประปา สำหรับน้ำใต้ดินมีปริมาณน้อย ไม่สามารถนำขึ้นมาใช้ให้พอเพียงได้ และบางแห่งเค็ม ไม่สามารถใช้ดื่มและอุปโภคได้

๙.๒ ป่าไม้ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลหนองหาน มีป่าสงวน คือ ป่าหนองบู่ และป่าหนองหาน

๙.๓ ภูเขา ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลไม่มีภูเขา

๙.๔ คุณภาพของทรัพยากรธรรมชาติ

ในพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลส่วนมากเป็นพื้นที่สำหรับเพาะปลูก ที่อยู่อาศัย ร้านค้า สถานประกอบการ ตามลำดับ และมีพื้นที่เพียงเล็กน้อยที่เป็นพื้นที่สาธารณะ ทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่ ก็ได้แก่ ดิน น้ำ ต้นไม้ อากาศที่ไม่มีมลพิษ ปัญหาคือ เนื่องจากว่าพื้นที่บางส่วนเป็นดินเค็ม น้ำใต้ดินก็เค็ม หรือไม่ก็เป็นน้ำกร่อย ไม่สามารถที่จะนำน้ำจากใต้ดินมาใช้ในการอุปโภค-บริโภคได้ ต้องอาศัยน้ำดิบจากแหล่งอื่น และน้ำฝนน้ำในการเกษตรก็ต้องรอฤดูฝน มีแหล่งน้ำใช้ในการเกษตรไม่เพียงพอ ปัญหาคือยังไม่สามารถหาแหล่งน้ำสำหรับการเกษตรได้เพิ่มขึ้น เพราะพื้นที่ส่วนมากเป็นของประชาชน เอกชน ปัญหาด้านขยะ เมื่อชุมชนแออัดขยะก็มากขึ้น การแก้ไขปัญหา องค์การบริหารส่วนตำบลได้จัดทำโครงการเพื่อแก้ปัญหาให้กับประชาชนและเป็นไปตามความต้องการของประชาชน เช่น โครงการจัดถังขยะรองรับขยะให้ครอบคลุม ทั้งพื้นที่ โครงการบำบัดบ่อขยะ โครงการปลูกต้นไม้ในวันสำคัญต่างๆ ในพื้นที่ของตนเองและที่สาธารณะรวมทั้งปรับปรุงสภาพภูมิทัศน์ให้ร่มรื่นสวยงาม ให้เป็นเมืองน่าอยู่ เป็นที่พักผ่อนหย่อนใจของประชาชน ฯลฯ

๑๐. งบประมาณ

รายรับจริงประกอบงบทดลองและรายรับ-รายจ่าย ขององค์การบริหารส่วนตำบล

หนองหาน ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๕ ณ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๕

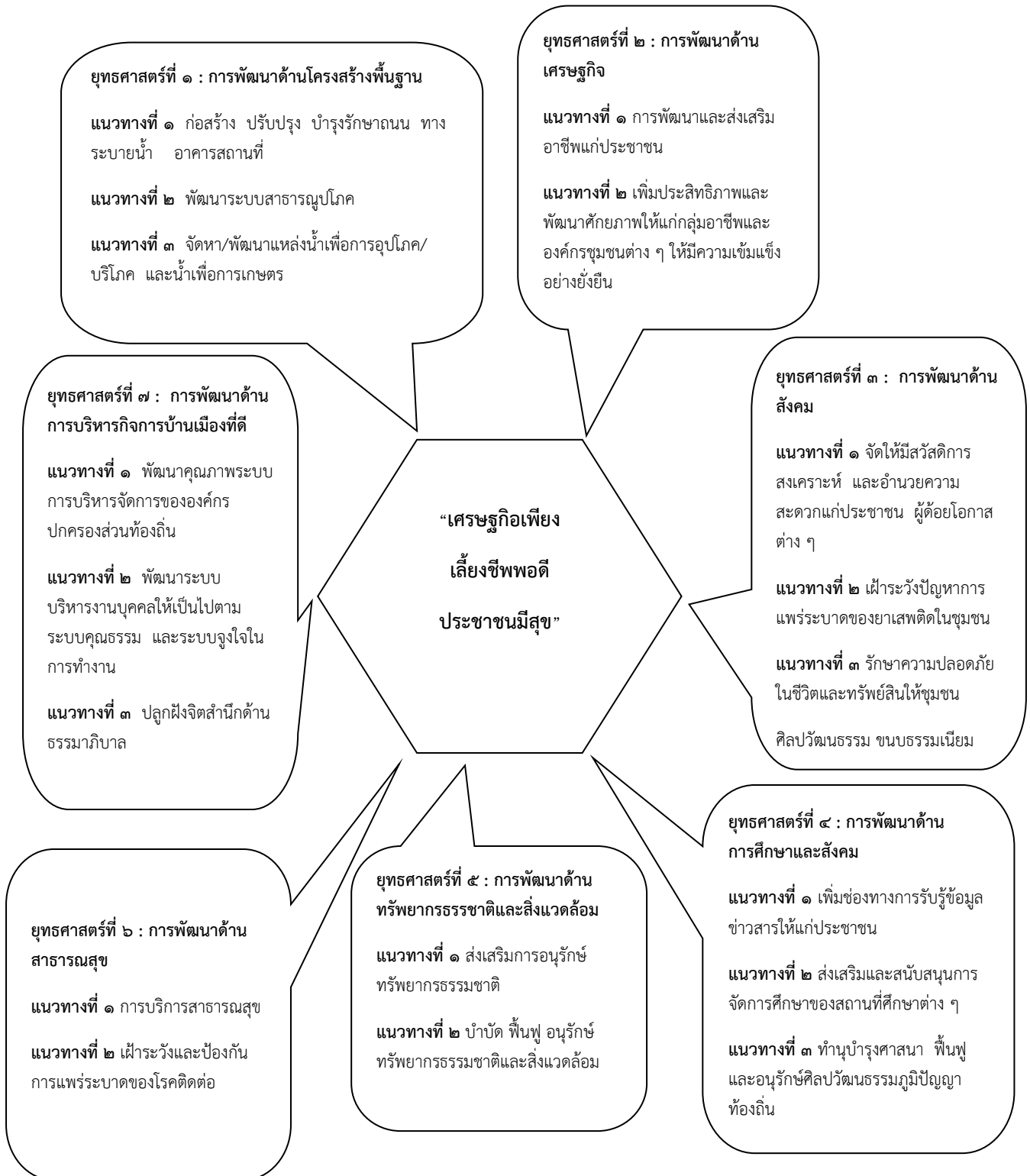
๑. รายรับ

รายรับ	รายรับจริง ปี ๒๕๖๓	ประมาณการ ปี ๒๕๖๔	ประมาณการ ปี ๒๕๖๕
รายได้จัดเก็บเอง			
หมวดภาษีอากร	๕๗๐,๗๖๘.๖๔	๘๕๐,๐๐๐.๐๐	๕๖๐,๐๐๐.๐๐
หมวดค่าธรรมเนียม ค่าปรับ และ ใบอนุญาต	๓๖๑,๙๘๙.๗๐	๓๕๑,๙๐๐.๐๐	๓๔๐,๐๐๐.๐๐
หมวดรายได้จากทรัพย์สิน	๖๖๐,๕๕๖.๓๓	๖๐๐,๐๐๐.๐๐	๖๖๐,๐๐๐.๐๐
หมวดรายได้เบ็ดเตล็ด	๑๕,๘๑๐.๐๐	๑๐,๑๐๐.๐๐	๑๕,๐๐๐.๐๐
หมวดรายได้จากทุน	๘,๘๐๐.๐๐	๐.๐๐	๒,๐๐๐.๐๐
รวมรายได้จัดเก็บเอง	๑,๖๑๗,๙๖๔.๖๗	๑,๘๑๒,๐๐๐.๐๐	๑,๕๗๗,๐๐๐.๐๐
รายได้ที่รัฐบาลเก็บแล้วจัดสรรให้องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น			
หมวดภาษีจัดสรร	๒๗,๐๙๘,๙๔๗.๑๖	๒๘,๕๑๖,๐๐๐.๐๐	๒๖,๔๒๓,๐๐๐.๐๐
รวมรายได้ที่รัฐบาลเก็บแล้วจัดสรร ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	๒๗,๐๙๘,๙๔๗.๑๖	๒๘,๕๑๖,๐๐๐.๐๐	๒๖,๔๒๓,๐๐๐.๐๐
รายได้ที่รัฐบาลอุดหนุนให้องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น			
หมวดเงินอุดหนุน	๓๓,๙๕๘,๑๑๐.๐๐	๓๑,๘๐๒,๐๐๐.๐๐	๓๒,๐๐๐,๐๐๐.๐๐
รวมรายได้ที่รัฐบาลอุดหนุนให้องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	๓๓,๙๕๘,๑๑๐.๐๐	๓๑,๘๐๒,๐๐๐.๐๐	๓๒,๐๐๐,๐๐๐.๐๐
รวม	๖๒,๖๗๕,๐๒๑.๘๓	๖๒,๑๓๐,๐๐๐.๐๐	๖๐,๐๐๐,๐๐๐.๐๐

๒. รายจ่าย

รายจ่าย	รายจ่ายจริง ปี ๒๕๖๓	ประมาณการ ปี ๒๕๖๔	ประมาณการ ปี ๒๕๖๕
จ่ายจากงบประมาณ			
งบกลาง	๑๖,๙๑๒,๑๕๖.๕๖	๑๙,๕๘๕,๖๐๐.๐๐	๒๐,๙๒๕,๗๗๐.๐๐
งบบุคลากร	๑๔,๓๘๖,๔๘๓.๗๙	๑๗,๙๖๘,๑๔๐.๐๐	๑๗,๗๙๔,๘๔๗.๐๐
งบดำเนินงาน	๙,๓๗๓,๗๐๕.๑๒	๑๓,๖๖๑,๐๑๗.๐๐	๑๒,๐๑๓,๔๖๑.๐๐
งบลงทุน	๑๐,๙๑๕,๕๘๐.๐๐	๘,๑๑๐,๐๐๐.๐๐	๖,๑๐๑,๙๐๐.๐๐
งบเงินอุดหนุน	๒,๘๘๔,๘๐๘.๖๑	๒,๗๖๕,๒๔๓.๐๐	๓,๑๖๔,๐๒๒.๐๐
งบรายจ่ายอื่น	๑๐,๐๐๐.๐๐	๔๐,๐๐๐.๐๐	๐.๐๐
รวมจ่ายจากงบประมาณ	๕๔,๔๘๒,๗๓๔.๐๘	๖๒,๑๓๐,๐๐๐.๐๐	๖๐,๐๐๐,๐๐๐.๐๐

๑๑. จุดยืนทางยุทธศาสตร์ (Positioning) ขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองหาน

บทที่ ๓ แผนยุทธศาสตร์

ยุทธศาสตร์องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น

๑. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

๑.๑ แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี

โดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๖๕ กำหนดให้รัฐพึงจัดให้มียุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมายการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน ตามหลักธรรมาภิบาลเพื่อใช้เป็นกรอบในการจัดทำแผนต่างๆ ให้สอดคล้องและบูรณาการกันเพื่อให้เกิดเป็นพลังผลักดันร่วมกันไปสู่เป้าหมายดังกล่าว โดยให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ และต่อมาได้มีการตราพระราชบัญญัติการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ มีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๖๐ โดยกำหนดให้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติ เพื่อรับผิดชอบในการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติ กำหนดวิธีการการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติ ในการติดตาม การตรวจสอบ และการประเมินผล รวมทั้งกำหนดมาตรการส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนทุกภาคส่วนดำเนินการให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๘๐) เป็นยุทธศาสตร์ชาติฉบับแรกของประเทศไทยตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งจะต้องนำไปสู่การปฏิบัติเพื่อให้ประเทศไทยบรรลุวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” ภายในช่วงเวลาดังกล่าว เพื่อความสุขของคนไทยทุกคน โดยมีเป้าหมายการพัฒนาประเทศ คือ “ประเทศไทยมีความมั่นคง ประชาชนมีความสุข เศรษฐกิจพัฒนาอย่างต่อเนื่อง สังคมเป็นธรรม ฐานทรัพยากรธรรมชาติยั่งยืน” โดยยกระดับศักยภาพของประเทศในหลากหลายมิติ พัฒนาคนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี เก่ง และมีคุณภาพ สร้างโอกาส และความเสมอภาคทางสังคม สร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และมีภาครัฐของประชาชนเพื่อประชาชนและประโยชน์ส่วนรวม โดยการประเมินผลการพัฒนาตามยุทธศาสตร์ชาติ ประกอบด้วย

- ๑) ความอยู่ดีมีสุขของคนไทยและสังคมไทย
- ๒) ชีตความสามารถในการแข่งขัน การพัฒนาเศรษฐกิจ และการกระจายรายได้
- ๓) การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศ
- ๔) ความเท่าเทียมและความเสมอภาคของสังคม
- ๕) ความหลากหลายทางชีวภาพ คุณภาพสิ่งแวดล้อม และความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติ
- ๖) ประสิทธิภาพการบริหารจัดการและการเข้าถึงการให้บริการของภาครัฐ

การพัฒนาประเทศในช่วงระยะเวลาของยุทธศาสตร์ชาติ จะมุ่งเน้นการสร้างสมดุลระหว่างการพัฒนาความมั่นคง เศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม โดยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในรูปแบบ “ประชารัฐ” โดยประกอบด้วย ๖ ยุทธศาสตร์ ได้แก่ ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ โดยแต่ละยุทธศาสตร์มีเป้าหมายและประเด็นการพัฒนา ดังนี้

๑. ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญ คือ ประเทศชาติมั่นคงประชาชนมีความสุข เน้นการบริหารจัดการภาวะแวดล้อมของประเทศให้มีความมั่นคง ปลอดภัย เอกราชอธิปไตย และมีความสงบเรียบร้อยในทุกกระดับ ตั้งแต่ระดับชาติ สังคม ชุมชน มุ่งเน้นการพัฒนาคนเครื่องมือ เทคโนโลยี และระบบฐานข้อมูลขนาดใหญ่ให้มีความพร้อมสามารถรับมือกับภัยคุกคามและภัยพิบัติได้ ทุกรูปแบบ และทุกระดับความรุนแรง ควบคู่ไปกับการป้องกันและแก้ไขปัญหาด้านความมั่นคงที่มีอยู่ในปัจจุบัน และที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคต ใช้กลไกการแก้ไขปัญหาแบบบูรณาการทั้งกับส่วนราชการ ภาคเอกชน ประชาสังคม และองค์กรที่ไม่ใช่รัฐ รวมถึงประเทศเพื่อนบ้านและมิตรประเทศทั่วโลกบนพื้นฐานของหลัก ธรรมาภิบาล เพื่อเอื้ออำนวยประโยชน์ต่อการดำเนินการของยุทธศาสตร์ชาติด้านอื่น ๆ ให้สามารถขับเคลื่อนไปได้ตามทิศทางและเป้าหมายที่กำหนด

๒. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน มีเป้าหมายการพัฒนาที่มุ่งเน้นการยกระดับศักยภาพของประเทศในหลากหลายมิติ บนพื้นฐานแนวคิด ๓ ประการ ได้แก่

(๑) “ต่อยอดอดีต” โดยมองกลับไปที่รากเหง้าทางเศรษฐกิจ อัตลักษณ์ วัฒนธรรม ประเพณี วิถีชีวิตและจุดเด่นทางทรัพยากรธรรมชาติที่หลากหลาย รวมทั้งความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบของประเทศ ในด้านอื่น ๆ นำมาประยุกต์ผสมผสานกับเทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อให้สอดคล้องกับบริบทของเศรษฐกิจและสังคมโลกสมัยใหม่

(๒) “ปรับปัจจุบัน” เพื่อปูทางสู่อนาคต ผ่านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของประเทศในมิติต่าง ๆ ทั้งโครงข่ายระบบคมนาคมและขนส่ง โครงสร้างพื้นฐานวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี และดิจิทัล และการปรับสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการอนาคตและ

(๓) “สร้างคุณค่าใหม่ในอนาคต” ด้วยการเพิ่มศักยภาพของผู้ประกอบการ พัฒนาคู่มือใหม่ รวมถึงปรับรูปแบบธุรกิจ เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของตลาด ผสมผสานกับยุทธศาสตร์ที่รองรับอนาคต บนพื้นฐานของการต่อยอดอดีตและปรับปัจจุบัน พร้อมทั้งส่งเสริมและสนับสนุนจากภาครัฐให้ประเทศไทยสามารถสร้างฐานรายได้และการจ้างงานใหม่ ขยายโอกาสทางการค้าและการลงทุนในเวทีโลก ควบคู่ไปกับการยกระดับรายได้และการกินดีอยู่ดี รวมถึงการเพิ่มขึ้นของคนชั้นกลางและลดความเหลื่อมล้ำของคนในประเทศได้ในคราวเดียวกัน

๓. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อพัฒนาคนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี เก่ง และมีคุณภาพ โดยคนไทยมีความพร้อมทั้งกาย ใจ สติปัญญา มีพัฒนาการที่รอบด้านและมีสุขภาวะที่ดีในทุกช่วงวัยมีจิตสาธารณะ รับผิดชอบต่อสังคมและผู้อื่น มัธยัสถ์ อุดม ออบอ้อมอารี มีวินัย รักษาศีลธรรมและเป็นพลเมืองดีของชาติ มีหลักคิด ที่ถูกต้อง มีทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ ๒๑ มีทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษและภาษาที่สาม และอนุรักษ์ภาษาท้องถิ่น มีนิสัยรักการเรียนรู้และการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต สู่การเป็นคนไทยที่มีทักษะสูง เป็นนวัตกรรม นักคิด ผู้ประกอบการ เกษตรกรยุคใหม่และอื่น ๆ โดยมีสัมมาชีพตามความถนัดของตนเอง

๔. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม มีเป้าหมายการพัฒนาที่ให้ความสำคัญกับการดึงเอาพลังของภาคส่วนต่าง ๆ ทั้งภาคเอกชน ประชาสังคม ชุมชนท้องถิ่น มาร่วมขับเคลื่อน โดยการสนับสนุนการรวมตัวของประชาชนในการร่วมคิดร่วมทำเพื่อส่วนรวม การกระจายอำนาจและความรับผิดชอบไปสู่กลไกบริหารราชการแผ่นดินในระดับท้องถิ่นการเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนในการจัดการตนเอง และการเตรียมความพร้อมของประชากรไทยทั้งในมิติสุขภาพ เศรษฐกิจ สังคม และสภาพแวดล้อมให้เป็นประชากรที่มีคุณภาพ สามารถพึ่งตนเองและทำประโยชน์แก่ครอบครัว ชุมชน และสังคมให้นานที่สุด โดยรัฐให้หลักประกันการเข้าถึงบริการและสวัสดิการที่มีคุณภาพอย่างเป็นธรรมและทั่วถึง

๕. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในทุกมิติ ทั้งด้านสังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม ธรรมชาติ และความเป็นหุ้นส่วนความร่วมมือระหว่างกันทั้งภายในและภายนอกประเทศอย่างบูรณาการ ใช้พื้นที่เป็นตัวตั้งในการกำหนดกลยุทธ์และแผนงานและการให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องได้เข้ามามีส่วนร่วมในแบบทางตรง ให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ โดยเป็นการดำเนินการบนพื้นฐานการเติบโตร่วมกัน ไม่ว่าจะเส้นทางเศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม และคุณภาพชีวิตโดยให้ความสำคัญกับการสร้างสมดุลทั้ง ๓ ด้าน อันจะนำไปสู่ความยั่งยืนเพื่อคนรุ่นต่อไปอย่างแท้จริง

๖. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อปรับเปลี่ยนภาครัฐที่ยึดหลัก “ภาครัฐของประชาชนเพื่อประชาชนและประโยชน์ส่วนรวม” โดยภาครัฐต้องมีขนาดที่เหมาะสมกับบทบาทภารกิจ แยกแยะบทบาทหน่วยงานของรัฐที่ทำหน้าที่ในการกำกับหรือในการให้บริการในระบบเศรษฐกิจที่มีการแข่งขัน มีสมรรถนะสูง ยึดหลักธรรมาภิบาล ปรับวัฒนธรรมการทำงานให้มุ่งผลสัมฤทธิ์และผลประโยชน์ส่วนรวม มีความทันสมัย และพร้อมที่จะปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลก อยู่ตลอดเวลา โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การนำนวัตกรรม เทคโนโลยีข้อมูลขนาดใหญ่ ระบบการทำงานที่เป็นดิจิทัลเข้ามาประยุกต์ใช้อย่างคุ้มค่า และปฏิบัติงานเทียบได้กับมาตรฐานสากล รวมทั้งมีลักษณะเปิดกว้าง เชื่อมโยงถึงกัน และเปิดโอกาสให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างสะดวก รวดเร็ว และโปร่งใส โดยทุกภาคส่วนในสังคมต้องร่วมกันปลูกฝังค่านิยมความซื่อสัตย์สุจริต ความมีธรรมาภิบาล และสร้างจิตสำนึกในการปฏิเสธไม่ยอมรับการทุจริตประพฤติมิชอบอย่างสิ้นเชิง นอกจากนี้ กฎหมายต้องมีความชัดเจน มีเพียงเท่าที่จำเป็น มีความทันสมัย มีความเป็นสากล มีประสิทธิภาพ และนำไปสู่การลดความเหลื่อมล้ำและเอื้อต่อการพัฒนา โดยกระบวนการยุติธรรมมีการบริหารที่มีประสิทธิภาพ เป็นธรรมไม่เลือกปฏิบัติ และการอำนวยความสะดวกตามหลักนิติธรรม

๑.๒ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒

จากสถานะของประเทศและบริบทการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่ประเทศกำลังประสบอยู่ ทำให้การกำหนดวิสัยทัศน์แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ยังคงมีความต่อเนื่องจากวิสัยทัศน์แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ และกรอบหลักการของการวางแผนที่น้อมนำและประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ยึดคนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาอย่างมีส่วนร่วม การพัฒนาที่ยึดหลักสมดุล ยั่งยืน โดยวิสัยทัศน์ของการพัฒนาในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ต้องให้ความสำคัญกับการกำหนดทิศทางการพัฒนาที่มุ่งสู่การเปลี่ยนผ่านประเทศไทยจากประเทศที่มีรายได้ปานกลางไปสู่ประเทศที่มีรายได้สูง มีความมั่นคง และยั่งยืน สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข และนำไปสู่การบรรลุวิสัยทัศน์ระยะยาว “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” ของประเทศ การกำหนดตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ของประเทศ (Country Strategic Positioning) เป็นการกำหนดตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ของประเทศที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติที่ สศช. ได้จัดทำขึ้นประเทศไทยเป็นประเทศรายได้สูงที่มีการกระจายรายได้อย่างเป็นธรรม เป็นศูนย์กลางด้านการขนส่งและโลจิสติกส์ของภูมิภาคสู่ความเป็นชาติการค้าและบริการ (Trading and Service Nation) เป็นแหล่งผลิตสินค้าเกษตรอินทรีย์และเกษตรปลอดภัย แหล่งอุตสาหกรรมสร้างสรรค์และมีนวัตกรรมสูงที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

เป้าหมาย

๑. การหลุดพ้นจากกับดักประเทศรายได้ปานกลางสู่รายได้สูง

- (๑) เศรษฐกิจขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๕.๐
- (๒) ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศต่อหัว (GDP Per Capita) และรายได้ประชาชาติต่อหัว (GNP Per Capita) ณ สิ้นแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ในปี ๒๕๖๔ เพิ่มขึ้นเป็น ๓๑๗,๐๕๑ บาท (๙,๓๒๕ ดอลลาร์ สรอ.) และ ๓๐๑,๑๙๙ บาท (๘,๘๕๙ ดอลลาร์ สรอ.) ต่อคนต่อปี
- (๓) ผลผลิตภาพการผลิตเพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๒.๕ ต่อปี
- (๔) การลงทุนรวมขยายตัวไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๘.๐ (การขยายตัวของการลงทุนภาครัฐไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๑๐.๐ และการลงทุนของภาคเอกชนขยายตัวไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๗.๕ ในขณะที่ปริมาณการส่งออกขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๔.๐ ต่อปี)

๒. การพัฒนาศักยภาพคนให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศและการสร้างสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ

- (๑) ประชาชนทุกช่วงวัยมีความมั่นคงทางด้านเศรษฐกิจและสังคม (Socio-Economic Security) และมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น
- (๒) การศึกษาและการเรียนรู้ได้รับการพัฒนาคุณภาพ
- (๓) สถาบันทางสังคมมีความเข้มแข็งเป็นฐานรากที่เอื้อต่อการพัฒนาคน

๓. การลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

- (๑) การกระจายรายได้มีความเท่าเทียมกันมากขึ้น
- (๒) บริการทางสังคมมีคุณภาพและมีการกระจายอย่างทั่วถึง

๔. การสร้างการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

- (๑) รักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากร สร้างสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนและเป็นธรรม
- (๒) ขับเคลื่อนประเทศสู่เศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
- (๓) เพิ่มขีดความสามารถในการรับมือภัยพิบัติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
- (๔) เพิ่มประสิทธิภาพและเสริมสร้างธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- (๕) มีการบริหารจัดการน้ำให้สมดุลระหว่างการอุปสงค์และอุปทานของน้ำ

๕. การบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ

- (๑) การบริหารงานภาครัฐที่โปร่งใส เป็นธรรม มีประสิทธิภาพ และมีส่วนร่วม
- (๒) ขจัดการทุจริตคอร์รัปชัน
- (๓) มีการกระจายอำนาจที่เหมาะสม

แนวทางการพัฒนา

๑. การยกระดับศักยภาพการแข่งขันและการหลุดพ้นกับดักรายได้ปานกลางสู่รายได้สูง

๑.๑ การส่งเสริมด้านการวิจัยและพัฒนา

พัฒนาสถานะแวดล้อมของการพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม ทั้งด้านการลงทุนในการวิจัยและพัฒนา ด้านบุคลากรวิจัย ด้านโครงสร้างพื้นฐาน และด้านการบริหารจัดการ รวมทั้งสนับสนุนและผลักดันให้ผู้ประกอบการมีบทบาทหลักด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม ตลอดจนผลักดันงานวิจัยและพัฒนาให้ใช้ประโยชน์อย่างแท้จริงทั้งเชิงพาณิชย์และสาธารณะโดยให้ความคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา

๑.๒ การพัฒนาผลิตภาพแรงงาน

สร้างความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนในการพัฒนากำลังคนและแรงงานให้มีทักษะความรู้และสมรรถนะที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดและรองรับการเปิดเสรีของประชาคมอาเซียน โดยยกระดับและพัฒนาสมรรถนะแรงงานไทยด้วยเทคโนโลยี เร่งรัดให้แรงงานทั้งระบบมีการเรียนรู้ขั้นพื้นฐานเพื่อสามารถแข่งขันในตลาดแรงงานได้ สนับสนุนให้แรงงานและปัจจัยการผลิตมีความยืดหยุ่นในการเคลื่อนย้ายระหว่างสาขาการผลิตและระหว่างพื้นที่การผลิต เพื่อให้แรงงานสามารถเคลื่อนย้ายไปสู่สาขาการผลิตที่มีผลิตภาพการผลิตสูงสุด และสนับสนุนให้ผู้ประกอบการในภาคอุตสาหกรรมและบริการจัดทำรอบคอบวุฒิวิชาชีพและมาตรฐานฝีมือแรงงานให้เป็นมาตรฐานที่เชื่อมโยงกันเพื่อยกระดับทักษะของแรงงานไทย

๑.๓ การส่งเสริมผู้ประกอบการที่เข้มแข็งและพาณิชย์ดิจิทัล

พัฒนาขีดความสามารถของผู้ประกอบการให้มีความยืดหยุ่น สามารถปรับตัวและดำเนินธุรกิจท่ามกลางการดำเนินนโยบายและมาตรการการกีดกันทางการค้าในรูปแบบต่างๆ เพิ่มสัดส่วนความเป็นเจ้าของของคนไทยและสนับสนุนให้มีการขยายตลาดที่มีแบรนด์สินค้าและช่องทางการตลาดที่เป็นของตนเองมากขึ้น ตลอดจนพัฒนาต่อยอดอุตสาหกรรมและบริการเพื่อเข้าสู่การเป็นศูนย์กลางการผลิต บริการและอุตสาหกรรมดิจิทัล

๑.๔ การลงทุนโครงสร้างพื้นฐาน

เร่งลงทุนและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการคมนาคมขนส่งเพื่อเชื่อมโยงพื้นที่เศรษฐกิจในประเทศและต่างประเทศ ทั้งการพัฒนาและปรับปรุงโครงข่ายรถไฟให้เป็นโครงข่ายหลักในการเดินทางและขนส่งของประเทศ พัฒนาโครงข่ายระบบขนส่งสาธารณะและโครงข่ายทางหลวงพิเศษระหว่างเมือง ขยายขีดความสามารถของท่าอากาศยานหลักของประเทศ พัฒนาท่าเรือที่มีศักยภาพให้เป็นท่าเรืออิเล็กทรอนิกส์เต็มรูปแบบ รวมทั้งพัฒนาและปรับปรุงระบบโทรคมนาคมของประเทศ ตลอดจนสนับสนุนการพัฒนาด้านอุตสาหกรรมที่เกิดจากลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐาน เช่น อุตสาหกรรมซ่อมบำรุงและผลิตชิ้นส่วนอากาศยาน และอุตสาหกรรมระบบราง เป็นต้น เพื่อสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจให้กับประเทศในการเป็นฐานการผลิตในภูมิภาคอาเซียน

๑.๕ การปรับโครงสร้างการผลิต

ปรับโครงสร้างการผลิตภาคเกษตร โดยการปรับเปลี่ยนจากการผลิตสินค้าเกษตรขั้นปฐมเป็นสินค้าเกษตรแปรรูปที่มีมูลค่าสูงมีคุณภาพและมาตรฐานสากล สามารถสร้างความเชื่อมโยงทางด้านวัตถุดิบกับประเทศเพื่อนบ้านและลดระดับการผลิตสินค้าขั้นปฐมที่สูญเสียขีดความสามารถในการแข่งขัน ลงสู่ระดับที่จำเป็นสำหรับการสร้างความมั่นคงทางด้านอาหารและพลังงาน จัดระบบการผลิตให้สอดคล้องกับศักยภาพพื้นที่และความต้องการของตลาดตั้งแต่ต้นน้ำถึงปลายน้ำทั้งด้านกายภาพและเศรษฐกิจ รวมทั้งส่งเสริมการรวมกลุ่มทางการเกษตรจากกิจการเจ้าของคนเดียวเป็นการประกอบการในลักษณะสหกรณ์ ห้างหุ้นส่วน และบริษัทเพื่อให้เกิดการประหยัดจากขนาด พิจารณาพันธุ์พืชที่เหมาะสมกับศักยภาพของพื้นที่และแหล่งน้ำ ใช้เทคโนโลยีการผลิตในระดับที่เหมาะสม ใช้กลไกตลาดในการป้องกันความเสี่ยง ตลอดจนส่งเสริมและเร่งขยายผลแนวความคิดการทำการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และระบบเกษตรกรรมยั่งยืนปรับโครงสร้างการผลิตภาคบริการ โดยเร่งพัฒนาระบบคมนาคมขนส่งให้เกิดความเชื่อมโยงกันเป็นโครงข่ายทั้งทางบก ทางน้ำ และทางอากาศ เร่งพัฒนาท่าเทียบเรือขนาดใหญ่เพื่อรองรับการเติบโตของการท่องเที่ยวทางทะเล ปรับปรุงแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวให้ครอบคลุมและทันสมัยทั้งการควบคุมกิจกรรมต่างๆ เกี่ยวกับการท่องเที่ยวและส่งเสริมการท่องเที่ยวและกำหนดและจัดทำกฎหมายเพื่อยกระดับมาตรฐานการท่องเที่ยวของไทยสู่สากลและรองรับการพัฒนาการท่องเที่ยวให้สามารถแข่งขันได้ในระดับนานาชาติ รวมทั้งส่งเสริมการพัฒนาเชิงพื้นที่ในลักษณะกลุ่มคลัสเตอร์ท่องเที่ยว โดยสนับสนุนการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวของพื้นที่ที่มีความเชื่อมโยงทั้งทางกายภาพ วิถีชีวิต/วัฒนธรรมท้องถิ่นและกิจกรรมการท่องเที่ยว ตลอดจนส่งเสริมการสร้างเชื่อมโยงด้านการท่องเที่ยวในภูมิภาค

อาเซียน ทั้งประเทศที่มีพรมแดนติดกันและประเทศที่มีโครงข่ายคมนาคมขนส่งเชื่อมโยงกันเพื่อให้เกิดการพัฒนาแบบองค์รวมทั้งระบบพัฒนาต่อยอดอุตสาหกรรมอนาคตเพื่อเป็นแหล่งการถ่ายเทเทคโนโลยี เชื่อมโยงการผลิตกับอุตสาหกรรมที่เป็นฐานรายได้ประเทศ และเป็นกลไกการขับเคลื่อนเศรษฐกิจไทยให้เข้าสู่การเป็นศูนย์กลางการผลิตและบริการทั้งในระดับอนุภูมิภาคและในภูมิภาคอาเซียนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่สนับสนุนการขยายตัวด้านการค้าการลงทุน เช่น โลจิสติกส์และพลังงาน รวมทั้งปัจจัยสนับสนุนการลงทุนอื่นๆ เช่น ลดอุปสรรคการเคลื่อนย้ายเงินทุนระหว่างประเทศ เป็นต้น ส่งเสริมการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาประยุกต์ใช้ทั้งภาคการผลิต การตลาด การบริหารจัดการการเงิน และโลจิสติกส์ เชื่อมโยงเศรษฐกิจดิจิทัล ในการอำนวยความสะดวกทางการค้าการลงทุนด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ และสนับสนุนการลงทุนเพื่อสร้างเศรษฐกิจและสังคมแห่งปัญญาและการเรียนรู้ มุ่งเน้นการพัฒนาธุรกิจเชิงสร้างสรรค์ การลงทุนที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูงและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม การประหยัดพลังงานและการใช้พลังงานทดแทน การลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนาเชิงพาณิชย์ การจัดตั้งสำนักงานใหญ่ข้ามประเทศ บริษัทการค้าระหว่างประเทศ รวมทั้งการให้ความสำคัญเรื่องความรับผิดชอบต่อสังคมและการตอบแทนสู่สังคมขององค์กร และกิจการเพื่อสังคม

๒. การพัฒนาศักยภาพคนตามช่วงวัยและการปฏิรูประบบเพื่อสร้างสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ

๒.๑ การพัฒนาศักยภาพคนในทุกช่วงวัยให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศ

โดยช่วง **วัยเด็ก** ตั้งแต่แรกเกิดให้มีพัฒนาการที่สมวัยในทุกด้าน **วัยเรียน** **วัยรุ่น** ให้มีทักษะการเรียนรู้ ทักษะชีวิตสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นภายใต้บริบทสังคมที่เป็นพหุวัฒนธรรม **วัยแรงงาน** ให้มีการพัฒนาศักยภาพและประสบการณ์ มีรายได้ในการดำรงชีวิต มีการสร้างเสริมและฟื้นฟูสุขภาพเพื่อป้องกันหรือชะลอความทุพพลภาพและโรคเรื้อรังต่างๆ ที่จะก่อให้เกิดภาระแก่ปัจเจกบุคคล ครอบครัว และระบบบริการสุขภาพ

๒.๒ การยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ให้มีคุณภาพ เท่าเทียมและทั่วถึง โดย

- (๑) **ปฏิรูประบบบริหารจัดการทางการศึกษา** โดยปรับระบบบริหารจัดการการศึกษาใหม่เพื่อสร้างความรับผิดชอบต่อผลลัพธ์ (Accountability)
- (๒) **ปฏิรูประบบการคลังด้านการศึกษา** เพื่อเพิ่มคุณภาพและประสิทธิภาพการจัดการศึกษา โดยการจัดสรรงบประมาณตรงสู่ผู้เรียน ส่งเสริมการมีส่วนร่วมจากภาคเอกชนในการจัดการศึกษา
- (๓) **พัฒนาคุณภาพครู** ทั้งระบบ ตั้งแต่กระบวนการผลิต สรรหา และการคัดเลือกให้ได้คนดีคนเก่ง รวมทั้งระบบการประเมินและรับรองคุณภาพที่เน้นผลลัพธ์จากตัวผู้เรียน
- (๔) **ปฏิรูประบบการเรียนรู้** โดยมุ่งจัดการเรียนรู้เพื่อสร้างสมรรถนะกำลังคนทั้งระบบการศึกษา ตั้งแต่ระดับปฐมศึกษาจนถึงการเรียนรู้ตลอดชีวิต พัฒนาสื่อเพื่อการเรียนรู้ ปรับหลักสูตรและผลิตกำลังคนให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงและความต้องการของตลาด การวิจัยและการใช้เทคโนโลยีและสื่อเพื่อการเรียนรู้

๒.๓ **การพัฒนาด้านสุขภาพ** โดยส่งเสริมการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการแพทย์เพื่อรองรับการเป็นสังคมผู้สูงอายุทั้งในด้านผลิตภัณฑ์สุขภาพและที่อยู่อาศัยสำหรับผู้สูงอายุระดับการบริหารจัดการระบบสุขภาพเพื่อลดความเหลื่อมล้ำและสร้างความยั่งยืนในระยะยาว โดยพัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อการบริหารทรัพยากรด้านสาธารณสุข บูรณาการระบบหลักประกันสุขภาพภาครัฐให้เกิดความเป็นเอกภาพในการบริหารจัดการและการใช้ทรัพยากร และส่งเสริมการอภิบาลระบบสุขภาพในรูปแบบเครือข่ายที่มีการใช้ทรัพยากรร่วมกัน พัฒนาศักยภาพของประเทศไทยสู่การเป็นศูนย์กลางสุขภาพนานาชาติทั้งในด้านศูนย์กลางบริการสุขภาพ (Medical Service Hub) ศูนย์กลางบริการเพื่อส่งเสริมสุขภาพ (Wellness Hub) ศูนย์กลางยาและผลิตภัณฑ์เพื่อ

สุขภาพ (Product Hub) และศูนย์กลางบริการวิชาการและงานวิจัย (Academic Hub) เพื่อนำรายได้กลับมาใช้ยกระดับคุณภาพบริการสาธารณสุขภายในประเทศรวมทั้งส่งเสริมการให้ความสำคัญกับมิติสุขภาพในทุกนโยบายสาธารณสุข (Health in All Policies) เพื่อให้การขับเคลื่อนนโยบายของทุกภาคส่วนตระหนักถึงผลกระทบของนโยบายสาธารณสุขที่มีต่อสุขภาพของประชาชน

๒.๔ การสร้างสภาพแวดล้อมและนวัตกรรมที่เอื้อต่อการดำรงชีพในสังคมสูงวัย โดยการปรับปรุงสภาพแวดล้อมและความจำเป็นทางกายภาพให้เหมาะกับวัย และการพัฒนาระบบการดูแลผู้สูงอายุในรูปแบบที่หลากหลายทั้งในด้านการจัดบริการสุขภาพและสวัสดิการสังคมอย่างบูรณาการ โดยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งพัฒนาชุมชนที่มีศักยภาพและความพร้อมให้เป็นต้นแบบของการดูแลผู้สูงอายุเพื่อขยายผลไปสู่ชุมชนอื่น ตลอดจนการพัฒนาวัตกรรมการใช้ชีวิตประจำวันสำหรับผู้สูงอายุ

๓. การลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม

๓.๑ การยกระดับรายได้และสร้างโอกาสในการประกอบอาชีพ มุ่งเน้นการเพิ่มผลิตภาพแรงงานโดยสนับสนุนให้แรงงานมีโอกาสเข้าถึงการเรียนรู้และพัฒนาทักษะฝีมือแรงงานอย่างมีมาตรฐาน ปรับโครงสร้างค่าจ้างแรงงานให้ชัดเจนและสะท้อนทักษะฝีมือแรงงานอย่างแท้จริง เร่งผลักดันให้การใช้ระบบมาตรฐานคุณวุฒิวิชาชีพและมาตรฐานฝีมือแรงงานในทางปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม นอกจากนี้ เพิ่มผลิตภาพทางการผลิตของเกษตรกรรายย่อย โดยสนับสนุนการวิจัยและพัฒนาและการผลิตทางการเกษตรที่สอดคล้องกับพื้นที่ สร้างหลักประกันรายได้แทนการอุดหนุนด้านราคาสินค้าเกษตร ลดต้นทุนทางการเกษตรโดยสนับสนุนปัจจัยการผลิต

๓.๒ การจัดบริการทางสังคมให้ทุกคนตามสิทธิขั้นพื้นฐาน และเน้นการสร้างภูมิคุ้มกันระดับปัจเจก
โดย

- (๑) พัฒนาระบบบริการสาธารณสุขให้มีคุณภาพและมีช่องทางการเข้าถึงอย่างหลากหลาย โดยเฉพาะระบบบริการสาธารณสุขและการศึกษาขั้นพื้นฐาน สวัสดิการสังคม และกระบวนการยุติธรรม
- (๒) สนับสนุนการจัดหาที่อยู่อาศัยของผู้มีรายได้น้อยและการเข้าถึงระบบสาธารณสุขปฐมภูมิ กำหนดเป็นนโยบายที่อยู่อาศัยแห่งชาติและเมืองน่าอยู่ พัฒนาโครงการที่อยู่อาศัยแก้ปัญหาชุมชนแออัดในเมืองโดยดำเนินการร่วมกับภาคธุรกิจเอกชน และ
- (๓) การจัดรูปแบบสวัสดิการพื้นฐานที่จำเป็นและเหมาะสมตามกลุ่มเป้าหมาย (Customized Welfare) ที่คำนึงถึงฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมที่แตกต่างกัน โดยมีแนวทางการรับภาระค่าใช้จ่ายร่วมกัน (Cost Sharing)

๓.๓ การสร้างความเสมอภาคในการเข้าถึงทรัพยากร โดยปฏิรูปที่ดินเพื่อการเกษตรสนับสนุนให้เกษตรกรรายย่อยที่ไร้ที่ดินทำกินและยากจนได้มีที่ดินเป็นของตนเองหรือมีสิทธิทำกินในที่ดินปฏิรูประบบการบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบและเข้าถึงพื้นที่เป้าหมายได้อย่างแท้จริงด้วยการผลักดัน พรบ.ทรัพยากรน้ำ พ.ศ. และบูรณาการแผนงานและงบประมาณร่วมกันของหน่วยงาน และสร้างกระบวนการมีส่วนร่วม รวมทั้งปรับโครงสร้างภาษีที่เป็นธรรม เช่น ภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง ภาษีมรดก และภาษีสิ่งแวดล้อม เป็นต้น

๓.๔ การเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างเสมอภาค การคุ้มครองสิทธิขั้นพื้นฐานและการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างเท่าเทียมโดยการเสริมศักยภาพและความเข้มแข็งด้านกฎหมายให้แก่ประชาชน รวมทั้งการปรับปรุงและบังคับใช้กฎหมายเพื่อลดปัญหาความเหลื่อมล้ำ เช่น กฎหมายป่าชุมชนกฎหมายภาษีมรดกกฎหมายที่ดิน เป็นต้น

๔. การรองรับการเชื่อมโยงภูมิภาคและความเป็นเมือง

๔.๑ การลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกของเมือง เตรียมความพร้อมรองรับความเป็นเมือง ทั้งด้านการบริหารจัดการด้านผังเมือง ด้านสาธารณสุขปโภค สาธารณูปการ ระบบคมนาคมขนส่ง ระบบบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม ระบบการศึกษาและระบบสาธารณสุขที่ได้มาตรฐาน มีคุณภาพ และเพียงพอต่อความต้องการของคนในเมือง รวมทั้งเสริมสร้างความสามารถในการบริหารจัดการเมืองตามระดับการพัฒนา

๔.๒ การพัฒนาด้านการขนส่งและโลจิสติกส์เชื่อมโยงกับเพื่อนบ้าน ส่งเสริมและเร่งรัดการพัฒนา ระบบการบริหารจัดการโลจิสติกส์ของประเทศเพื่อเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของประเทศทั้งด้านการค้า การลงทุน และการบริการ โดยคำนึงถึงการเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (Green Logistics) สนับสนุนให้เกิดความร่วมมือในห่วงโซ่อุปทาน และปรับปรุงกฎหมาย กฎระเบียบ รวมทั้งปรับลดกระบวนการด้านอำนวยความสะดวกทางการค้าขนส่ง และโลจิสติกส์ให้มีความสะดวกและมีประสิทธิภาพต่อภาคธุรกิจอย่างแท้จริง

๔.๓ การส่งเสริมการลงทุน การค้าชายแดน และการจัดตั้งเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ ให้ความสำคัญกับนโยบายส่งเสริมการลงทุนและการค้าชายแดนเพื่อดึงดูดให้นักลงทุนในภูมิภาคเข้ามาลงทุนในไทยและประเทศเพื่อนบ้าน รวมทั้งส่งเสริมการจัดตั้งเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษในพื้นที่ชายแดนโดยให้ความสำคัญกับการลงทุนโครงสร้างพื้นฐาน การส่งเสริมการลงทุนและสิทธิประโยชน์ การบริหารจัดการแรงงานต่างด้าว และการให้บริการจุดเดียวเบ็ดเสร็จ เพื่อช่วยอำนวยความสะดวกด้านการค้าชายแดนและการผ่านแดนระหว่างไทยกับประเทศในภูมิภาคมากขึ้น

๕ การสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๕.๑ การรักษาทุนทางธรรมชาติเพื่อการเติบโตสีเขียว ใช้ประโยชน์จากทุนธรรมชาติโดยคำนึงถึงขีดจำกัดและศักยภาพในการฟื้นตัว ปกป้องรักษาทรัพยากรป่าไม้ โดยสนธิกำลังของทุกภาคส่วนนำระบบสารสนเทศมาใช้ในการบริหารจัดการ บังคับใช้กฎหมายอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นธรรม เพิ่มพื้นที่ป่าไม้โดยส่งเสริมการปลูกไม้มีค่าทางเศรษฐกิจระยะยาว อนุรักษ์และใช้ประโยชน์ความหลากหลายทางชีวภาพอย่างยั่งยืนและแบ่งปันผลประโยชน์อย่างเป็นธรรม รวมทั้งผลักดันแนวทางการประเมินมูลค่าของระบบนิเวศและการสร้างรายได้จากการอนุรักษ์ จัดสรรที่ดินให้แก่ผู้ยากไร้ กระจายการถือครองที่ดิน จัดทำฐานข้อมูลที่ดินเพื่อการบริหารจัดการอย่างเป็นระบบ การจัดเก็บภาษีที่ดินในอัตราก้าวหน้า กำหนดเขตการถือครองที่ดินที่เหมาะสม และกำหนดมาตรการป้องกันการถือครองที่ดินของคนต่างชาติ บริหารจัดการน้ำเพื่อให้เกิดความยั่งยืน บูรณาการระหว่างหน่วยงานอย่างเป็นระบบ สร้างศูนย์ข้อมูลทรัพยากรน้ำ จัดตั้งองค์กรบริหารจัดการน้ำในระดับพื้นที่ เช่น คณะกรรมการลุ่มน้ำ และองค์กรผู้ใช้น้ำ คุ้มครองทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง ลดความขัดแย้งเชิงนโยบายระหว่างการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การท่องเที่ยว การประมง และวิถีชีวิตของชุมชนบริหารจัดการแร่โดยกำหนดปริมาณที่เหมาะสมในการนำแร่มาใช้ประโยชน์ คำนึงถึงความจำเป็นและมูลค่าในอนาคต บังคับใช้มาตรการควบคุมผลกระทบจากการทำเหมืองแร่ที่ก่อมลพิษต่อสภาพแวดล้อมและสุขภาพอนามัยของประชาชน

๕.๒ การส่งเสริมการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม สร้างระบบหมุนเวียนวัสดุที่ใช้แล้ว ที่มีประสิทธิภาพ ขับเคลื่อนสู่ Zero Waste Society ผ่านมาตรการต่างๆ เช่น การปฏิรูประบบภาษีและค่าธรรมเนียมเพื่อสิ่งแวดล้อม การศึกษาเพื่อสิ่งแวดล้อม มาตรฐานและฉลากสินค้า เป็นต้น

๕.๓ การส่งเสริมการผลิต การลงทุน และการสร้างงานสีเขียว เพื่อยกระดับประเทศสู่เศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม พัฒนาคัลเลอร์อุตสาหกรรมสีเขียว ส่งเสริมผู้ประกอบการให้สามารถปรับระบบห่วงโซ่อุปทาน หรือห่วงโซ่คุณค่าที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (Green Supply Chain/Green Value Chain) ส่งเสริมการทำการเกษตรกรรมยั่งยืน รวมทั้งส่งเสริมภาคบริการที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมน้อย เพื่อให้ประเทศไทยมีศักยภาพให้มีบทบาทมากขึ้นในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ

๕.๔ การจัดการมลพิษและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม ด้วยการเร่งรัดการควบคุมมลพิษทั้งทางอากาศ ขยะ น้ำเสีย และของเสียอันตราย ที่เกิดจากการผลิตและบริโภค เพื่อสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดีให้กับประชาชน เร่งรัดแก้ไขปัญหามลพิษการจัดการขยะเป็นลำดับแรก โดยส่งเสริมให้เกิดกลไกการคัดแยกขยะเพื่อนำกลับมาใช้ใหม่ให้มากที่สุด เร่งกำจัดขยะมูลฝอยตกค้างสะสมในสถานที่กำจัดในพื้นที่วิกฤต สร้างรูปแบบการจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตรายที่เหมาะสม เน้นการแปรรูปเป็นพลังงาน สร้างวินัยของคนในชาติมุ่งสู่การจัดการที่ยั่งยืน โดยให้ความรู้แก่ประชาชน และการบังคับใช้กฎหมาย

๕.๕ การพัฒนาความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อมระหว่างประเทศ ผลักดันการจัดทำแผนแม่บทการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของอาเซียน หาแนวทางความร่วมมือกับอาเซียนและอนุภูมิภาค ลุ่มน้ำโขงในประเด็นการขนส่งข้ามพรมแดน การเคลื่อนย้ายแรงงาน การบริหารจัดการพลังงานและการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ

๕.๖ การเพิ่มขีดความสามารถในการปรับตัวเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและการบริหารจัดการเพื่อลดความเสี่ยงด้านภัยพิบัติ เพิ่มขีดความสามารถในการรับมือและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ เพิ่มศักยภาพในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกให้กับทุกภาคส่วน ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรมเพื่อลดผลกระทบและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ พัฒนาระบบฐานข้อมูลและระบบการเตือนภัย ตลอดจนส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติทางธรรมชาติ ให้ความสำคัญกับการป้องกันน้ำท่วม วางแผนป้องกันเมืองและพื้นที่ชายฝั่ง พัฒนาเมืองที่สามารถปรับตัวและยืดหยุ่นต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Climate Resilience City) การให้บริการของระบบนิเวศ ส่งเสริมการลงทุนของภาคเอกชนในการรับมือภัยพิบัติโดยสร้างแนวป้องกันตามธรรมชาติ และการจัดทำแผนธุรกิจต่อเนื่อง รวมทั้งการพัฒนาระบบการจัดการภัยพิบัติให้มีประสิทธิภาพ พร้อมรองรับแนวโน้มการเกิดภัยพิบัติที่รุนแรงในอนาคต

๖ การบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ

๖.๑ การสร้างความโปร่งใส ในทุกขั้นตอนของการปฏิบัติราชการ โดยให้มีช่องทางให้ทุกภาคส่วนสามารถเข้าถึง เข้าตรวจสอบข้อมูลของภาครัฐและร้องเรียนได้ เช่น ข้อมูลการประกวดราคาจัดซื้อ จัดจ้าง โครงการของทางราชการ ข้อมูลการประมูลโครงการ ผู้ชนะการประมูลและราคาปิดประมูลข้อมูลความก้าวหน้าตามกระบวนการยุติธรรม เช่น คดีที่ไม่ดำเนินการตามหลักธรรมาภิบาล คดีทุจริตคอร์รัปชันและคดีที่ประชาชนให้ความสนใจในแต่ละยุคสมัย ฯลฯ

๖.๒ การพัฒนาบุคลากรภาครัฐ ให้มีความเป็นมืออาชีพและเพียงพอต่อการขับเคลื่อนภารกิจภาครัฐ ร่วมกับภาคเอกชนและภาคประชาสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป เพื่อให้ระบบราชการเล็กกระทัดรัดแต่มีความคล่องตัว และมีประสิทธิภาพสูง

๖.๓ การสร้างรูปแบบการพัฒนา อปท. ให้เหมาะสม สามารถรับมือการเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อม รวมทั้งเป็นแกนหลักในการประสานเครือข่ายและเชื่อมโยงภาคส่วนต่างๆ ในระดับพื้นที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๖.๔ การสร้างระบบตรวจสอบ ติดตามและประเมินผลที่มีประสิทธิภาพ สร้างผลงานที่มีคุณภาพ รวดเร็วและน่าเชื่อถือ สามารถเป็นเครื่องมือให้กับคณะรัฐมนตรีประกอบการตัดสินใจในเชิงนโยบายได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการติดตาม ประเมินผลโครงการใหญ่ๆ ที่มีการใช้จ่ายงบประมาณเป็นจำนวนมาก และเป็นโครงการที่มีผลกระทบในวงกว้าง

๒. ทิศทางและกรอบยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒

(พ.ศ.๒๕๖๐ - ๒๕๖๔)

๒.๑ แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ยึดโยงกับกรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๘ - ๒๕๗๗) ขณะนี้รัฐบาลได้แต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติขึ้นมาเพื่อยกร่างยุทธศาสตร์ชาติเบื้องต้นโดยมีเลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและรองเลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติเป็นกรรมการในคณะกรรมการฯ ดังกล่าวด้วย โดยในเบื้องต้นได้กำหนดวิสัยทัศน์ในกรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๘ - ๒๕๗๗) ไว้ว่า “ประเทศไทยมีความ มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”หรือเป็นคติพจน์ ประจำชาติว่า “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน”

ทั้งนี้ ได้มีการกำหนดยุทธศาสตร์ชาติที่จะใช้เป็นกรอบแนวทางการพัฒนาประกอบด้วย ๖ ยุทธศาสตร์ ได้แก่ (๑) ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง (๒) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน (๓) ยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน (๔) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม (๕) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และ (๖) ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ เพื่อให้ทุกภาคส่วนในสังคมมีความตระหนักถึงเป้าหมายอนาคตของประเทศไทยร่วมกัน และเกิดการรวมพลังในการขับเคลื่อนการพัฒนาเพื่อการพัฒนาและรักษาไว้ซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติและบรรลุนิยามของยุทธศาสตร์ชาติที่กล่าวข้างต้น จึงจำเป็นจะต้องมีการถ่ายทอดแนวทางการพัฒนาของยุทธศาสตร์ชาติสู่การปฏิบัติในแต่ละช่วงเวลาอย่างบูรณาการ หน่วยงานภาครัฐที่ทำหน้าที่กำหนดแผนและยุทธศาสตร์ในระดับต่างๆ ควรจะยึดกรอบการพัฒนาที่กำหนดไว้ในยุทธศาสตร์ชาติเป็นแนวทางในการพัฒนา ดังนั้น แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ จึงนำวิสัยทัศน์ของยุทธศาสตร์ชาติมาเป็นวิสัยทัศน์ของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ และนำยุทธศาสตร์การพัฒนาทั้ง ๖ ด้านที่กำหนดไว้ในยุทธศาสตร์ชาติมาเป็นแนวทางในการกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ โดยจะกำหนดยุทธศาสตร์ให้ตอบสนองกับบริบทการพัฒนาที่จะเกิดขึ้นในช่วง ๕ ปีแรกของยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔) เป็นสำคัญ

๒.๒ การกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

๑) ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์

พัฒนาคนทุกช่วงวัยเพื่อให้คนไทยเป็นคนดี คนเก่ง มีระเบียบวินัย และมีคุณภาพชีวิตที่ดี โดยเฉพาะการพัฒนาและดูแลผู้สูงอายุที่จะมีสัดส่วนสูงขึ้นไปในสังคมสูงวัยทั้งการสร้างงานที่เหมาะสม การฟื้นฟูและดูแลสุขภาพเพื่อชะลอความทุพพลภาพและโรคเรื้อรัง การสร้างสภาพแวดล้อมและนวัตกรรมที่เอื้อต่อสังคมสูงวัย มุ่งเน้นการพัฒนาศักยภาพคนเพื่อเป็นฐานการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศและรองรับการลดลงของขนาดกำลังแรงงาน โดยการยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑ การป้องกันและควบคุมปัจจัยทางสังคมที่กำหนดสุขภาพเพื่อสร้างสุขภาวะที่ดี ก่อสร้างความอยู่ดีมีสุขให้ครอบครัวไทยรวมทั้งการเสริมสร้างบทบาทของสถาบันทางสังคมและทุนทางวัฒนธรรมในการส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมสังคม

๒) ยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

มุ่งเน้นการลดความเหลื่อมล้ำในทุกมิติเพื่อสร้างความปรองดองในสังคม การสร้างโอกาสให้ทุกคนในสังคมไทยสามารถเข้าถึงทรัพยากร แหล่งทุนในการประกอบอาชีพ เพื่อยกระดับรายได้และขับเคลื่อนเศรษฐกิจฐานราก การเข้าถึงบริการทางสังคมของรัฐอย่างมีคุณภาพ ทั้งถึง และเป็นธรรม อาทิ การสร้างโอกาสการเข้าถึงการศึกษาและการเรียนรู้เพื่อพัฒนาคนได้เต็มตามศักยภาพสามารถประกอบอาชีพและดำรงชีวิตได้โดยมีความใฝ่รู้และทักษะที่เหมาะสม เน้นการเรียนรู้เพื่อสร้างสัมมาชีพในพื้นที่ การจัดรูปแบบบริการสุขภาพและสวัสดิการทางสังคมขั้นพื้นฐานที่จำเป็นและเหมาะสมตามกลุ่มเป้าหมาย การพัฒนาระบบบริการสาธารณสุขให้มีคุณภาพและมีช่องทางการเข้าถึงที่หลากหลาย รวมทั้งการพัฒนาระบบยุติธรรมชุมชนการเพิ่มศักยภาพกองทุนยุติธรรมเพื่อสร้างโอกาสการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างเสมอภาค ซึ่งจะนำไปสู่การลดความยากจนและความเหลื่อมล้ำอันจะนำไปสู่การลดความขัดแย้งในสังคมไทย

๓) ยุทธศาสตร์การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน

ให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการนโยบายการเงินและนโยบายการคลัง โดยรวมถึงการปฏิรูปภาษีทั้งระบบเพื่อรักษาเสถียรภาพและเพิ่มประสิทธิภาพของระบบเศรษฐกิจการปรับโครงสร้างทั้งห่วงโซ่คุณค่าในภาคเกษตร อุตสาหกรรม บริการ การลงทุน เพื่อต่อยอดการสร้างมูลค่าเพิ่มของสาขาการผลิตและบริการที่เป็นฐานการเติบโตทางเศรษฐกิจในปัจจุบัน พร้อมทั้งวางรากฐานการพัฒนาทุนมนุษย์ องค์ความรู้ เทคโนโลยีและนวัตกรรมรวมทั้งกฎระเบียบเพื่อสร้างความเข้มแข็งของสาขาการผลิตและบริการใหม่และเศรษฐกิจดิจิทัลภายใต้เงื่อนไขการรักษาสิ่งแวดล้อมและการใช้ประโยชน์จากศักยภาพของพื้นที่โดยเฉพาะภาคการผลิตและบริการที่มีศักยภาพที่จะเป็นฐานสำคัญสำหรับการพัฒนาประเทศในอนาคต เช่น อุตสาหกรรมแปรรูปเกษตรและอาหาร อุตสาหกรรมและบริการสร้างสรรค์ อุตสาหกรรมบนฐานชีวภาพ อุตสาหกรรมอากาศยาน อุตสาหกรรมระบบราง อุตสาหกรรมหุ่นยนต์ ธุรกิจบริการสุขภาพ ธุรกิจบริการทางการเงิน ธุรกิจการจัดประชุมและนิทรรศการนานาชาติ ธุรกิจภาพยนตร์ การศึกษานานาชาติ ธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว ศูนย์ปฏิบัติการประจำภูมิภาค เป็นต้น ทั้งนี้ โดยจะให้ความสำคัญกับรูปแบบการพัฒนาในรูปคลัสเตอร์ การสร้างความเชื่อมโยงการผลิตและบริการ การพัฒนา SMEs และการสร้างผู้ประกอบการและเกษตรกรรุ่นใหม่รวมถึงการสร้างศักยภาพของลูกหลานเกษตรกร โดยจะต้องพัฒนาปัจจัยพื้นฐานเชิงยุทธศาสตร์ทั้งทุนมนุษย์ โครงสร้างพื้นฐาน การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรม การบริหารจัดการและการปรับปรุงกฎระเบียบเพื่ออำนวยความสะดวกต่อการค้า การลงทุนเพื่อรองรับการพัฒนาประเทศสู่ความเป็นชาติการค้าอันจะเป็นการสนับสนุนให้เศรษฐกิจในภาพรวมขยายตัวได้ไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๕ ซึ่งเป็นปฐมบทของการขับเคลื่อนเศรษฐกิจไทยเข้าสู่การเป็นประเทศรายได้สูง ที่มีการพัฒนาที่ยั่งยืนภายใต้กรอบยุทธศาสตร์ชาติในระยะยาว

๔) ยุทธศาสตร์ด้านการเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน

มุ่งอนุรักษ์ฟื้นฟูสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม สร้างสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนและเป็นธรรม บริหารจัดการน้ำให้มีประสิทธิภาพ ภายใต้ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ แก้ไขปัญหาวิกฤตสิ่งแวดล้อมโดยเร่งรัดแก้ไขปัญหามลพิษ การจัดการขยะ ลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกจลร้อยละ ๒๐ ตามเป้าหมายระยะยาว พัฒนาการผลิตให้มีประสิทธิภาพ ลดการใช้พลังงาน เพื่อปรับตัวไปสู่รูปแบบของการผลิต และการบริโภคคาร์บอนต่ำและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมมากขึ้น รวมทั้งยกระดับความสามารถในการป้องกันผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติธรรมชาติต่อเนื่องจากแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ ทั้งนี้เพื่อวางรากฐานและสนับสนุนให้ประเทศมีการเติบโตทางเศรษฐกิจ และสังคมอย่างยั่งยืน

๕) ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างความมั่นคงแห่งชาติเพื่อการพัฒนาประเทศสู่ความมั่นคงและยั่งยืน

ให้ความสำคัญกับความมั่นคงที่ส่งผลกระทบต่อพัฒนาในทุกมิติ ทั้งมิติเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ตลอดจนการพัฒนาศักยภาพให้ประเทศสามารถรับมือกับภัยคุกคามทุกรูปแบบที่จะเกิดขึ้นในอนาคต โดยมีสาระครอบคลุม ดังนี้ (๑) สถาบันหลักของชาติให้ดำรงอยู่อย่างมั่นคงเป็นจุดยึดเหนี่ยวของสังคม (๒) ความสามัคคีของคนในชาติ ลดความเหลื่อมล้ำในทุกมิติ และสร้างความเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรม (๓) ความสงบสุขและการอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุขในทุกพื้นที่ (๔) การบริหารจัดการความมั่นคงชายแดนชายฝั่งทะเล เสริมสร้างและพัฒนาความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้าน ในการแก้ไขปัญหาด้านความมั่นคง (๕) สร้างความเชื่อมั่นและพัฒนาความร่วมมือในกลุ่มประเทศอาเซียนและประชาคมโลกเพื่อรักษาผลประโยชน์ของชาติ ให้สามารถป้องกันแก้ไขปัญหาภัยคุกคามข้ามชาติ ภัยก่อการร้าย (๖) เสริมสร้างความมั่นคงทางเทคโนโลยีสารสนเทศและไซเบอร์ (๗) รักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และปกป้อง รักษาผลประโยชน์ของชาติทางทะเล (๘) เสริมสร้างความมั่นคงทางอาหาร พลังงานและน้ำ โดยการกำหนดแนวทางการบริหารจัดการ (๙) เสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพการป้องกันประเทศ การรักษาความสงบภายใน และความมั่นคงระหว่างประเทศ รวมทั้งพัฒนาระบบข่าวกรองให้มีประสิทธิภาพ (๑๐) พัฒนาระบบการเตรียมพร้อมแห่งชาติและระบบบริหารจัดการภัยพิบัติ (๑๑) การบริหารจัดการยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง ให้เกิดผลในทางปฏิบัติในระดับพื้นที่ได้อย่างเป็นรูปธรรม พัฒนาระบบการติดตามประเมินผลอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง รวมทั้งสนับสนุนงานศึกษาวิจัยพัฒนาด้านความมั่นคง

๖) ยุทธศาสตร์ด้านการเพิ่มประสิทธิภาพและธรรมาภิบาลในภาครัฐ

เพื่อให้การบริหารจัดการภาครัฐมีความโปร่งใส มีประสิทธิภาพ มีความรับผิดชอบและตรวจสอบได้อย่างเป็นธรรมรวมทั้งประชาชนมีส่วนร่วม มีการกระจายอำนาจ และแบ่งภารกิจรับผิดชอบที่เหมาะสมระหว่างส่วนกลาง ภูมิภาค และท้องถิ่น โดยมีประเด็นการพัฒนาสำคัญ ประกอบด้วย การเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการภาครัฐ การปรับปรุงการให้บริการภาครัฐผ่านเครือข่ายอิเล็กทรอนิกส์ (E-Government) การปรับปรุงกระบวนการงบประมาณ และการมีส่วนร่วมของประชาชนในการติดตามตรวจสอบการเงินการคลังภาครัฐ การกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่น โดยการปรับโครงสร้างการบริหารงานท้องถิ่น ให้เอื้อต่อการกระจายอำนาจที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น และการป้องกันและปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชัน เพื่อให้ประเทศไทยปราศจากการคอร์รัปชัน ซึ่งจะเป็ปัจจัยสนับสนุนสำคัญที่จะช่วยส่งเสริมการพัฒนาประเทศในด้านต่างๆ ให้ประสบผลสำเร็จและบรรลุเป้าหมายที่วางไว้ตามกรอบในอนาคตประเทศไทยปี ๒๕๗๗

๗) ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์

การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ จะมุ่งเน้นการพัฒนาคุณภาพโครงสร้างพื้นฐานด้านการคมนาคมขนส่งการเชื่อมโยงเครือข่ายโทรคมนาคมและการบริหารจัดการโครงสร้างพื้นฐานเพื่อสนับสนุนการพัฒนาพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษ พื้นที่เมืองการเชื่อมโยงการเดินทางและขนส่งสินค้าระหว่างประเทศที่ได้มาตรฐาน การพัฒนาความมั่นคงด้านพลังงานและการผลิตพลังงานทดแทนการสนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจดิจิทัลลดความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงโครงสร้างพื้นฐานเพื่อเพิ่มคุณภาพชีวิตของประชาชนในพื้นที่ห่างไกล และการใช้ประโยชน์จากการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อสร้างอุตสาหกรรมใหม่ของประเทศ ได้แก่ อุตสาหกรรมระบบราง อุตสาหกรรมซ่อมบำรุงและการผลิตชิ้นส่วนอากาศยาน อุตสาหกรรม ผลิตอุปกรณ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงานรวมทั้งการพัฒนาระบบโลจิสติกส์ทั้งในด้านการส่งเสริมผู้ประกอบการไทยในการสร้างเครือข่ายการขนส่ง ระหว่างประเทศการพัฒนาบุคลากรด้านโลจิสติกส์ และการปรับปรุงระบบบริหารจัดการกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวก เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงรูปแบบการขนส่งจากถนนสู่รางเป็นหลัก

๘) ยุทธศาสตร์ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม

ให้ความสำคัญกับการขับเคลื่อนการพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม ต่อเนื่อง จากแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ ทั้งการเพิ่มการลงทุนวิจัยและพัฒนา และการปรับปรุงสภาพแวดล้อมของการพัฒนา วิทยาศาสตร์ฯ ทั้งด้านบุคลากรวิจัย โครงสร้างพื้นฐาน และการบริหารจัดการ เพื่อมุ่งให้วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรมเป็นเครื่องมือสำคัญที่จะช่วยขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศในมิติต่างๆ ทั้งการสร้างคุณค่าและมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าและบริการให้สามารถตอบสนองความต้องการของผู้บริโภคที่เปลี่ยนแปลงไปนำไปสู่ศักยภาพ การแข่งขันที่สูงขึ้น เสริมสร้างสังคมที่มีตรรกะทางความคิด มีทุนทางปัญญา เพื่อเป็นรากฐานการดำรงชีวิตที่มี ความสุขของคนไทย บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมสู่ความสมดุล อันจะนำมาซึ่งคุณภาพชีวิตที่ ดีขึ้นของประชาชน รวมทั้งเพื่อแก้ไขปัญหาและยกระดับความเจริญให้กับภาคส่วนต่างๆ ทั้งเศรษฐกิจและสังคม ตลอดจนสนับสนุนให้เกิดกลไกบูรณาการระหว่างหน่วยงานและองค์กรต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง อันจะสนับสนุนให้ ประเทศไทยก้าวสู่การแข่งขันในศตวรรษหน้าโดยหลุดพ้นจากกับดักประเทศรายได้ปานกลาง และก้าวไปสู่ประเทศ ที่มีรายได้สูงในอนาคต

๙) ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคเมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ

กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคเมือง และพื้นที่เศรษฐกิจสำคัญให้สอดคล้องกับทิศทางการ พัฒนาประเทศ ศักยภาพ โอกาสและข้อจำกัดของพื้นที่ รวมทั้งความต้องการของภาคีการพัฒนาที่เกี่ยวข้อง เพื่อ รักษาฐานเศรษฐกิจเดิมให้เข้มแข็งโดยมีคุณภาพสิ่งแวดล้อมตามมาตรฐานสากลสร้างฐานเศรษฐกิจใหม่รองรับการ เข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน เพื่อกระจายกิจกรรมทางเศรษฐกิจและความเจริญสู่ภูมิภาค พัฒนาเมือง ศูนย์กลางความเจริญในภูมิภาคให้เป็นเมืองน่าอยู่และปลอดภัย สนับสนุนการเชื่อมโยงในภูมิภาคเพื่อเพิ่มขีด ความสามารถในการแข่งขันของพื้นที่และสร้างความอยู่ดีมีสุขให้แก่ประชาชนอย่างทั่วถึง โดยมีสาระครอบคลุม ดังนี้ (๑) การพัฒนาภาค (๒) การพัฒนาเมืองศูนย์กลางความเจริญในภูมิภาค (๓) การพัฒนาพื้นที่ฐานเศรษฐกิจ หลักบริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออก และ (๔) การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษชายแดน รวมทั้งความเชื่อมโยงกับการ พัฒนาคัลเลอร์อุตสาหกรรมและบริการที่มีศักยภาพ และโครงการพัฒนาท่าเรือน้ำลึกทวาย

๑๐) ยุทธศาสตร์ด้านการต่างประเทศ ประเทศเพื่อนบ้าน และภูมิภาค

กำหนดยุทธศาสตร์การต่างประเทศ ประเทศเพื่อนบ้าน ภูมิภาค ให้เกิดการประสานและพัฒนา ความร่วมมือกันระหว่างประเทศ ทั้งในเชิงรุกและรับอย่างสร้างสรรค์ โดยมุ่งเน้นการดูแลการดำเนินงานตามข้อ ผูกพันและพันธกรณีตลอดจนมาตรฐานต่างๆ ที่ไทยมีความเกี่ยวข้องในฐานะประเทศสมาชิก ทั้งในเวทีระดับโลก ระดับภูมิภาค และระดับอนุภูมิภาค อาทิ การดำเนินงานเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) การประมง การค้า มนุษย์ และอื่นๆ ให้เข้าสู่มาตรฐานสากลและเป็นที่ยอมรับของประชาคมโลก เป็นต้น การเตรียมความพร้อมในการ รองรับและดำเนินงานของประเทศไทยภายหลังการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในปี ๒๕๕๘ (Post-ASEAN ๒๐๑๕) การปรับตัวและพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศเพื่อรองรับและสอดคล้องกับการดำเนินงานตาม พันธกรณีของความร่วมมือระดับภูมิภาค อาทิ Regional Comprehensive Economic Partnerships (RCEP) เป็นต้น การเสริมสร้างความเชื่อมโยงกันระหว่างประเทศในอนุภูมิภาคประเทศเพื่อนบ้านและภูมิภาค และการ ส่งเสริมให้ประเทศไทยเป็นฐานของการประกอบธุรกิจ การให้บริการทางการศึกษา การให้บริการด้านการเงิน การ ให้บริการด้านสุขภาพ การให้บริการด้านโลจิสติกส์ และการลงทุนเพื่อการวิจัย และพัฒนารวมทั้งเป็นฐานความ ร่วมมือในเอเชีย

๓ แผนยุทธศาสตร์พัฒนาภาค/แผนยุทธศาสตร์พัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนยุทธศาสตร์พัฒนาจังหวัด

๓.๑ แผนยุทธศาสตร์พัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ยุทธศาสตร์การพัฒนา

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ บริหารจัดการน้ำให้เพียงพอต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและคุณภาพชีวิตอย่างยั่งยืน

แนวทางการพัฒนา

๑) พัฒนาแหล่งน้ำเดิมและแหล่งน้ำธรรมชาติ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการกักเก็บน้ำ โดยการปรับปรุงอ่างเก็บน้ำ หนอง ฝายและพื้นที่ชุ่มน้ำที่มีอยู่เดิม และพัฒนาแหล่งน้ำธรรมชาติให้สามารถ เพิ่มปริมาณการกักเก็บ รวมทั้งพัฒนาแหล่งน้ำใต้ดินตามความเหมาะสมของพื้นที่โดยไม่ให้เกิดผลกระทบจากดินเค็มสร้างแหล่งกักเก็บ อ่างเก็บน้ำ ฝาย และแหล่งน้ำขนาดเล็กในพื้นที่ที่เหมาะสมในพื้นที่การเกษตร

๒) พัฒนาแหล่งน้ำใหม่ในพื้นที่ลุ่มน้ำเลย ชี มูล โดยศึกษา สำรวจ และจัดหาพื้นที่ เพื่อพัฒนาแหล่งน้ำตลอดจนการผันน้ำระหว่างลุ่มน้ำ แม่น้ำในภาคและระหว่างภาค

๓) พัฒนาระบบส่งและกระจายน้ำ เช่น ระบบสูบน้ำ อาคารบังคับน้ำ คลองส่งน้ำ เป็นต้น

๔) บริหารจัดการน้ำแบบบูรณาการ โดยดำเนินการในระดับลุ่มน้ำให้มีความสมดุลระหว่างการใช้น้ำทุกกิจกรรมกับปริมาณน้ำต้นทุน ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของผู้เกี่ยวข้องทุกภาคส่วน และมีการจัดทำแผนบริหารจัดการน้ำทั้งในระยะเร่งด่วนและระยะยาวเพื่อป้องกันความเสียหายจากอุทกภัยและภัยแล้ง

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ แก้ปัญหาความยากจนและพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้มีรายได้น้อยเพื่อลดความเหลื่อมล้ำ

ทางสังคมแนวทางการพัฒนา

๑) พัฒนาอาชีพและรายได้ของคนยากจน โดยสร้างโอกาสให้กลุ่มคนจนมีที่ดินทำกินของตนเอง ส่งเสริมการมีอาชีพ สนับสนุนปัจจัยการผลิตและแหล่งเงินทุนในการประกอบอาชีพ ยกระดับฝีมือ และอบรมให้ความรู้ เพื่อให้มีรายได้เสริมและเกิดความมั่นคงทางรายได้

๒) พัฒนาคุณภาพชีวิตและจัดสวัสดิการให้แก่ผู้สูงอายุ ผู้พิการ และผู้ด้อยโอกาส โดยเพิ่มสวัสดิการทางด้านสังคมให้กับกลุ่มผู้พิการ ผู้ด้อยโอกาส และผู้สูงอายุ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชน ในการดูแลผู้พิการและผู้สูงอายุ และสนับสนุนการออมเพื่อสร้างความมั่นคงในบั้นปลายชีวิต ยกระดับ สถานพยาบาลชุมชนในพื้นที่ห่างไกลให้ได้มาตรฐาน และใช้ประโยชน์จากระบบสื่อสารทางอินเทอร์เน็ตเชื่อมโยง โรงพยาบาลขนาดใหญ่ให้สามารถดูแลผู้ป่วยและผู้สูงอายุ

๓) พัฒนาความรู้ ทักษะอาชีพ และการเรียนรู้ตลอดชีวิต โดยกระจายการบริการด้านการศึกษาที่มีคุณภาพให้มีความเท่าเทียมระหว่างพื้นที่ เพื่อพัฒนาทักษะให้สามารถประกอบอาชีพและมีรายได้ตามศักยภาพของแต่ละบุคคล ปรับปรุงแหล่งเรียนรู้ในชุมชนและส่งเสริมให้มีระบบการจัดการความรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่น

๔) พัฒนาระบบการป้องกันและควบคุมโรคเฉพาะถิ่น แก้ปัญหาโรคพยาธิใบไม้ตับ ในพื้นที่เสี่ยง อาทิ จังหวัดขอนแก่น สกลนคร ร้อยเอ็ด หนองบัวลำภู กาฬสินธุ์ อุดรธานี นครพนม และยโสธร โดยส่งเสริมการเรียนรู้ในการป้องกันโรคพยาธิใบไม้ตับให้แก่ประชาชน ทั้งในชุมชนและเยาวชน ในสถานศึกษา ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมและค่านิยมในการบริโภคอาหารปรุงสุกจาก ปลาน้ำจืดมีเกล็ดกำจัดสิ่งปนเปื้อนจากชุมชนบริเวณรอบแหล่งน้ำอย่างถูกหลักสุขาภิบาล สร้างเครือข่าย โรงพยาบาลในการ คัดกรอง ฝ้าระวัง วินิจฉัยและรักษาโรคพยาธิใบไม้ตับและผู้ป่วยมะเร็งท่อน้ำดีพร้อมทั้ง พัฒนาระบบคัดกรองกลุ่มเสี่ยงและระบบฐานข้อมูลเพื่อติดตามการทำงาน

๕) พัฒนาโภชนาการแม่และเด็ก โดยส่งเสริมการบริโภคไอโอดีนและให้ความรู้แก่ พ่อแม่หรือผู้ดูแลเด็กในด้านโภชนาการที่เหมาะสม ตั้งแต่เริ่มตั้งครรภ์ และวิธีการเลี้ยงดูเด็กที่เหมาะสม เพื่อกระตุ้นการพัฒนาเด็กในช่วง ๐ - ๓ ปีแรก และยกระดับศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในชุมชนและพื้นที่ห่างไกลให้ได้มาตรฐานเพื่อเสริมสร้างศักยภาพเด็กก่อนวัยเรียน ให้มีพัฒนาการความพร้อมทั้งทักษะสมอง ร่างกาย และสังคม

๖) อำนวยความยุติธรรม ลดความเหลื่อมล้ำ โดยยกระดับการให้ความช่วยเหลือ ผู้มีรายได้น้อยและผู้ด้อยโอกาสด้านกฎหมายและคดีความ บูรณาการการทำงานร่วมกันระหว่างหน่วยงานภาครัฐ และเครือข่ายภาคประชาชนในการแก้ไขข้อพิพาทในชุมชนโดยสันติวิธีและสร้างการรับรู้กฎหมายเพื่อสร้างภูมิคุ้มกันในการปกป้องตนเองไม่ให้ตกเป็นเหยื่อ

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ สร้างความเข้มแข็งของฐานเศรษฐกิจภายในควบคู่กับการแก้ปัญหาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแนวทางการพัฒนา

๑) พัฒนาอาชีพและรายได้ของเกษตรกร โดยสร้างความมั่นคงของเกษตรกรรายย่อย โดยยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เกษตรทฤษฎีใหม่ เกษตรทางเลือก เกษตรกรรมยั่งยืน และเกษตรแปลงใหญ่ สนับสนุนการรวมกลุ่มเกษตรกร พัฒนาความเข้มแข็งขององค์กรและสถาบันเกษตรกรพัฒนา เครือข่ายวิสาหกิจชุมชนหรือสหกรณ์การเกษตร พัฒนาเกษตรกรรุ่นใหม่ให้เป็นมืออาชีพ สนับสนุนการเข้าถึงแหล่งเงินทุนที่เป็นธรรม น่าร่องในจังหวัดกาฬสินธุ์ นครพนม บุรีรัมย์ อ่างนาจเจริญ มุกดาหาร ยโสธร มหาสารคาม สกลนคร อุบลราชธานี อุดรธานี ศรีสะเกษ และหนองบัวลำภู

๒) พัฒนาพื้นที่ทุ่งกุลาร้องไห้ให้เป็นแหล่งผลิตข้าวหอมมะลิคุณภาพสูง ในพื้นที่จังหวัด ยโสธร สุรินทร์ ร้อยเอ็ด มหาสารคาม และศรีสะเกษ รวมทั้งพื้นที่ที่มีศักยภาพอื่นๆ โดยปรับกระบวนการผลิต ให้อยู่ภายใต้มาตรฐานเกษตรปลอดภัย พัฒนาห่วงโซ่เกษตรอินทรีย์ให้ครอบคลุมทุกขั้นตอนการผลิต พร้อมทั้ง ขยายพื้นที่เกษตรอินทรีย์ โดยส่งเสริมการผลิต การยกระดับราคาสินค้าเกษตรอินทรีย์ให้แตกต่างจากสินค้า เกษตรที่ใช้สารเคมี และการพัฒนาระบบการรับรองมาตรฐานเกษตรอินทรีย์ การส่งเสริมกระบวนการตรวจ รับรองแบบมีส่วนร่วมในการตรวจสอบกันเองของสมาชิกกลุ่มผู้ผลิตและชุมชน รวมทั้งการจัดทำโซนนิ่งระบบ เกษตรอินทรีย์อย่างเป็นรูปธรรม โดยนาร่องในพื้นที่ที่มีความพร้อมและเหมาะสม และเชื่อมโยงไปสู่ การท่องเที่ยวเชิงเกษตรหรือการท่องเที่ยววิถีไทยเพื่อขยายฐานรายได้ พร้อมทั้งจัดทำฐานข้อมูลเกษตรอินทรีย์ เพื่อเป็นข้อมูลในการวางแผนการผลิตที่เหมาะสม สนับสนุนการวิจัยและพัฒนานวัตกรรมใหม่ๆ ให้ตอบสนองตลาดสินค้าเพื่อสุขภาพและการส่งออก จัดตั้งกองทุนเกษตรอินทรีย์ ตลอดจนมาตรการส่งเสริมตลาดสีเขียว ในชุมชนและท้องถิ่น ส่งเสริมเกษตรกรและกลุ่มเกษตรกรจำหน่ายสินค้าผ่านช่องทางพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์(E-Commerce) ทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ

๓) ส่งเสริมการปรับเปลี่ยนไปสู่สินค้าเกษตรชนิดใหม่ตามศักยภาพของพื้นที่(Zoning)และความต้องการตลาด โดยส่งเสริมการปลูกพืชผัก ผลไม้ และไม้ดอก ในพื้นที่จังหวัดเลย หนองคาย บึงกาฬนครพนม ศรีสะเกษ และอุบลราชธานีโดยสนับสนุนการปรับปรุงพัฒนาพันธุ์ การตรวจรับรองมาตรฐานสินค้าเกษตร การประชาสัมพันธ์และการจัดตั้งตลาดกลาง รวมทั้งส่งเสริมการปลูกพืชสมุนไพรสำคัญที่เป็นสารตั้งต้นใน การแปรรูปผลิตสินค้า ในพื้นที่นาร่องจังหวัดสกลนคร มหาสารคาม เลย และอุบลราชธานี ให้มีปริมาณมากพอและมีคุณภาพตามระบบมาตรฐานการเกษตรตามความต้องการของตลาดทั้งในและต่างประเทศ และจัดทำฐานข้อมูล พื้นที่ปลูกพืชสมุนไพรเพื่อการบริหารจัดการ และส่งเสริมการเลี้ยงโคเนื้อคุณภาพสูงในพื้นที่จังหวัดสกลนคร มุกดาหาร นครพนม นครราชสีมา สุรินทร์ ชัยภูมิ บุรีรัมย์และอุบลราชธานี และโคนม ในพื้นที่จังหวัดนครราชสีมา ขอนแก่น

โดยสนับสนุนการปรับปรุงพันธุ์ ส่งเสริมการปลูกแปรรูปและปรับปรุงคุณภาพอาหารสัตว์ พัฒนาเทคโนโลยีการเลี้ยงและทักษะเกษตรกร รวมทั้งการจัดระบบมาตรฐานโรงฆ่าสัตว์ให้ได้มาตรฐานอุตสาหกรรม (GMP) และเพิ่มช่องทางการจำหน่ายและขยายตลาดไปสู่อาเซียน

๔) ส่งเสริมและพัฒนาเศรษฐกิจชีวภาพ (Bio Economy) ให้เป็นฐานรายได้ใหม่ที่สำคัญของภาค โดยมุ่งลงทุนสร้างเศรษฐกิจบนฐานของการวิจัยและนวัตกรรมระดับสูง ในลักษณะสหวิทยาการที่ใช้ทรัพยากรฐานชีวภาพ (พืช สัตว์ จุลินทรีย์) รวมถึงวัสดุเหลือทิ้งทางการเกษตร ของเสียและน้ำเสียจากโรงงานอุตสาหกรรม ฟาร์มปศุสัตว์ และชุมชน พัฒนาต่อยอดเป็นผลิตภัณฑ์ชีวภาพที่มีมูลค่าสูง ก่อให้เกิดความก้าวหน้า และนวัตกรรมในมิติใหม่ๆ ที่ส่งผลต่อการปฏิรูปภาคเกษตร อาหาร สาธารณสุขและการแพทย์พลังงานอุตสาหกรรมเคมี และภาคสังคม โดยพัฒนาให้นครราชสีมา ขอนแก่น อุบลราชธานี และสกลนครเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปและอาหารแบบครบวงจร ส่งเสริมการแปรรูปสมุนไพรในพื้นที่จังหวัดสกลนคร มหาสารคาม สุรินทร์ และอำนาจเจริญ โดยพัฒนาเทคโนโลยีการผลิตให้ได้มาตรฐาน GMP พัฒนาระบบรับรอง ผลิตภัณฑ์สมุนไพรและสร้างแบรนด์เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและส่งออกส่งเสริมอุตสาหกรรมใหม่ และธุรกิจแนวใหม่ในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลางและตอนล่าง ด้วยการพัฒนาต่อยอดจากวัตถุดิบและของเหลือทิ้งทางการเกษตร/อุตสาหกรรม และฐานความหลากหลายทางชีวภาพไปสู่ผลิตภัณฑ์มูลค่าสูง เช่น เอทานอล พลาสติกชีวภาพ (bio-plastic) สารสกัดจากพืชมูลค่าสูง เอนไซม์/อาหาร เสริมสุขภาพจากจุลินทรีย์ เป็นต้น รวมทั้งสร้างความมั่นคงทางพลังงานระดับชุมชนจากการนำวัตถุดิบในชุมชน ของเหลือทิ้งทางการเกษตร ขยะครัวเรือน มาผลิตเป็นพลังงานเพื่อใช้ภายในครัวเรือนหรือชุมชน และส่งเสริม การใช้พลังงานหมุนเวียนในระดับชุมชน

๕) ส่งเสริมและสนับสนุนธุรกิจ SMEs ธุรกิจ Startup และวิสาหกิจชุมชน ผลิตสินค้า อุปโภคบริโภค ในพื้นที่เชื่อมโยงระเบียงเศรษฐกิจแนวตะวันออก-ตะวันตก ได้แก่ จังหวัดชัยภูมิ ขอนแก่น กาฬสินธุ์ ร้อยเอ็ด มุกดาหาร เพื่อการส่งออกสู่ประเทศเพื่อนบ้าน โดยเน้นอุตสาหกรรมสีเขียวและการใช้วัตถุดิบ ในพื้นที่รวมทั้งสนับสนุนความรู้ด้านกฎ ระเบียบที่เกี่ยวข้อง ส่งเสริมการเข้าถึงแหล่งเงินทุนที่เป็นธรรมการพัฒนาช่องทางการตลาดในต้นทุนที่ต่ำโดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ เช่น e-Commerce, e-Marketing เป็นต้น

๖) ยกระดับมาตรฐานสินค้ากลุ่มผ้าไหม ผ้าฝ้าย ผ้าย้อมคราม และส่งเสริมพื้นที่ที่มี ศักยภาพให้ก้าวไปสู่การเป็นศูนย์กลางแฟชั่นในระดับภูมิภาค อาทิ กาฬสินธุ์ ขอนแก่น ชัยภูมิ นครราชสีมา สุรินทร์ และสกลนคร เป็นต้น โดยส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพสินค้า การออกแบบ และตราสัญลักษณ์ พัฒนา เทคโนโลยีและงานศึกษาวิจัยสร้างนวัตกรรมเพิ่มมูลค่า พร้อมทั้งพัฒนาและยกระดับผลิตภัณฑ์ชุมชนอื่นๆ ยกระดับผู้ประกอบการและนักออกแบบรุ่นใหม่ ให้มีทักษะ มีความรู้ความสามารถทั้งการออกแบบ และการจัดการเพื่อให้สินค้ามีความหลากหลายและทันสมัย สร้างความเชื่อมโยงระหว่างวิสาหกิจชุมชนและวิสาหกิจ ขนาดกลางและขนาดย่อมกับภาคอุตสาหกรรม และส่งเสริมการจับคู่ธุรกิจเพื่อสร้างโอกาสทางธุรกิจ

๗) พัฒนาเมืองศูนย์กลางจังหวัดเป็นเมืองน่าอยู่ โดยจัดระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการที่มีคุณภาพและเพียงพอต่อความต้องการของประชาชนและกิจกรรมเศรษฐกิจในเมือง จัดระบบ บริการสังคมที่ได้มาตรฐาน ที่อยู่อาศัยของผู้มีรายได้น้อย ให้ความสำคัญต่อการผังเมือง การเพิ่มพื้นที่สีเขียวความสะอาดและดูแลความปลอดภัยของประชาชน และรักษาความสมดุลของระบบนิเวศ

๘) พื้นฟูทรัพยากรป่าไม้ให้คงความอุดมสมบูรณ์และรักษาความหลากหลายทางชีวภาพ ของพื้นที่ต้นน้ำในพื้นที่จังหวัดเลย อุตรดิตถ์ สกลนคร ชัยภูมิ และนครราชสีมา โดยกำหนด และทำเครื่องหมายแนวเขตพื้นที่ป่าอนุรักษ์และพื้นที่ป่านอกเขตอนุรักษ์ให้ชัดเจน ส่งเสริมประชาชนมีส่วนร่วมในการฟื้นฟู ปลูกป่าและป้องกัน การบุกรุก เพื่อรักษาพื้นที่ป่าต้นน้ำและป้องกัน การชะล้างพังทลายของดิน รวมถึงการอนุรักษ์พื้นที่ชุ่ม

๙) ส่งเสริมและสนับสนุนการศึกษาวิจัยเพื่อพัฒนาความรู้ เทคโนโลยี นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์ ในการพัฒนาภาค โดยใช้ประโยชน์จากสถาบันการศึกษา หน่วยงานด้านการวิจัยพัฒนา ที่กระจายตัวอยู่ในพื้นที่ สร้างความเชื่อมโยงสถาบันการศึกษา และภาคเอกชนเพื่อพัฒนาเครือข่ายของ อุตสาหกรรมในลักษณะคลัสเตอร์ สนับสนุนสถาบันการศึกษาหรือสถาบันวิจัย ให้มีความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐานและบุคลากรด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม ส่งเสริมและสนับสนุนการวิจัยในชั้นประยุกต์ และทดลองเพิ่มขึ้น ทั้งการจัดทำผลิตภัณฑ์ต้นแบบ การทำวิจัยตลาด การทดสอบผลิตภัณฑ์ และโรงงานนำร่องเพื่อให้สามารถแปลงงานวิจัยไปสู่การใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ได้อย่างเป็นรูปธรรมมากขึ้น

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ พัฒนาการท่องเที่ยวเชิงบูรณาการ

แนวทางการพัฒนา

๑) พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงประเพณีวัฒนธรรมในทุกพื้นที่ โดยส่งเสริมชุมชนในการสร้างสรรค์กิจกรรมหรือเทศกาลประจำถิ่นในแต่ละเดือนในพื้นที่ต่างๆ โฆษณาประชาสัมพันธ์แก่นักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและต่างประเทศ เพื่อสร้างการรับรู้สินค้า บริการ และแหล่งท่องเที่ยวที่สะท้อน อัตลักษณ์ของชุมชน พัฒนาแบรนด์และสื่อสารความแตกต่างของชุมชนต่างๆ ในรูปแบบการเล่าเรื่อง (Storytelling) ส่งเสริมการขายแพ็คเกจการท่องเที่ยวเพื่อกระตุ้นการท่องเที่ยวนอกฤดูกาล ส่งเสริมการตลาดแบบมีเป้าหมาย เฉพาะกลุ่ม เช่น กลุ่มผู้สูงอายุ กลุ่มนักเรียนนักศึกษา กลุ่มผู้ปฏิบัติธรรม กลุ่มสุขภาพสตรี เป็นต้น

๒) พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวอารยธรรมอีสานใต้ในพื้นที่จังหวัดนครราชสีมา บุรีรัมย์ สุรินทร์ ศรีสะเกษ และอุบลราชธานี โดยบูรณาการจัดการแผนท่องเที่ยวในแต่ละจังหวัดที่ดึงดูดเด่น หรือ อัตลักษณ์ของแต่ละพื้นที่มาสร้างเส้นทางท่องเที่ยวเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวในเขตอารยธรรมอีสานใต้ และเชื่อมโยงสู่ประเทศลาว กัมพูชา และเวียดนาม เพื่อเพิ่มระยะเวลาพำนักและค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อหัวของกลุ่มนักท่องเที่ยวคุณภาพทั้งชาวไทยและต่างประเทศ พัฒนาสินค้าและบริการที่มีจุดเด่นหรือ อัตลักษณ์ที่สร้างจากทุน ทางวัฒนธรรม เพื่อให้เกิดความจดจำและสร้างความโดดเด่น ลอกเลียนได้ยาก พัฒนาบุคลากร และผู้ประกอบการการท่องเที่ยวให้เป็นมืออาชีพ รักษามาตรฐานการให้บริการจัดทำแผนที่ท่องเที่ยวให้ท่องเที่ยวได้ตลอดทั้งปี พัฒนาระบบโลจิสติกส์ ขนถ่ายนักท่องเที่ยวอย่างเป็นระบบไปสู่ แหล่งท่องเที่ยว ดูแลความปลอดภัยและสุขลักษณะให้นักท่องเที่ยว

๓) พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยววิถีชีวิตลุ่มน้ำโขง ในพื้นที่จังหวัดเลย หนองคาย บึงกาฬ นครพนม มุกดาหาร อุบลราชธานี และสกลนคร และพัฒนาเส้นทางเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวกับประเทศเพื่อนบ้าน อาทิ สี่เหลี่ยมวัฒนธรรมล้านช้าง เลย - อุดรธานี - หนองบัวลำภู - หนองคาย - สปป.ลาว โดยพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว สินค้าและบริการ ให้สอดคล้องกับกระแสความนิยมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของสองฝั่งโขงพัฒนา กิจกรรมการท่องเที่ยวให้มีความหลากหลาย อาทิ การท่องเที่ยว/พักผ่อนชมทัศนียภาพและวิถี ชีวิตลุ่มแม่น้ำโขง (Leisure/Lifestyle) การท่องเที่ยวด้วยจักรยานและการเดินทางแบบคาราวาน (Cycling/Caravan Tours) การท่องเที่ยวเชิงมหกรรม (Festivals/Events) เป็นต้น พัฒนากันเชื่อมโยงระหว่าง แหล่งท่องเที่ยวพัฒนาท่าเรือให้ได้มาตรฐานความปลอดภัย ส่งเสริมการบริหารจัดการที่เกิดจากชุมชนเพื่อสร้าง งานและรายได้เน้นพัฒนาผู้ประกอบการด้านการจัดการและทักษะทางภาษาเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวต่างชาติที่ เพิ่มขึ้น

๔) พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวยุคก่อนประวัติศาสตร์ ในจังหวัดขอนแก่น กาฬสินธุ์ อุดรธานี หนองบัวลำภู และชัยภูมิโดยพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและพิพิธภัณฑสถานให้เป็นแหล่งเรียนรู้เชิงสร้างสรรค์และมีชีวิต ออกแบบการจัดแสดง จัดนิทรรศการ มัลติมีเดีย หรือกิจกรรมต่าง ๆ ให้ผู้ชมมีส่วนร่วม มีความสนุกสนานรื่นรมย์เสมอ

(play and learn) ทั้งภาษาไทยและต่างประเทศเพื่อขยายฐานนักท่องเที่ยวที่สนใจศึกษาวิวัฒนาการของภาคอีสานตั้งแต่ยุคก่อนประวัติศาสตร์จนถึงปัจจุบัน ปลูกฝังให้เด็กเข้าพิพิธภัณฑ์ผ่านกิจกรรมทัศนศึกษาของโรงเรียน และนันทนาการของครอบครัว พัฒนาสินค้า/บริการ/ของที่ระลึก ปรับปรุงสิ่งอำนวยความสะดวกในแหล่งท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐาน โฆษณาประชาสัมพันธ์อย่างต่อเนื่อง พัฒนาระบบขนส่งสาธารณะเข้าสู่แหล่งท่องเที่ยวเพื่อให้เข้าถึงได้ง่ายและกลับมาได้บ่อยครั้ง

๕) พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในพื้นที่จังหวัดบุรีรัมย์ ศรีสะเกษ นครราชสีมาโดยส่งเสริมและสนับสนุนอุตสาหกรรมกีฬาให้ครอบคลุมทุกมิติ เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มทั้งจาก การกีฬาและธุรกิจที่เกี่ยวข้อง อาทิ ธุรกิจการแข่งขันต่างๆ การผลิตอุปกรณ์/ชุดกีฬา/ของที่ระลึก สนามแข่งขัน อาหารเสริมและเครื่องดื่มโรงแรม ร้านอาหาร การเดินทางและขนส่ง ประกันภัย สถาบันพัฒนากีฬาอาชีพทุกระดับ เป็นต้นส่งเสริมการศึกษาในด้านเวชศาสตร์การกีฬา วิทยาศาสตร์การกีฬา และการบริหารจัดการ ธุรกิจกีฬา เพื่อผลิตบุคลากรรองรับการขยายตัวของอุตสาหกรรมกีฬา สนับสนุนการจัดมหกรรมกีฬานานาชาติ รวมทั้งส่งเสริมกิจกรรมทางการตลาดและการประชาสัมพันธ์เพื่อสร้างการรับรู้ให้กับนักท่องเที่ยว

๖) พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวธรรมชาติในจังหวัดชัยภูมิ เลย นครราชสีมา อุบลราชธานี โดยส่งเสริมการท่องเที่ยวที่คำนึงถึงขีดความสามารถในการรองรับของระบบนิเวศเพื่อให้เกิดความ สมดุลและยั่งยืน มุ่งเน้นนักท่องเที่ยวคุณภาพเพื่อให้สอดคล้องกับกิจกรรมการท่องเที่ยวที่มุ่งเน้นให้เกิดความคุ้มค่าต่อประสบการณ์มากกว่าการท่องเที่ยวที่คุ้มค่าเงิน สนับสนุนให้คนไทยเดินทางมาท่องเที่ยวในพื้นที่มากขึ้น เพื่อลดการพึ่งพิงตลาดต่างประเทศ รวมทั้งให้ความรู้นักท่องเที่ยวในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและ การจัดการขยะอย่างถูกวิธี

๗) พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและสิ่งอำนวยความสะดวกให้ได้มาตรฐาน ประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวและพัฒนาเส้นทางการท่องเที่ยวที่เชื่อมโยงในลักษณะเครือข่ายเพื่อกระจายนักท่องเที่ยวจากเมืองหลักไปสู่ชุมชนและท้องถิ่น เชื่อมโยงกิจกรรมการท่องเที่ยวระหว่างภาคเอกชน กับชุมชนและท้องถิ่น ทั้งในประเทศและกับประเทศเพื่อนบ้าน ที่สอดคล้องกับความต้องการของนักท่องเที่ยว รวมทั้งพัฒนาทักษะฝีมือบุคลากรในภาคบริการและการท่องเที่ยว จัดฝึกอบรมมัคคุเทศก์ด้านภาษาต่างประเทศ นอกจากนี้พัฒนาสินค้า OTOP สินค้าวิสาหกิจชุมชน ของที่ระลึก ร้านอาหาร ที่พักให้มีคุณภาพดี ส่งเสริมการท่องเที่ยวเฉพาะกลุ่มตาม ความสนใจของนักท่องเที่ยว รวมถึงระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยว

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ใช้โอกาสจากการพัฒนาโครงข่ายคมนาคมขนส่งที่เชื่อมโยงพื้นที่ เศรษฐกิจหลักภาคกลางและพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) เพื่อพัฒนาเมือง และพื้นที่เศรษฐกิจใหม่ๆของภาคแนวทางการพัฒนา

๑) เร่งพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานขนาดใหญ่ที่เชื่อมโยงภาคกับพื้นที่เศรษฐกิจหลักภาคกลางและพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) ให้แล้วเสร็จตามแผน อาทิ แผนการพัฒนารถไฟความเร็วสูง การพัฒนาโครงข่ายรถไฟทางคู่ และโครงการทางหลวงพิเศษระหว่างเมืองตามยุทธศาสตร์แผนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่งของไทย พ.ศ.๒๕๕๘ – ๒๕๖๕ (ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ)

๒) เร่งพัฒนาโครงข่ายระบบการคมนาคมขนส่งภายในภาคให้เป็นระบบที่สมบูรณ์ อาทิ การพัฒนารถไฟสายใหม่ (บ้านไผ่-นครพนม) โครงการพัฒนาท่าอากาศยานภายในภาค ๖ แห่ง (อุดรธานีอุบลราชธานีบุรีรัมย์ ร้อยเอ็ด นครราชสีมา และขอนแก่น) และขยายถนน ๔ ช่องจราจรเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ

๓) พัฒนาเมืองสำคัญ ขอนแก่น นครราชสีมา ให้เป็นเมืองศูนย์กลางการค้า การลงทุน การบริการสุขภาพและศูนย์กลางการศึกษา โดยพัฒนาและปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานเชื่อมโยงกับระบบโครงสร้าง

พื้นฐานหลักที่เชื่อมโยงระหว่างภาค แรงรัดพัฒนาระบบขนส่งรางเบาเมืองขอนแก่น พร้อมทั้ง ส่งเสริมระบบขนส่งสาธารณะในเมืองให้เชื่อมโยงระหว่างเมืองและระบบขนส่งอื่น๔) พัฒนาพื้นที่รอบสถานีขนส่งระบบรางในเมืองที่มีศักยภาพที่สำคัญ อาทิ เมืองขอนแก่นและบริเวณเมืองชายแดนที่มีศักยภาพ รวมทั้งบริเวณใกล้พื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน อาทิ เมืองนครพนมเมืองหนองคาย เมืองมุกดาหาร โดยสนับสนุนให้มีการจัดทำโครงการนำร่องที่ใช้แนวทาง การจัดรูปที่ดินการวางผังเมืองควบคู่กับการพัฒนาเมืองแบบประหยัดพลังงาน

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ พัฒนาความร่วมมือและใช้ประโยชน์จากข้อตกลงกับประเทศ เพื่อนบ้านในการสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจตามแนวชายแดนและแนวระเบียงเศรษฐกิจ

แนวทางการพัฒนา

๑) พัฒนาด่านชายแดน โดยพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานบริเวณด่านศุลกากรให้เพียงพอสนับสนุนการจัดการด่านพรมแดนแบบเบ็ดเสร็จ CIQ (Customs/Immigration/Quarantine) ให้ได้มาตรฐานสากลเร่งเชื่อมต่อระบบสารสนเทศภายในและระหว่างหน่วยงานเพื่อสามารถให้บริการ ณ จุดเดียว (National Single Window) เพิ่มอัตรากำลังเจ้าหน้าที่ให้เพียงพอ พัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกบริเวณจุดผ่อนปรนการค้าชายแดนที่มีศักยภาพ

๒) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเชื่อมโยงชายแดน โดยเร่งก่อสร้างสะพานมิตรภาพไทย – ลาว แห่งที่ ๕ (บึงกาฬ-ปากซัน) เพื่อเชื่อมโยงโครงข่ายเส้นทางคมนาคมระหว่างไทย ลาว เวียดนาม และจีน ให้มีความสะดวกประหยัดเวลาและค่าใช้จ่ายในการเดินทาง

๓) พัฒนาพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดน โดยพัฒนาเมืองมุกดาหารเป็นพื้นที่ นำร่องเพื่อเสริมสร้างศักยภาพในการลงทุนและสร้างความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านในการพัฒนาเศรษฐกิจ ชายแดน พร้อมทั้งเร่งรัดการดำเนินงานโครงการและมาตรการสำคัญในเขตเศรษฐกิจพิเศษ นครพนม หนองคาย ให้มีความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐาน และบริการ CIQ ที่ได้มาตรฐานสากล

๓.๒ แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด

ยุทธศาสตร์กลยุทธ์การพัฒนากลุ่มจังหวัดฯ

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การเพิ่มศักยภาพการค้าชายแดน

กลยุทธ์ ๑.๑ พัฒนาศูนย์ข้อมูล และระบบฐานข้อมูล ด้านการค้า การลงทุน

- โครงการศูนย์บริการข้อมูลแบบเบ็ดเสร็จด้านการค้าการลงทุน ณ จุดผ่านแดน

กลยุทธ์ ๑.๒ : เพิ่มศักยภาพผู้ประกอบการและแรงงาน

- โครงการเพิ่มศักยภาพและยกระดับแรงงาน

กลยุทธ์ ๑.๓ : ส่งเสริมและพัฒนากิจการค้าการลงทุนให้มีประสิทธิภาพ

- โครงการส่งเสริมการค้าการลงทุนและเพิ่มศักยภาพผู้ประกอบการและอุตสาหกรรม

- โครงการส่งเสริมการค้าการลงทุนให้ผู้ประกอบการแข่งขันได้

- โครงการปรับปรุงเส้นทางเชื่อมโยงกลุ่มจังหวัดเพื่อสนับสนุนการค้าและการลงทุน

- โครงการเพิ่มศักยภาพการค้าชายแดน

- โครงการพัฒนาเศรษฐกิจการค้าชายแดนสู่อาเซียน

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การยกระดับการค้า การผลิตสินค้าทางการเกษตร

กลยุทธ์ ๒.๑ พัฒนาและปรับปรุงแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร

- โครงการปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานเพื่อเพิ่มผลผลิตทางการเกษตร โดยการพัฒนาและฟื้นฟูลุ่มน้ำอย่างเป็นระบบ

กลยุทธ์ ๒.๒ พัฒนาทักษะแรงงานด้านการเกษตร(ยางพารา)

- โครงการพัฒนาศักยภาพและยกระดับมาตรฐานแรงงานด้านการเกษตร

กลยุทธ์ ๒.๓ เพิ่มประสิทธิภาพการผลิต ผลผลิตทางการเกษตร

- โครงการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตยางพารา
- โครงการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตข้าว
- โครงการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตมันสำปะหลัง
- โครงการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตอ้อยโรงงาน
- โครงการเพิ่มประสิทธิภาพการข้าวโพดเลี้ยงสัตว์
- โครงการติดตามและประเมินผลและประชาสัมพันธ์ต่อเนื่อง
- โครงการพัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศด้านการเกษตร

กลยุทธ์ ๒.๔ เพิ่มศักยภาพการผลิตผลผลิตทางการเกษตร

- โครงการพัฒนาอาชีพการเลี้ยงโคเนื้อคุณภาพ
- โครงการเลี้ยงกระบืออย่างยั่งยืน เพื่อลดต้นทุนการผลิต
- โครงการพัฒนาศักยภาพเกษตรกรอาชีพด้านการประมง

กลยุทธ์ ๒.๕ ส่งเสริมและสนับสนุนการผลิต และการแปรรูปสินค้าเกษตรให้ได้มาตรฐาน

- โครงการส่งเสริมและสนับสนุนการแปรรูปยางพาราให้ได้มาตรฐาน
- โครงการศึกษา การบริหารจัดการวงโซ่อุปทานยางพารา
- โครงการผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัย

กลยุทธ์ ๒.๖ สร้างเครือข่ายการบริหารจัดการการเกษตรแบบครบวงจรและพัฒนาช่องทาง การตลาด

- โครงการพัฒนาศักยภาพการบริหารจัดการสถาบันเกษตรกรและพัฒนาสหกรณ์การตลาด

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

กลยุทธ์ ๓.๑ การพัฒนาศูนย์ข้อมูล และระบบฐานข้อมูลด้านการท่องเที่ยว

- โครงการพัฒนาศูนย์ข้อมูล และระบบฐานข้อมูลด้านการท่องเที่ยว
- โครงการจัดทำป้ายประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว

กลยุทธ์ ๓.๒ พัฒนาบุคลากรด้านการท่องเที่ยว

- โครงการเพิ่มศักยภาพบุคลากรด้านการท่องเที่ยว

กลยุทธ์ ๓.๓ พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวทั้งในและต่างประเทศ

- โครงการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเพื่อรองรับนักท่องเที่ยว ทั้งในและต่างประเทศ
- โครงการขุดลอกหนองกอมเกาะเพื่อให้เป็นพื้นที่รับน้ำและเป็นหนองน้ำสาธารณะ และการท่องเที่ยว

กลยุทธ์ ๓.๔ พัฒนาเครือข่ายอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ

- โครงการพัฒนาเครือข่ายผู้ประกอบการอุตสาหกรรมด้านการท่องเที่ยว ทั้งระบบเพื่อ ส่งเสริม การประชาสัมพันธ์ และการตลาดของกลุ่มจังหวัด
- โครงการพัฒนาด้านบริหารการจัดการท่องเที่ยว จังหวัดอุดรธานี
- โครงการยกระดับคุณภาพผู้ประกอบการสถานบริการ เช่น ร้านอาหาร ที่พักโรงแรม ฯลฯ
- โครงการถนนแห่งภูมิปัญญาและวัฒนธรรมท้องถิ่นของกลุ่มจังหวัด (สินค้าและผลิตภัณฑ์ OTOP)
- โครงการพัฒนาด้านการตลาดและประชาสัมพันธ์ (ในต่างประเทศ)

กลยุทธ์ ๓.๕ ส่งเสริมกิจกรรมด้านการท่องเที่ยว

- โครงการส่งเสริมกิจกรรมด้านการท่องเที่ยว

กลยุทธ์ ๓.๖ พัฒนาโลจิสติก เพื่อเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัด

- โครงการปรับปรุงทางหลวงเพื่อสนับสนุนแหล่งท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัด

ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดอุดรธานี (ปี พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐)**วิสัยทัศน์ เป้าประสงค์และยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดอุดรธานี**

วิสัยทัศน์ “ เมืองน่าอยู่ ศูนย์กลางการค้าการลงทุนอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง ”

พันธกิจ

๑. พัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกปัจจัยพื้นฐาน การคมนาคมขนส่ง และการยกระดับมาตรฐานสถานประกอบการและแรงงานเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันการค้า การลงทุนในอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง
๒. พัฒนาการผลิตสินค้าเกษตรที่สำคัญและยกระดับมาตรฐานการทำการเกษตรปลอดภัยและเกษตรอินทรีย์
๓. ยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ และเสริมสร้างขีดความสามารถในการพัฒนาทุนมนุษย์และการลดความเหลื่อมล้ำโดยใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
๔. ยกระดับอุตสาหกรรมไมซ์และการท่องเที่ยว โดยใช้อัตลักษณ์และศักยภาพด้านที่ตั้งเพื่อสร้างความ เป็นเมืองศูนย์กลางไมซ์และการท่องเที่ยวของอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง
๕. อนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การบริหารจัดการน้ำ การจัดการขยะ/ น้ำเสียเพื่อการใช้ประโยชน์ อย่างยั่งยืน
๖. เสริมสร้างสังคมที่มั่นคง ความปลอดภัย ในชีวิตทรัพย์สินของประชาชน
๗. เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการจังหวัดให้มีเอกภาพด้วยการบูรณาการการทำงานกันทุกภาคส่วนตามค่านิยม UDON TEAM

เป้าหมายรวม : เพื่อสร้างความเข้มแข็งและยั่งยืนทางด้านเศรษฐกิจให้เติบโตอย่างสมดุลควบคู่ไปกับการพัฒนาด้านสังคม ความมั่นคงปลอดภัย และการบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อมให้น่าอยู่

ตัวชี้วัดความสำเร็จตามเป้าหมายการพัฒนาจังหวัด

ตัวชี้วัด : ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของ GPP จังหวัด เฉลี่ย ๕ ปี ย้อนหลังต่อปี

ค่าเป้าหมาย : ร้อยละ ๕

แนวทางการพัฒนา

ลำดับที่ ๑ : การพัฒนาศักยภาพการค้าการลงทุนเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน ในอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง

วัตถุประสงค์ : เพื่อเพิ่มมูลค่าการค้าการลงทุน

เป้าหมายและตัวชี้วัด

๑. จำนวนที่เพิ่มขึ้นสถานประกอบการภาคอุตสาหกรรมที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน GMP
๒. จำนวนธุรกิจที่ได้รับการยกระดับตามยุทธศาสตร์ประเทศไทย ๔.๐
๓. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของผลิตภัณฑ์มวลรวมด้านค้าปลีกค้าส่งและการลงทุนในพื้นที่
๔. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ สินค้าและบริการ

แนวทางการพัฒนา

๑. ส่งเสริมอุตสาหกรรมและพัฒนาแรงงานเพื่อมุ่งสู่ความเป็นเลิศ
๒. ส่งเสริมการตลาดและแผนธุรกิจให้แก่กลุ่มธุรกิจเป้าหมาย อุตสาหกรรม ๔.๐
๓. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน สิ่งอำนวยความสะดวก เพื่อเป็นศูนย์กลางการค้า การลงทุนและการบริการ
๔. สร้างมูลค่าเพิ่มผลิตภัณฑ์และบริการเพื่อให้แข่งขันได้

ลำดับที่ ๒ : การส่งเสริมการพัฒนาการเกษตรอุตสาหกรรม ยกกระดับมาตรฐานการผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัย และเกษตรอินทรีย์

วัตถุประสงค์ : เพื่อให้เกษตรกรพึ่งพาตนเองได้อย่างเข้มแข็งและยั่งยืน

เป้าหมายและตัวชี้วัด

๑. ร้อยละของจำนวนเป้าหมายที่เข้าร่วมโครงการได้มีการน้อมนำเอาหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการวางแผนการผลิตและการพัฒนาภาคเกษตร(ร้อยละ ๘๐)
๒. จำนวนพื้นที่ที่ได้รับประโยชน์จากการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานดินและน้ำ (๑๕,๗๕๐ ไร่)
๓. จำนวนแปลงฟาร์มที่ได้รับการรับรองมาตรฐานเกษตรปลอดภัย/เกษตรอินทรีย์ (ร้อยละ ๑๐)
๔. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของประสิทธิภาพการผลิตเกษตรอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้น (ร้อยละ ๕)
๕. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าและรายได้ของเกษตรกร (๑) มูลค่าเกษตรเพิ่มขึ้น ๕ % (๒) รายได้ของเกษตรกรเพิ่มขึ้น ๑๐ %

แนวทางการพัฒนา

๑. ขยายผลองค์ความรู้การทำเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
๒. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานการเกษตร
๓. เพิ่มประสิทธิภาพการผลิต การแปรรูปสินค้าเกษตรปลอดภัยและเกษตรอินทรีย์
๔. ส่งเสริมการตลาดสินค้าเกษตร

ลำดับที่ ๓ : การยกระดับคุณภาพชีวิตเพื่อสร้างความเข้มแข็งให้สังคม มีความพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงทาง เศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม และเทคโนโลยี

วัตถุประสงค์ : เพื่อให้ประชาชนมีความเข้มแข็งด้านร่างกายและจิตใจ มีขีดความสามารถด้านการแข่งขัน และมีคุณภาพชีวิตที่ดี ทันทต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคม

เป้าหมายและตัวชี้วัด

๑. ร้อยละที่ลดลงของจำนวนผู้ป่วยโรคเบาหวาน
๒. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของดัชนีมวลกายตามเกณฑ์มาตรฐาน

๓. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของพัฒนาการสมวัยของเด็กปฐมวัย
๔. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของนักเรียนที่ได้รับการแนะแนวอาชีพ
๕. ร้อยละของจำนวนแรงงานที่ได้รับการรับรองมาตรฐานแรงงาน
๖. ร้อยละของจำนวนผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ด้อยโอกาส ฯลฯ ที่ได้รับการยกระดับคุณภาพชีวิต
๗. ร้อยละที่ลดลงของครัวเรือนยากจน
๘. ค่า Gini Index ลดลง
๙. จำนวนที่เพิ่มขึ้นของผู้ที่อยู่ในระบบประกันสังคม
๑๐. ค่าคะแนนที่เพิ่มขึ้นด้านคุณภาพการบริหารจัดการด้านสังคมคุณภาพชีวิตของจังหวัด

แนวทางการพัฒนา

๑. ส่งเสริมการเตรียมความพร้อมสังคมผู้สูงอายุสุขภาพดี
๒. พัฒนาคุณภาพการศึกษาและคุณภาพชีวิตคนอุดรธานีทุกกลุ่มวัย
๓. ลดความเหลื่อมล้ำด้านสังคมคนอุดรธานีด้วยหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
๔. พัฒนาระบบบริหารจัดการด้านสังคมคุณภาพชีวิต

ลำดับที่ ๔ : การยกระดับมาตรฐานอุตสาหกรรมไมซ์ การท่องเที่ยว และอุตสาหกรรมกีฬา โดยใช้อัตลักษณ์และศักยภาพด้านที่ตั้งเพื่อสร้างความเป็นเมืองศูนย์กลางของอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง

วัตถุประสงค์ : เพื่อเพิ่มปริมาณและมูลค่าด้านการท่องเที่ยวและอุตสาหกรรมไมซ์บนพื้นฐานของการบริหารจัดการอย่างเป็นเลิศร่วมกัน

เป้าหมายและตัวชี้วัด

๑. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าการท่องเที่ยว และนักท่องเที่ยวกลุ่มไมซ์
๒. จำนวนคลัสเตอร์ธุรกิจ ผู้ผลิตสินค้าและบริการที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมไมซ์การท่องเที่ยวที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน
๓. จำนวนบุคลากรที่ผ่านการอบรมความรู้ด้านอุตสาหกรรมไมซ์และการท่องเที่ยว
๔. ร้อยละของความพึงพอใจของการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว/ที่พัก และสถานที่จัดงาน

แนวทางการพัฒนา

๑. ส่งเสริมการประชาสัมพันธ์จุดขายโดยเน้นศักยภาพที่มีเอกลักษณ์
๒. สนับสนุนการสร้างคลัสเตอร์เชื่อมโยงกลุ่มผู้ผลิตสินค้า และบริการ
๓. พัฒนาบุคลากรด้านอุตสาหกรรมไมซ์และการท่องเที่ยว
๔. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการบริหารจัดการอุตสาหกรรมไมซ์และการท่องเที่ยว

ลำดับที่ ๕ : การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน

วัตถุประสงค์ : เพื่อรักษาความสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติและสร้างสิ่งแวดล้อมที่ดีให้กับประชาชน

เป้าหมายและตัวชี้วัด

๑. จำนวนพื้นที่ป่าไม้ที่ยังคงสภาพเดิมไม่น้อยกว่า ๗๑๙,๓๕๗ ไร่
๒. จำนวนของแหล่งน้ำที่ได้รับการฟื้นฟู
๓. ปริมาณที่เพิ่มขึ้นของขยะที่ถูกนำกลับไปใช้ประโยชน์
๔. ปริมาณขยะ/น้ำเสียที่ได้รับการจัดการอย่างถูกต้องเพิ่มขึ้น
๕. จำนวนที่เพิ่มขึ้นของเครือข่ายที่ได้รับการขึ้นทะเบียนของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและมีการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง

แนวทางการพัฒนา

๑. ปกป้อง อนุรักษ์ พื้นฟู ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม(ป่า)
๒. พัฒนาแหล่งน้ำและนำไปใช้ประโยชน์อย่างสูงสุด
๓. ส่งเสริมการจัดการสิ่งแวดล้อมและการนำกลับมาใช้ประโยชน์
๔. พัฒนาระบบเครือข่ายด้านการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ลำดับที่ ๖: การเสริมสร้างความมั่นคง ความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สินของประชาชน

วัตถุประสงค์ : เพื่อให้มีความสงบเรียบร้อย และประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สิน

เป้าหมายและตัวชี้วัด

๑. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของแกนนำการเสริมสร้างการเรียนรู้การปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นพระประมุข
๒. จำนวนผู้ค้าที่ถูกจับกุมดำเนินคดี
๓. จำนวนที่ลดลงของผู้เสพ/ผู้ติด
๔. จำนวนที่เพิ่มขึ้นของสถานบันเทิง/หอพัก/สถานที่บริการที่ปฏิบัติตามระเบียบกฎหมาย
๕. ร้อยละที่ลดลงของคดีอาญา ๔ กลุ่ม
๖. ร้อยละที่ลดลงของจำนวนครั้งของสาธารณภัยและจำนวนผู้เสียชีวิตจากสาธารณภัยและอุบัติเหตุ

แนวทางการพัฒนา

๑. ส่งเสริมการเรียนรู้วิถีการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นพระประมุข
๒. ป้องกันปัญหาและแก้ไขปัญหาเสพติดและจัดระเบียบสังคม
๓. รักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน
๔. ยกกระดับมาตรฐานการบริหารจัดการด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

คำนิยาม : UDON TEAM

- U : Unity : มีเอกภาพ
 D : Development : พัฒนาอย่างต่อเนื่อง
 O : Openmind : เปิดใจให้บริการ
 N : Network : สานเครือข่ายการมีส่วนร่วมของประชาชน
 T : Tranparency : มีความโปร่งใส
 E : Excellence : เน้นผลสัมฤทธิ์ของงาน
 A : Accountability : มีความรับผิดชอบ
 M : Morality : มีศีลธรรม

๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุดรธานี (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)

วิสัยทัศน์ (Vision)

“บูรณาการการพัฒนาท้องถิ่นอย่างมีคุณภาพ เพื่อส่งเสริมให้จังหวัดอุดรธานีเป็นเมืองน่าอยู่เป็นศูนย์กลางการค้าการลงทุนอนุภูมิภาค ลุ่มน้ำโขงอย่างยั่งยืน”

พันธกิจ (Mission)

๑. การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัด
๒. การพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐาน สาธารณูปโภคและสาธารณูปการ
๓. การพาณิชย์ และส่งเสริมการลงทุน
๔. การส่งเสริมการท่องเที่ยว และกีฬา
๕. การจัดการศึกษา
๖. การสังคมสงเคราะห์และพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็ก สตรี คนชราและผู้ด้อยโอกาส
๗. การส่งเสริมการมีส่วนร่วมของราษฎรในการพัฒนาท้องถิ่น
๘. การคุ้มครอง ดูแล และบำรุงรักษาป่าไม้ ที่ดิน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๙. การส่งเสริมประชาธิปไตย ความเสมอภาคและสิทธิเสรีภาพของประชาชน
๑๐. การส่งเสริมศิลปะ วัฒนธรรม จารีต ประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น
๑๑. การกำจัดขยะมูลฝอย สิ่งปฏิกูล และมลพิษต่างๆ
๑๒. การกำจัดขยะมูลฝอย สิ่งปฏิกูล และมลพิษต่างๆ
๑๓. การรักษาความสงบเรียบร้อย ส่งเสริมสนับสนุนการป้องกันและรักษาความปลอดภัยในชีวิต และ ทรัพย์สิน

ยุทธศาสตร์การพัฒนา (Strategy)

๓.๑ ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ ๑ การพัฒนาศักยภาพการค้าการลงทุนเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันในอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง

แนวทางการพัฒนา

- ๑.) ส่งเสริมอุตสาหกรรมและพัฒนาแรงงานมุ่งสู่ความเป็นเลิศ
- ๒.) ส่งเสริมการตลาดและแผนธุรกิจให้แก่กลุ่มเป้าหมายอุดรธานี ๔.๐
- ๓.) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อเป็นศูนย์กลางการค้าบริการ
- ๔.) สร้างมูลค่าเพิ่มผลิตภัณฑ์และบริการเพื่อให้แข่งขันได้

๓.๒ ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ ๒ การส่งเสริมการพัฒนาเกษตรอุตสาหกรรม ยกกระดับมาตรฐานการผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัยและเกษตรอินทรีย์

แนวทางการพัฒนา

- ๑.) ขยายผลองค์ความรู้ทางเกษตรตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
- ๒.) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานการเกษตร
- ๓.) เพิ่มประสิทธิภาพการผลิต การแปรรูปสินค้าเกษตรปลอดภัยและเกษตรอินทรีย์
- ๔.) ส่งเสริมการตลาดสินค้าเกษตร

๓.๓ ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ ๓ การยกระดับคุณภาพชีวิตเพื่อสร้างความเข้มแข็งให้สังคมมีความพร้อมกับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และเทคโนโลยี

แนวทางการพัฒนา

- ๑.) ส่งเสริมการเตรียมความพร้อมสังคมผู้สูงอายุสุขภาพดี
- ๒.) พัฒนาคุณภาพการศึกษาและคุณภาพชีวิตคนอุดรธานีทุกกลุ่มวัย
- ๓.) ลดความเหลื่อมล้ำด้านสังคมคนอุดรธานีด้วยหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
- ๔.) พัฒนาระบบบริหารจัดการด้านสังคมคุณภาพชีวิต

๓.๔ ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ ๔ การยกระดับมาตรฐานอุตสาหกรรมไมซ์ การท่องเที่ยว และอุตสาหกรรมกีฬา โดยใช้อัตลักษณ์และศักยภาพด้านที่ตั้งเพื่อสร้างความเป็นเมืองศูนย์กลางของอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง

แนวทางการพัฒนา

- ๑.) ส่งเสริมการตลาดและการประชาสัมพันธ์จุดขายโดยเน้นศักยภาพที่มีเอกลักษณ์
- ๒.) สนับสนุนการสร้างคลัสเตอร์เชื่อมโยงกลุ่มผู้ผลิตสินค้า
- ๓.) พัฒนาบุคลากรด้านอุตสาหกรรมไมซ์ การท่องเที่ยว และอุตสาหกรรมกีฬา
- ๔.) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการบริหารจัดการอุตสาหกรรมไมซ์ การท่องเที่ยว และอุตสาหกรรมกีฬา

๓.๕ ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ ๕ การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน

แนวทางการพัฒนา

- ๑.) ปกป้อง อนุรักษ์ ปันฟู ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ๒.) พัฒนาแหล่งน้ำและนำไปใช้ประโยชน์อย่างสูงสุด
- ๓.) ส่งเสริมการจัดการสิ่งแวดล้อมและการนำกลับมาใช้ประโยชน์
- ๔.) พัฒนาระบบเครือข่ายด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๓.๖ ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ ๖ การเสริมสร้างความมั่นคง ความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สินของประชาชน

แนวทางการพัฒนา

- ๑.) ส่งเสริมการเรียนรู้วิถีการปกครองในระบบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นพระประมุข
- ๒.) ปูองกันปัญหาและแก้ไขปัญหาเสพติดและจัดระเบียบสังคม
- ๓.) รักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน
- ๔.) ยกระดับมาตรฐานการบริหารจัดการด้านป้องกันและบรรเทาสาธารณณะ

๓.๗ ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ ๗ ด้านบริหารจัดการแบบบูรณาการ

แนวทางการพัฒนา

- ๑) ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของท้องถิ่นทุกๆ ด้านตามหลักบริหารบ้านเมืองที่ดี
- ๒) ส่งเสริมให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น
- ๓.) ประสานบูรณาการแผนพัฒนาท้องถิ่นมิให้เกิดความทับซ้อนของพื้นที่ในการดำเนินงาน เพื่อประโยชน์สูงสุดของประชาชน

๔. ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์

ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุดรธานี ทั้ง ๖ ยุทธศาสตร์ มีความเชื่อมโยงและสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๒ แผนพัฒนาภาค แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด แผนพัฒนาจังหวัดอุดรธานี ยุทธศาสตร์การพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลหนองหาน โดยมีเป้าหมายสำคัญที่นำทิศทางการพัฒนาท้องถิ่นไปสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน สังคมน่าอยู่ ร่วมกันอย่างมีความสุข และครอบคลุมทุกมิติพัฒนา ซึ่งทุกประเด็นต้องการบูรณาการจากทุกภาคส่วนทั้งหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และความต้องการของภาคประชาสังคม ท้องถิ่นและชุมชน อย่างเป็นเอกภาพ เพื่อประโยชน์สูงสุดในการพัฒนาพื้นที่จังหวัดอุดรธานี

โครงสร้างความเชื่อมโยงยุทธศาสตร์พัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุดรธานี (พ.ศ.

๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)

ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี

๑. ความมั่นคง
๒. ความสามารถในการแข่งขัน
๓. การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพ
๔. การสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม
๕. การสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
๖. การปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒

๑. การสร้างและพัฒนาศักยภาพมนุษย์
๒. การสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในสังคม
๓. การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน
๔. การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน
๕. การเสริมสร้างความมั่นคงแห่งชาติเพื่อการพัฒนาประเทศสู่ความมั่งคั่งและยั่งยืน
๖. การบริหารจัดการในภาครัฐ การป้องกันการทุจริต ประพฤติมิชอบและธรรมาภิบาลในสังคมไทย
๗. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์
๘. การพัฒนายุทธศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม
๙. การพัฒนาภาคเมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ
๑๐. ความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อการพัฒนา

ยุทธศาสตร์ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

๑. บริหารจัดการน้ำให้เพียงพอต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและคุณภาพชีวิตอย่างยั่งยืน
๒. แก้ปัญหาความยากจนและพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้มีรายได้น้อยเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม
๓. สร้างความเข้มแข็งของฐานเศรษฐกิจภายในควบคู่กับการแก้ปัญหาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๔. พัฒนาการท่องเที่ยวเชิงบูรณาการ
๕. ใช้โอกาสจากการพัฒนาโครงข่ายคมนาคมขนส่งที่เชื่อมโยงพื้นที่เศรษฐกิจหลักภาคกลาง และพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (EEC) เพื่อพัฒนาเมือง และพื้นที่เศรษฐกิจใหม่ ๆ ของภาค
๖. พัฒนาความร่วมมือและใช้ประโยชน์จากข้อตกลงกับประเทศเพื่อนบ้านในการสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจตามแนวชายแดนและแนวระเบียงเศรษฐกิจ

ยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๑

๑. การส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจ การผลิตและการบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
๒. ยกระดับการท่องเที่ยวเชิงอัตลักษณ์ด้านอารยธรรม ประวัติศาสตร์ วัฒนธรรมและประเพณีของอนุภูมิภาคกลุ่มแม่น้ำโขง
๓. เพิ่มศักยภาพการผลิตทางการเกษตรและการสร้างมูลค่าเพิ่มเพื่อการแข่งขัน

ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดอุดรธานี

๑. การพัฒนาศักยภาพการคลังการลงทุนเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันด้วยเทคโนโลยีที่ทันสมัยและเป็นสากล
๒. การส่งเสริมการพัฒนาเกษตรอุตสาหกรรม ยกระดับมาตรฐานการผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัย และ เกษตรอินทรีย์
๓. การยกระดับคุณภาพชีวิตเพื่อสร้างความเข้มแข็งให้สังคมมีความพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจสังคมและวัฒนธรรม
๔. การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ การบริการและการส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม ประเพณีท้องถิ่น
๕. การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน
๖. การเสริมสร้างความมั่นคง ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน

ยุทธศาสตร์การพัฒนาศูนย์กลางเมืองในเขตจังหวัดอุดรธานี (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐)

๑. การพัฒนาศักยภาพการคลังการลงทุนเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันในอนุภูมิภาค กลุ่มน้ำโขง
๒. การส่งเสริมการพัฒนาเกษตรอุตสาหกรรม ยกระดับมาตรฐานการผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัย และเกษตรอินทรีย์
๓. การยกระดับคุณภาพชีวิตเพื่อสร้างความเข้มแข็งให้สังคมมีความพร้อมกับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม
๔. การยกระดับมาตรฐานอุตสาหกรรมไม้ การท่องเที่ยว และอุตสาหกรรมกีฬา โดยใช้อัตลักษณ์และศักยภาพด้านที่ตั้งเพื่อสร้างความเป็นเมืองศูนย์กลางไม้ของอนุภูมิภาคกลุ่มน้ำโขง

๕. การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อการใช้ ประโยชน์อย่างยั่งยืน
๖. การเสริมสร้างความมั่นคง ความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สินของประชาชน
๗. ด้านบริหารจัดการแบบบูรณาการ

บทที่ ๔

รายละเอียดแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา

๔. ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองหาน อำเภอหนองหาน จังหวัดอุดรธานี
วิสัยทัศน์ (Vision) การพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลหนองหาน

“เศรษฐกิจพอเพียง เลี้ยงชีพพอดี ประชาชนมีสุข”

พันธกิจ

๑. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน สิ่งสาธารณูปโภค สาธารณูปการ
๒. ส่งเสริมการประกอบอาชีพของประชาชนตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
๓. ส่งเสริมด้านการศึกษา ประเพณีและวัฒนธรรมของท้องถิ่น
๔. ส่งเสริมด้านสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม
๕. บริหารจัดการองค์กรให้มีประสิทธิภาพและธรรมาภิบาล

๔.๑ ยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนา

ยุทธศาสตร์ในแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๖๗) จะต้องคำนึงถึงความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นเพื่อจะกำหนดแผนงานจัดทำเป็นยุทธศาสตร์ในแต่ละด้าน ยุทธศาสตร์การพัฒนาในช่วงปี (พ.ศ.๒๕๖๖ -๒๕๖๗) ดังต่อไปนี้

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน แนวทางการพัฒนา

- ๑.๑ แนวทางการพัฒนาด้านการก่อสร้าง ปรับปรุง บำรุงรักษา ซ่อมแซมถนน สะพาน ท่อระบายน้ำ อาคารสถานที่
- ๑.๒ แนวทางการพัฒนาด้านไฟฟ้าและด้านระบบประปา
- ๑.๓ แนวทางการพัฒนาด้านแหล่งน้ำเพื่ออุปโภค-บริโภค

๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ แนวทางการพัฒนา

- ๒.๑ แนวทางการพัฒนาด้านการพัฒนาและส่งเสริมอาชีพแก่ประชาชน

๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสังคม แนวทางการพัฒนา

- ๓.๑ แนวทางการพัฒนาด้านคุณภาพชีวิตชุมชนและส่งเสริมสวัสดิการสังคม

๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการศึกษา แนวทางการพัฒนา

- ๔.๑ แนวทางการพัฒนาและส่งเสริมการศึกษา
- ๔.๒ แนวทางการพัฒนาและส่งเสริมการรับรู้ข่าวสารสำหรับประชาชน
- ๔.๓ แนวทางการพัฒนาส่งเสริมงานกีฬาและงานนันทนาการ
- ๔.๔ แนวทางการพัฒนาด้านการส่งเสริม อนุรักษ์ ศาสนาและศิลปวัฒนธรรมประเพณีท้องถิ่น

๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม แนวทางการพัฒนา

- ๕.๑ แนวทางการพัฒนาด้านการส่งเสริม บำรุงรักษา อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๖. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสาธารณสุข แนวทางการพัฒนา

- ๖.๑ แนวทางการพัฒนาด้านการส่งเสริม สนับสนุนและพัฒนาสาธารณสุข

๗. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี แนวทางการพัฒนา

๗.๑ แนวทางการพัฒนา ปรับปรุง การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านที่ ๑ : การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

พันธกิจ : พัฒนาและปรับปรุงด้านโครงสร้างพื้นฐาน ระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการ ให้เพียงพอต่อความต้องการของประชาชน

เป้าประสงค์ : การคมนาคมมีความสะดวก รวดเร็ว และระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการ มีความเพียงพอ และอย่างทั่วถึง

ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์

๑. ปรับปรุงถนนในเขตพื้นที่รับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองหานให้มีสภาพ ดี ขึ้น และเพียงพอต่อความต้องการของประชาชน
๒. ระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการ มีความเพียงพออย่างทั่วถึงต่อความต้องการของประชาชน
๓. ประชาชนมีประปาใช้อย่างทั่วถึงต่อความต้องการของประชาชน และมีการพัฒนา ปรับปรุง แหล่งน้ำ ระบบชลประทานอย่างต่อเนื่อง
๔. ประชาชนมีไฟฟ้าใช้อย่างทั่วถึงต่อความต้องการของประชาชน

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนาและตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์
๑.๑ สำรวจ ตรวจสอบ ก่อสร้าง ปรับปรุง บำรุงรักษา และซ่อมแซมถนน สะพาน ท่อระบายน้ำ อาคาร สถานที่	๑) ถนนในเขตพื้นที่รับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองหานได้รับการปรับปรุงให้มีสภาพดีขึ้น ๒) ร้อยละของรางระบายน้ำ/ท่อระบายน้ำที่เพิ่มขึ้น
๑.๒ สำรวจ ตรวจสอบ ก่อสร้าง ปรับปรุง บำรุง รักษา สาธารณูปโภค สาธารณูปการ	๑) ร้อยละของครัวเรือนที่มีระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการที่ดีและมีคุณภาพได้มาตรฐาน
๑.๓ พัฒนาระบบประปา แหล่งน้ำขนาดใหญ่ ระบบ ชลประทาน	๑) ร้อยละของครัวเรือนที่มีระบบประปาใช้เพิ่มมากขึ้น มีการพัฒนาและปรับปรุงแหล่งน้ำให้มีมาตรฐาน
๑.๔ สำรวจ ตรวจสอบ ขยายเขต ติดตั้งระบบไฟฟ้า	๑) ร้อยละของครัวเรือนที่มีไฟฟ้าใช้เพิ่มมากขึ้น

หน่วยงานรับผิดชอบหลัก

กองช่าง

ความเชื่อมโยง

๑. ยุทธศาสตร์จังหวัด : ยุทธศาสตร์ ลำดับที่ ๑ การพัฒนาศักยภาพการค้าการลงทุนเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันด้วยเทคโนโลยีที่ทันสมัยและเป็นสากล
๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนา อปท. ในเขตจังหวัด : ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาศักยภาพการค้าการลงทุนเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันในอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง

ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านที่ ๒ : การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ

พันธกิจ: พัฒนาและส่งเสริมให้ประชาชนมีศักยภาพในการประกอบอาชีพ โดยยึดหลักปรัชญา เศรษฐกิจพอเพียง

เป้าประสงค์ : ประชาชนในพื้นที่มีรายได้เพียงพอ และสามารถพึ่งตนเองได้ ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์

๑. ประชาชนในพื้นที่มีรายได้เพิ่มขึ้น
๒. มีครัวเรือนที่ได้รับการเข้าฝึกอบรมอาชีพเพื่อเสริมสร้างศักยภาพให้กับประชาชน
๓. ประชาชนในพื้นที่ลดการไปประกอบอาชีพต่างถิ่น

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนาและตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์
๑.๑ พัฒนาและส่งเสริมให้ประชาชนประกอบอาชีพในพื้นที่ของตนเองโดยยึดหลักเศรษฐกิจพอเพียง	๑) ประชาชนในพื้นที่มีรายได้เพิ่มขึ้น ๒) ร้อยละของประชาชนในพื้นที่ลดการไปประกอบอาชีพต่างถิ่น
๑.๒ จัดฝึกอบรมอาชีพเพื่อเสริมสร้างศักยภาพให้กับประชาชน	๑) ร้อยละของครัวเรือนประกอบอาชีพมีศักยภาพมากขึ้น และสามารถพึ่งพาตนเองได้

หน่วยงานรับผิดชอบหลัก

สำนักปลัด กองสวัสดิการสังคม

ความเชื่อมโยง

๑. ยุทธศาสตร์จังหวัด : ยุทธศาสตร์ ลำดับที่ ๒ การส่งเสริมการพัฒนาเกษตรอุตสาหกรรม ยกระดับมาตรฐานการผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัยและเกษตรอินทรีย์
๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนา อปท. ในเขตจังหวัด : ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การส่งเสริมการพัฒนาเกษตรอุตสาหกรรม ยกระดับมาตรฐานการผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัยและเกษตรอินทรีย์

ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านที่ ๓ : การพัฒนาด้านสังคม

พันธกิจ : พัฒนาและส่งเสริมคุณภาพชีวิตของประชาชนที่ดีขึ้น

เป้าประสงค์ : ประชาชนในพื้นที่ได้รับสวัสดิการที่ดี และมีคุณภาพที่ดีสามารถพึ่งตนเองได้

ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์

๑. ประชาชน ผู้ด้อยโอกาสในพื้นที่ได้รับสวัสดิการเพิ่มขึ้น
๒. เยาวชน ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนาและตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์
๑.๑ ส่งเสริมให้ประชาชนในพื้นที่ได้รับการฝึกอบรมความรู้ต่างๆ ให้ดำเนินชีวิตที่สามารถพึ่งพาตนเองได้	๑) ประชาชนมีความรู้ ความสามารถมากขึ้น ๒) ร้อยละของเยาวชนในพื้นที่สามารถเติบโตโดยมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น
๑.๒ จัดสรรสวัสดิการให้กับผู้ด้อยโอกาส และผู้ยากไร้	๑) ร้อยละของประชาชนผู้ด้อยโอกาส และผู้ยากไร้ได้รับจัดสรรสวัสดิการ

หน่วยงานรับผิดชอบหลัก

สำนักปลัด กองสวัสดิการสังคม

ความเชื่อมโยง

๑. ยุทธศาสตร์จังหวัด : ยุทธศาสตร์ ลำดับที่ ๓ การยกระดับคุณภาพชีวิตเพื่อสร้างความเข้มแข็งให้สังคมมีความพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจสังคมและวัฒนธรรม
๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนา อปท. ในเขตจังหวัด : ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การยกระดับคุณภาพชีวิตเพื่อสร้างความเข้มแข็งให้สังคมมีความพร้อมกับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม

ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านที่ ๔ การพัฒนาด้านการศึกษาและสังคม

พันธกิจ : พัฒนาและสนับสนุนส่งเสริมการศึกษา และอนุรักษ์สืบสานศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น

เป้าประสงค์

๑. เด็กปฐมวัยได้รับการศึกษาก่อนวัยเรียน และประชาชนได้มีโอกาสอย่างทั่วถึง
๒. ชุมชนมีหอกระจายข่าวทุกหมู่บ้าน
๓. ประชาชนในพื้นที่ได้สืบสานศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นให้คงสืบต่อไป

ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์

๑. องค์การบริหารส่วนตำบลหนองหาน มีศูนย์พัฒนาเด็กเล็กที่ได้มาตรฐาน และครูผู้ดูแลเด็กมีศักยภาพในการสอน
๒. ประชาชนได้ร่วมกันทำกิจกรรมทางศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นเพิ่มขึ้น

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนาและตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์
๑.๑ ส่งเสริมให้ประชาชนทุกเพศทุกวัยในพื้นที่ได้รับการศึกษา	๑) ร้อยละของเด็กที่อยู่ในวัยเรียนได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานร้อยละ ๙๐ ของจำนวนเด็ก ๒) มีศูนย์พัฒนาเด็กเล็กที่ได้มาตรฐาน และครูผู้ดูแลเด็กมีศักยภาพในการสอน
๑.๒ สืบสานอนุรักษ์ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น	๑) ร้อยละของประชาชนที่เข้าร่วมกิจกรรมการสืบสานอนุรักษ์ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น ๒) จำนวนกิจกรรมที่สืบสานอนุรักษ์ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น

หน่วยงานรับผิดชอบหลัก

กองการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม

ความเชื่อมโยงด้าน การศึกษา

๑. ยุทธศาสตร์จังหวัด : ยุทธศาสตร์ ลำดับที่ ๓ การยกระดับคุณภาพชีวิตเพื่อสร้างความเข้มแข็งให้สังคมมีความพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจสังคมและวัฒนธรรม
๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนา อปท. ในเขตจังหวัด : ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การยกระดับคุณภาพชีวิตเพื่อสร้างความเข้มแข็งให้สังคมมีความพร้อมกับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม

ความเชื่อมโยงด้าน ศาสนาและวัฒนธรรม

๑. ยุทธศาสตร์จังหวัด : ยุทธศาสตร์ ลำดับที่ ๔ การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ การบริการและการส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม ประเพณีท้องถิ่น
๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนา อปท. ในเขตจังหวัด : ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การยกระดับมาตรฐานอุตสาหกรรมไม้ซุง การท่องเที่ยว และอุตสาหกรรมกีฬา โดยใช้อัตลักษณ์และศักยภาพด้านที่ตั้งเพื่อสร้างความเป็นเมืองศูนย์กลางไม้ซุงของอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง

ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านที่ ๕ : การพัฒนาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

พันธกิจ : พัฒนา และอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

เป้าประสงค์ : มีการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์

๑. จำนวนพื้นที่สาธารณะที่มีการปลูกต้นไม้จำนวนเพิ่มขึ้น
๒. จำนวนกิจกรรม/โครงการที่ส่งเสริมการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนาและตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์
๑.๑ ส่งเสริมการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ	๑) จำนวนกิจกรรม/โครงการที่ส่งเสริมการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติให้ประชาชนร่วมกันทำ
๑.๒ บำบัด ฟื้นฟู อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	๒) จำนวนพื้นที่สาธารณะที่มีการปลูกต้นไม้เพิ่มขึ้น

หน่วยงานรับผิดชอบหลัก

กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม

ความเชื่อมโยง

๑. ยุทธศาสตร์จังหวัด : ยุทธศาสตร์ที่ ลำดับที่ ๕ การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน
๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนา อปท. ในเขตจังหวัด : ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อการใช้ ประโยชน์อย่างยั่งยืน

ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านที่ ๖ : การพัฒนาด้านสาธารณสุข

พันธกิจ : พัฒนาปรับปรุงระบบการกำจัดขยะ และส่งเสริมให้ชุมชนมีสุขลักษณะที่ดี

เป้าประสงค์ : มีการบริหารจัดการ การกำจัดขยะ และประชาชนมีสุขลักษณะที่ดี

ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์

๑. มีระบบการจัดการขยะ และการทำลายที่ไม่ได้มาตรฐาน
๒. จัดกิจกรรมส่งเสริม อนุรักษ์ การกำจัด และการบริหารจัดการขยะอย่างต่อเนื่อง
๓. จำนวนครัวเรือนมีสุขลักษณะที่ดีขึ้น

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนาและตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์
๑.๑ การบริหารจัดการการกำจัดขยะมูลฝอย ๑.๒ จัดอบรมให้ประชาชนมีสุขลักษณะที่ดี	๑) จำนวนชุมชน ดำเนินการจัดเก็บขยะมูลฝอยไปทำลายอย่างถูกสุขลักษณะ ๒) จำนวนกิจกรรม/โครงการที่รณรงค์การคัดแยกขยะ และพลังงานทดแทน
๑.๓ การวางแผนจัดการและควบคุมมลพิษทางอากาศ และทางน้ำ	๑) จำนวนกิจกรรม/โครงการที่รณรงค์การใช้พลังงานทดแทน ๒) จำนวนท่อระบายน้ำและรางระบายน้ำได้รับการขุดลอกเพิ่มขึ้น

หน่วยงานรับผิดชอบหลัก

กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม

ความเชื่อมโยง

๑. ยุทธศาสตร์จังหวัด : ยุทธศาสตร์ ลำดับที่ ๓ การยกระดับคุณภาพชีวิตเพื่อสร้างความเข้มแข็งให้สังคมมีความพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจสังคมและวัฒนธรรม
๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนา อปท. ในเขตจังหวัด : ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การยกระดับคุณภาพชีวิตเพื่อสร้างความเข้มแข็งให้สังคมมีความพร้อมกับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม

ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านที่ ๗ : การพัฒนาด้านการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

พันธกิจ : บริหารจัดการองค์กรและบุคลากรให้มีประสิทธิภาพและธรรมาภิบาล

เป้าประสงค์ : ท้องถิ่นมีระบบการบริหารจัดการองค์กรที่ดีมีประสิทธิภาพโดยยึดหลักธรรมาภิบาล

ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์

๑. ประชาชนมีความพึงพอใจต่อการบริหารจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองหานในภารกิจต่างๆมากขึ้น
๒. บุคลากรท้องถิ่นได้รับการพัฒนาความรู้เฉพาะตำแหน่งอย่างต่อเนื่อง
๓. มีวัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือในภารกิจด้านต่างๆ ขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองหานอย่างเพียงพอ
๔. บุคลากรปฏิบัติงานตามหลักธรรมาภิบาล

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนาและตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์
๑.๑ พัฒนาคุณภาพระบบบริหารจัดการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	๑) ประชาชนมีความพึงพอใจต่อการบริหารจัดการของ อบต. ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐
๑.๒ ส่งเสริมประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของบุคลากรท้องถิ่น	๑) บุคลากรท้องถิ่นได้รับการพัฒนาความรู้เฉพาะตำแหน่งมากขึ้น ๒) มีวัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือในภารกิจด้านต่างๆของ อบต.มีอย่างเพียงพอ
๑.๓ ปลุกฝังจิตสำนึกด้านธรรมาภิบาล	๑) จำนวนกิจกรรม/โครงการที่สนับสนุนกิจกรรมด้านการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีเพิ่มขึ้น

หน่วยงานรับผิดชอบหลัก

สำนักปลัด

ความเชื่อมโยง

๑. ยุทธศาสตร์จังหวัด : ยุทธศาสตร์ ลำดับที่ ๖ การเสริมสร้างความมั่นคง ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน
๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนา อบต. ในเขตจังหวัด : ยุทธศาสตร์ที่ ๗ ด้านบริหารจัดการแบบบูรณาการ

บทที่ ๕

การวิเคราะห์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

๕. การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

๕.๑ การวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองหาน

สภาพปัญหาของพื้นที่และความต้องการของประชาชน

เพื่อให้การวางแผนพัฒนาท้องถิ่น(พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐) ขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองหาน มีความครบถ้วนสามารถดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ วิเคราะห์สภาพปัญหาในเขตพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล ว่ามีปัญหอะไรและความจำเป็นพื้นฐานและความต้องการของประชาชนในเขตพื้นที่ที่สำคัญ สภาพปัญหาในเขตพื้นที่ที่รับผิดชอบและความต้องการของประชาชน โดยแบ่งออกเป็นด้านต่างๆ ดังนี้

๑. ปัญหาโครงสร้างพื้นฐาน

- ๑.๑ การคมนาคมขนส่งในหมู่บ้านและระหว่างหมู่บ้านไม่สะดวก
- ๑.๒ ปัญหาการไม่มีโทรศัพท์สาธารณะไม่เพียงพอ
- ๑.๓ ไฟฟ้าสาธารณะไม่เพียงพอ
- ๑.๔ ปัญหาการขาดสถานที่การจัดตั้งองค์กร และกลุ่มต่างๆ

๒. ปัญหาการผลิต การตลาด รายได้และการมีงานทำ

- ๒.๑ การประกอบอาชีพในหมู่บ้าน
 - ปัญหาการขาดความรู้ ขาดโอกาสในการประกอบอาชีพ
 - ปัญหาการขาดการรวมกลุ่มอาชีพ
- ๒.๒ ความต้องการทางด้านเทคโนโลยี
 - ปัญหาการขาดการส่งเสริมเทคนิควิธีการผลิต การแปรรูปผลิตภัณฑ์ด้านการเกษตร

๓. ปัญหาด้านสาธารณสุข และการอนามัย

- ๓.๑ ปัญหาแหล่งข้อมูลข่าวสารด้านสาธารณสุข และอนามัย
- ๓.๒ ปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติด
- ๓.๓ ปัญหาการป้องกันและแก้ไขปัญหาโรคเอดส์
- ๓.๔ ปัญหาให้บริการสุขภาพผู้สูงอายุ,เด็ก,สตรี,และคนพิการ ไม่ทั่วถึง
- ๓.๕ ปัญหาการแพร่ระบาด และการป้องกันยุงลาย โรคพิษสุนัขบ้า

๔. ปัญหาน้ำกิน - น้ำใช้ เพื่อการเกษตร

- ๔.๑ การขาดแคลนน้ำสำหรับอุปโภค - บริโภคในฤดูแล้ง
- ๔.๒ ระบบการประปาหมู่บ้าน และประปาส่วนภูมิภาคไม่เพียงพอ
- ๔.๓ ขาดแหล่งกักเก็บน้ำอุปโภค - บริโภค

๕. ปัญหาขาดความรู้เพื่อปรับปรุงคุณภาพ
 - ๕.๑ ปัญหาการขาดแคลนแหล่งข้อมูลข่าวสาร
 - ๕.๒ การขาดโอกาสในการศึกษาและการศึกษานอกระบบ
๖. ปัญหาทรัพยากรธรรมชาติ
 - ๖.๑ ปัญหาน้ำเสียจากฟาร์มเลี้ยงสัตว์ โรงสีข้าว และบิมน้ำมัน
 - ๖.๒ น้ำในคลองธรรมชาติ มีน้ำเน่าเสีย
 - ๖.๓ ไม่สามารถนำน้ำมาใช้ในการประกอบอาชีพทางการเกษตรกรรม และอุปโภค - บริโภค
 - ๖.๔ คลองตื้นเขิน บางพื้นที่มีวัชพืชขึ้นปกคลุมทำให้การระบายน้ำไม่สะดวก
๗. ปัญหาการบริหาร และการจัดการองค์การบริหารส่วนตำบล
 - ๗.๑ ความเข้มแข็งของกิจการสภา
 - ๗.๒ ความเข้มแข็งขององค์การบริหารประชาชน
 - ๗.๓ บุคลากรภาคปฏิบัติมีไม่เพียงพอ

แนวโน้มนการแก้ไขปัญหาและความต้องการของประชาชนในอนาคต

๑. แนวโน้มนการแก้ไขปัญหาด้านโครงสร้างพื้นฐาน
 - ๑.๑ ขุดลอกคลอง, สร้างสะพาน คสล, วางท่อระบายน้ำ บล็อกคอนกรีต
 - ๑.๒ ก่อสร้างถนน ภายในหมู่บ้านให้เพียงพอทุกหมู่บ้าน
 - ๑.๓ ติดตั้งไฟสาธารณะเพิ่มขึ้น
 - ๑.๔ ก่อสร้างถนนยกทรงพื้นดิน ปรับปรุงซ่อมแซมถนนลูกรัง หินคลุก
 - ๑.๕ ก่อสร้างศูนย์จัดตั้งองค์กร กลุ่มต่างๆ และศาลาประชาคม
๒. แนวโน้มนการแก้ไขปัญหาด้านการผลิต การตลาด รายได้ และการมีงานทำ
 - ๒.๑ จัดตั้งศูนย์ข้อมูลในการผลิตการเกษตร
 - ๒.๒ ฝึกอบรมความรู้ ด้านวิชาการและการศึกษาดูงาน
 - ๒.๓ สนับสนุนเงินทุนพร้อมอุปกรณ์
 - ๒.๔ ให้ความรู้ด้านเทคโนโลยีที่ทันสมัย
 - ๒.๕ จัดตั้งกลุ่มผลิตภัณฑ์หนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์
๓. แนวโน้มนการแก้ไขปัญหาด้านสาธารณสุขและอนามัย
 - ๓.๑ ฝึกอบรมความรู้ทางโภชนาการอนามัยแม่ และเด็ก
 - ๓.๒ ให้ความรู้ด้านสุขภาพ
 - ๓.๔ ให้มีการป้องกันแก้ไขปัญหายาเสพติด กำจัดยุงลาย และรณรงค์โรคพิษสุนัขบ้า
 - ๓.๕ ต้องการดูแลสุขภาพผู้สูงอายุ, เด็ก ,สตรี และคนพิการ สงเคราะห์ผู้สูงอายุ
๔. แนวโน้มนการแก้ไขปัญหาด้านน้ำกิน-น้ำใช้ เพื่อการเกษตร
 - ๔.๑ ให้มีการขุดลอกคลองส่งน้ำ และกำจัดวัชพืช
 - ๔.๒ ให้มีการขยายเขตประปาหมู่บ้านทุกหมู่บ้าน
 - ๔.๓ ให้มีสถานที่กักเก็บน้ำ
๕. แนวโน้มนการแก้ไขปัญหาด้านความรู้ เพื่อการปรับปรุงคุณภาพชีวิต
 - ๕.๑ ฝึกอบรมด้านความรู้ด้านอาชีพ มีศูนย์ข้อมูล
 - ๕.๒ ให้ความรู้ด้านการจัดการศึกษา การศึกษานอกระบบ

- ๕.๓ ให้ความรู้เกี่ยวกับการป้องกัน และแก้ไขปัญหายาเสพติดต่างๆ
- ๕.๔ ฟื้นฟูและส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น
๖. แนวโน้มการแก้ไขปัญหาด้านทรัพยากรธรรมชาติ
 - ๖.๑ ธรรมชาติให้ความรู้ด้านอาชีพ มีศูนย์ข้อมูล
 - ๖.๒ ฝึกอบรมจัดตั้งกลุ่มเยาวชนด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
 - ๖.๓ ขุดลอกคลองที่ตื้นเขิน และกำจัดวัชพืช
๗. แนวโน้มการแก้ไขปัญหาด้านการบริหาร และจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบล
 - ๗.๑ จัดประชุมอบรม สัมมนา สมาชิก อบต.
 - ๗.๒ จัดประชุมประชาคมสร้างความเข้มแข็งให้กับองค์กรภาคประชาชนกลุ่มสตรี,กลุ่มอาสาอื่นๆ
 - ๗.๓ จัดหาบุคลากรให้เพียงพอในการปฏิบัติงาน
 - ๗.๔ พัฒนาบุคลากรทางการศึกษาอบรมสัมมนาเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารงานจัดการองค์กร

การสรุปสถานการณ์การพัฒนา

วิเคราะห์สถานการณ์การพัฒนาท้องถิ่นในปีที่ผ่านมาโดยใช้เทคนิค SWOT analysis ดังนี้

วิเคราะห์ปัจจัยภายใน : เพื่อประเมิน

จุดแข็ง (Strength = S) เป็นการพิจารณาปัจจัยภายในหน่วยงาน ส่วนดี ความเข้มแข็ง ความสามารถ ศักยภาพ ส่วนที่ส่งเสริมความสำเร็จ

จุดอ่อน (Weakness = W) เป็นการพิจารณาปัจจัยหน่วยงานว่ามีส่วนเสีย ความอ่อนแอ ข้อจำกัด ความไม่พร้อม

วิเคราะห์ปัจจัยภายนอก : เพื่อประเมิน

โอกาส (Opportunity= O) เป็นการศึกษาสภาพแวดล้อมภายนอกกว่ามีปัจจัยเป็นเช่นไร เหตุการณ์ของโลก ของประเทศของจังหวัดและของอำเภอที่เกิดขึ้นจะส่งผลเสียต่อท้องถิ่นอย่างไร มีการเปลี่ยนแปลงใดที่เป็นประโยชน์หรือเป็นโอกาสที่ดีของท้องถิ่น โดยจะต้องพิจารณาด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมืองการปกครอง และเทคโนโลยี

อุปสรรค (Threat= T) เป็นการศึกษาสภาพแวดล้อมภายนอกที่เป็นอุปสรรคหรือภาวะคุกคาม ก่อให้เกิดผลเสียหรือข้อจำกัดต่อท้องถิ่น โดยจะต้องพิจารณาทั้งเศรษฐกิจ สังคม การเมือง การปกครองและเทคโนโลยี

ปัจจัยที่มีผลต่อสถานการณ์การพัฒนา พิจารณาจากประเด็นต่าง ๆ ดังนี้

- ด้านการบริหาร ได้แก่ การแบ่งส่วนราชการ การวางแผน การประสานงาน การมอบอำนาจ การกำกับดูแล
- บุคลากร ได้แก่ อัตรากำลัง คุณภาพ วินัย ทัศนคติ พฤติกรรม
- งบประมาณ รวมทั้งความช่วยเหลือต่าง ๆ
- ระบบฐานข้อมูล
- การประสานงาน/การอำนวยความสะดวก/ความร่วมมือจากส่วนที่เกี่ยวข้องทรัพยากร เครื่องมือและอุปกรณ์ในการทำงาน

ปัจจัยภายใน

จุดแข็ง (Strength)	จุดอ่อน (Weakness)
<p>๑. ผู้บริหารมีวิสัยทัศน์กว้างไกลและเข้าใจในปัญหาท้องถิ่นได้ดี</p> <p>๒. มีคำสั่งแบ่งโครงสร้างขององค์กรชัดเจนครอบคลุมภารกิจที่ได้รับถ่ายโอนในอนาคต</p> <p>๓. มีคำสั่งแบ่งงานและมอบอำนาจตามลำดับชั้นและผู้บริหารกำหนดนโยบายภายใต้กรอบของกฎหมาย</p> <p>๔. ผู้บริหารและฝ่ายนิติบัญญัติมาจากการเลือกตั้ง ของประชาชนสามารถเข้าใจถึงปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนและสามารถกำหนด นโยบายได้เอง</p> <p>๕. บุคลากรส่วนใหญ่เป็นคนพื้นที่สามารถเข้าใจปัญหาและแก้ไขปัญหาได้อย่างรวดเร็ว</p> <p>๖. บุคลากรปฏิบัติหน้าที่ ด้วยความขยัน อดทน ร่วมมือร่วมใจในการปฏิบัติภารกิจหลักตลอดจนกิจกรรมต่างๆ รับมอบหมาย อย่างเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวภายใต้กฎระเบียบของทางราชการ</p> <p>๗. มีแผนพัฒนาที่ชัดเจนและมีข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเป็นของตนเองสามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนได้</p> <p>๘. มีรายได้ในการเก็บภาษีเป็นของตนเองทำให้เกิดความคล่องตัวในการบริหารจัดการ</p> <p>๙. พื้นที่ของเทศบาลอยู่ไม่ไกลจากหน่วยงานราชการอื่น การประสานงานเป็นไปอย่างรวดเร็ว</p> <p>๑๐. วัสดุ ครุภัณฑ์ และเครื่องมือเครื่องใช้ในการปฏิบัติงานอย่างเพียงพอและทันสมัย</p> <p>๑๑. เป็นหน่วยงานที่มีความใกล้ชิดกับประชาชนมากที่สุด และสามารถแก้ไขปัญหาได้อย่างรวดเร็ว</p>	<p>๑. บุคลากรผู้ปฏิบัติงานในท้องถิ่นไม่เพียงพอตามภารกิจหน้าที่ที่ได้รับถ่ายโอน มีการโอน (ย้าย) กลับภูมิลำเนา ทำให้การพัฒนาท้องถิ่นเกิดความล่าช้า</p> <p>๒. มีระเบียบกฎหมายใหม่ ๆ ทำให้การปฏิบัติงานเกิดความล่าช้า</p> <p>๓. ข้อจำกัดด้านงบประมาณไม่สามารถแก้ปัญหาได้ครอบคลุมทุกด้าน</p> <p>๔. ข้อมูลพื้นฐานยังไม่ครอบคลุมทุกด้าน</p> <p>๕. ขาดความร่วมมือจากหน่วยงานภายนอกขาดการบูรณาการ ในการทำงานร่วมกันของทุกภาคส่วน</p> <p>๖. เป็นหน่วยงานที่มีความใกล้ชิดกับประชาชนมากที่สุด ประชาชนจึงขอความช่วยเหลือในการแก้ไขปัญหาจำนวนมาก</p> <p>๗. ความต้องการ และคาดหวังของประชาชนมีสูงต่อองค์การบริหารส่วนตำบลในการแก้ไขปัญหา แต่องค์การบริหารส่วนตำบลยังตอบสนองความต้องการของประชาชนได้ไม่ทั่วถึงเท่าที่ควร</p>

ปัจจัยภายนอก

โอกาส (Opportunity= O)	อุปสรรค (Threat= T)
<p>๑. นโยบายรัฐบาลในการปฏิรูประบบราชการเอื้อต่อการบริหารจัดการองค์การนำไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน</p> <p>๒. ไม่พบปัญหาขัดแย้งทางการเมืองที่รุนแรง</p> <p>๓. สถานที่ตั้งองค์การบริหารส่วนตำบลดินตี่น้ำอุดมสมบูรณ์เหมาะแก่การเพาะปลูกพืช/ผลไม้ทุกชนิด</p> <p>๔. มีแหล่งน้ำธรรมชาติหนองน้ำหนองบ่อ สามารถพัฒนาเป็นสถานที่ท่องเที่ยวของท้องถิ่นเพื่อพักผ่อนหย่อนใจและออกกำลังกาย</p> <p>๕. ชุมชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลทำกิจกรรมร่วมกันโดยการออกกำลังกายเล่นกีฬาในตอนเย็นหลังเสร็จภารกิจประจำวันรวมกลุ่มกันวิ่งออกกำลังกายบริเวณริมหนองบ่อทั้งตอนเช้าและตอนเย็น</p> <p>๖. มีจำนวนประชากรประมาณ ๑๒,๐๔๕ กว่าคน พื้นที่ ๖๙.๙๘ ตารางกิโลเมตร ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล ประชาชนมีการใช้เทคโนโลยีในชีวิตประจำวันค่อนข้างทันสมัย</p> <p>๗. มีภูมิปัญญาท้องถิ่นบางส่วนที่อนุรักษ์และผสมผสานในการสืบสานเอกลักษณ์และวัฒนธรรมท้องถิ่นได้เป็นอย่างดี</p> <p>๘. มีสถานศึกษาตั้งแต่ระดับประถมวัย-มัธยมศึกษาตอนต้น</p> <ul style="list-style-type: none"> - ศูนย์พัฒนาเด็ก จำนวน ๒ แห่ง สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลหนองหาน - โรงเรียนจำนวน ๗ แห่ง สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลหนองหาน <p>๙. มีตลาดสดเช้า-เย็น ที่ประชาชนโดยทั่วไปนิยมมาจับจ่ายใช้สอย และมีธนาคารหลักอีกจำนวน ๔ แห่ง คือธนาคารกรุงเทพ ธนาคารกรุงไทย ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร และธนาคารกสิกรไทย</p>	<p>๑. ท้องถิ่นมีภารกิจที่ต้องประสานงานกับหน่วยงานทั้งภาครัฐและรัฐวิสาหกิจ ทำให้การบริหารจัดการไม่เป็นเอกเทศ มีความล่าช้าในการแก้ไขปัญหาให้แก่ท้องถิ่น เพราะต้องขออนุมัติขออนุญาตดำเนินงานจากหน่วยงานผู้ดูแล</p> <p>๒. ประชาชนขาดความรู้ความเข้าใจในกฎหมายหรือระเบียบชุมชน</p> <p>๓. ประชาชนในท้องถิ่น ขาดการรวมตัวกันเป็นชุมชนเข้มแข็งและขาดการประสานความร่วมมือระหว่างหน่วยงานกับชุมชน</p> <p>๕. สภาพพื้นที่ของท้องถิ่นเป็นชุมชน เศรษฐกิจการค้า ขาดความเป็นเอกลักษณ์ของวิถีชีวิตแบบไทยและความเอื้ออาทรแบบไทยไม่ค่อยมีส่วนร่วมทางการเมือง ประชาชนจะมุ่งเน้นที่การประกอบอาชีพหลักของตน</p> <p>๖. ท้องถิ่นไม่มีตลาดรองรับผลผลิตทางการเกษตรและทำให้ผลิตสินค้าออกมาแต่ไม่มีสถานที่จำหน่ายหรือตลาดรองรับ</p> <p>๗. การเปลี่ยนแปลงทางการเมืองทำให้นโยบายทางการบริหารราชการแผ่นดินของรัฐบาลเปลี่ยนแปลงไป ไม่สามารถยึดเป็นแนวทางการ กำหนดยุทธศาสตร์ได้อย่างยั่งยืน</p>